ປະຖົມມະການ

(ຕົ້ນກຳເນີດຂອງສັບພະສິ່ງ)

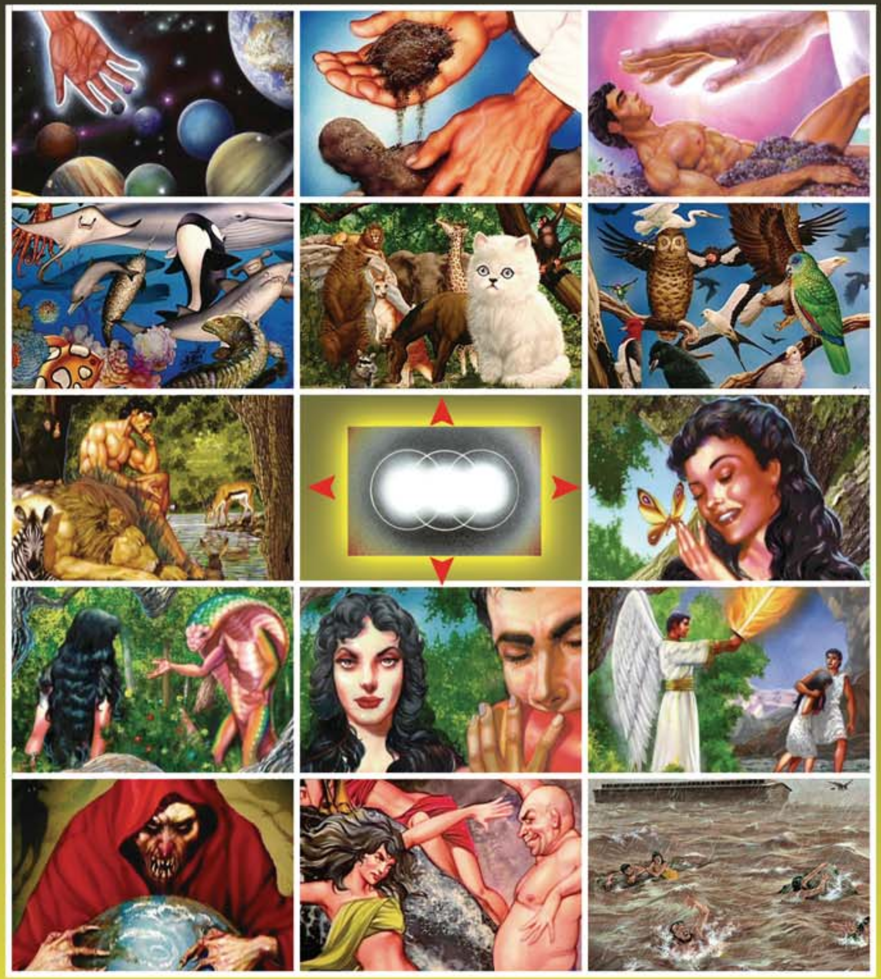

“ຈົ່ງໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນເກີດຕົ້ນຫຍ້າ, ຕົ້ນຜັກທີ່ມີເມັດ ແລະໝາກໄມ້ທີ່
ເກີດໝາກຕາມຊະນິດຂອງມັນທີ່ມີແກ່ນໃນໝາກຂອງມັນເທິງແຜ່ນ
ດິນ” ແລະກໍໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ໑໒ແຜ່ນດິນໄດ້ເກີດຕົ້ນຫຍ້າ, ຕົ້ນຜັກທີ່ມີ
ເມັດຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະຕົ້ນໝາກໄມ້ເກີດໝາກທີ່ມີແກ່ນໃນ
ມັນເອງຕາມຊະນິດຂອງມັນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າສິ່ງນັ້ນດີ. ໑໓ມີເວລາ
ຄໍ່າແລະມີເວລາເຊົ້າ ເປັນວັນທີສາມ. ໑໔ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ “ຈົ່ງ
ໃຫ້ມີດວງສະຫວ່າງຕ່າງໆໃນທ້ອງຟ້າເພື່ອໃຫ້ແຍກວັນອອກຈາກ
ຄືນແລະຈົ່ງໃຫ້ດວງແຈ້ງນັ້ນເປັນໝາຍສໍາຄັນຕ່າງໆ, ເປັນທີ່ກໍານົດ
ລະດູການຕ່າງໆ, ວັນທັງຫຼາຍແລະປີທັງຫຼາຍ ໑໕ແລະຈົ່ງໃຫ້ມັນສ່ອງ
ສະຫວ່າງໃນທ້ອງຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ແຜ່ນດິນ” ແລະກໍ
ໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ໑໖ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງດວງສະຫວ່າງໃຫຍ່ໄວ້ສອງ
ດວງໃຫ້ດວງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນຄຸ້ມຄອງກາງເວັນ ແລະໃຫ້ດວງນ້ອຍກວ່າ
ຄຸ້ມຄອງກາງຄືນແລະພຣະອົງຊົງສ້າງດວງດາວທັງຫຼາຍດ້ວຍ ໑໗ດວງ
ສະຫວ່າງນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າ ເພື່ອຈະໃຫ້ສ່ອງແຈ້ງ
ແກ່ແຜ່ນດິນ. ໑໘ເພື່ອຈະຄຸ້ມຄອງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ແລະໃຫ້
ຄວາມສະຫວ່າງແຍກອອກຈາກຄວາມມືດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າສິ່ງ
ນັ້ນດີ. ໑໙ມີເວລາຄໍ່າແລະມີເວລາເຊົ້າ ເປັນວັນທີສີ່.

໒໐ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ “ຈົ່ງໃຫ້ນໍ້າທັງຫຼາຍບໍລິບູນດ້ວຍຝູງສັດຕ່າງໆ
ທີ່ມີຊີວິດເຄື່ອນໄຫວໄປມາ ແລະໃຫ້ມີນົກຕ່າງໆບິນໄປມາເທິງແຜ່ນ
ດິນໃຕ້ທ້ອງຟ້າ”. ໒໑ພຣະເຈົ້າໄດ້ເນລະມິດສ້າງປາວານໃຫຍ່ຢູ່ໃນນໍ້າ
ທະເລແລະສັດທີ່ມີຊີວິດເຄື່ອນໄຫວໄປມາທຸກໂຕທີ່ມີຢູ່ໃນນໍ້າທັງ
ຫຼາຍຢ່າງບໍລິບູນຕາມເຊື້ອສາຍຂອງມັນທຸກຢ່າງ ແລະນົກທີ່ມີປີກ
ທຸກໂຕຕາມຊະນິດຂອງມັນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າສິ່ງນັ້ນດີ. ໒໒ພຣະ

ແລະສັດເລືອຄານທັງປວງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເຮົາໄດ້ເອົາ
ຕົ້ນຫຍ້າຂຽວທັງປວງໃຫ້ເປັນອາຫານຂອງສັດທັງຫຼາຍນັ້ນ" ແລະກໍ
ໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ໓໑ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງນັ້ນ
ແລະເບິ່ງແມ ເປັນສິ່ງທີ່ດີຫຼາຍແທ້ໆ ມີເວລາຄ່ຳແລະມີເວລາເຊົ້າ ເປັນ
ວັນທີຫົກ.

*1:11 "ເມັດ" ກັບ "ແກ່ນ" ຕາມພາສາເຮັບເຣີ ກໍແປອອກວ່າ "ເມັດ" "ແກ່ນ"
"ເຊື້ອສາຍ" "ລູກຫຼານ" "ອຸດົມ" "ແນວ" "ພັນ" ແລະ "ນ້ຳພັນ"*

ບົດທີ 2

໑ດັ່ງນັ້ນ ຟ້າສະຫວັນທັງຫຼາຍແລະແຜ່ນດິນໂລກກັບສັບພະທຸກສິ່ງທີ່
ມີຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນກໍສຳເລັດເສັດສິ້ນແລ້ວ. ໒ໃນວັນທີ່ເຈັດພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳ
ເລັດການງານຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມາແລ້ວນັ້ນແລະ
ໃນວັນທີເຈັດນັ້ນພຣະອົງໄດ້ພັກເຊົາຈາກການງານທັງສິ້ນທີ່ພຣະອົງ
ໄດ້ສ້າງມາແລ້ວນັ້ນ. ໓ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃນວັນທີເຈັດນັ້ນ ແລະ
ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ເປັນວັນບໍລິສຸດ* ເພາະວ່າໃນວັນນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ພັກເຊົາ
ຈາກການງານທັງສິ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເນລະມິດແລະໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ.

໔ເລື່ອງຕົ້ນເດີມຂອງຟ້າສະຫວັນທັງຫຼາຍແລະແຜ່ນດິນໂລກ ເມື່ອ
ພວກມັນຖືກເນລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາກໍເປັນດັ່ງນີ້ ໃນວັນທີ່ພຣະເຢໂຮ
ວາພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແຜ່ນດິນໂລກແລະຟ້າສະຫວັນທັງຫຼາຍນັ້ນ.
໕ຕົ້ນໄມ້ໃນປ່າເທິງແຜ່ນດິນຍັງບໍ່ມີຈັກກົກ ແລະຕົ້ນຫຍ້າໃນທົ່ງກໍຍັງ
ບໍ່ຂຶ້ນຈັກກົກ ເພາະວ່າພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຝົນ

ຊາວແຜນດິນນັ້ນຄື ຊາວ ການາອານ ໄດ້ເຫັນການໄວ້ທຸກນັ້ນ ຢູ່ທີ່
ລານຟາດເຂົ້າ ເອຕາດ ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ "ອັນນີ້ ແມ່ນການ
ໂສກເສົ້າອັນໃຫຍ່ຂອງຊາວ ເອຢິບ" ເຫດສະນັ້ນເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ທີ່ນັ້ນ
ວ່າ ອາເບນມິດສະຣາອິມ ທີ່ນັ້ນຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນ ພຸ້ນ. ໑໒ແລະ
ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ຢາໂຄບ ໄດ້ກະທຳຕາມທີ່ພໍ່ໄດ້ສັ່ງໄວ້. ໑໓ຄື
ພວກລູກຊາຍຂອງທ່ານໄດ້ເອົາສົບຂອງເພິ່ນໄປໄວ້ໃນແຜນດິນ ກາ
ນາອານ ແລະໄດ້ຝັງເພິ່ນໄວ້ໃນຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາແຫ່ງ ມັກເຟລາ ທີ່
ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ໄວ້ເປັນກຳມະສິດຈາກເອຟາໂຣນຊາວເຮດກັບນາ
ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ມຳເຣ ເປັນບ່ອນຝັງສົບ.

໑໔ແລະເມື່ອໄດ້ຝັງສົບພໍ່ສຳເລັດແລ້ວ ໂຢເຊບກັບພວກອ້າຍນ້ອງ
ແລະຝູງຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ໄປດ້ວຍກັນເພື່ອຝັງສົບພໍ່ຂອງຕົນກໍໄດ້ກັບ
ໄປທີ່ປະເທດ ເອຢິບ.

໑໕ແລະພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊບໄດ້ເຫັນວ່າພໍ່ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະພວກ
ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ "ຢ້ານວ່າ ໂຢເຊບ ຈະກຽດຊັງພວກເຮົາ ແລະຈະ
ແກ້ແຄ້ນພວກເຮົາຢ່າງແນ່ນອນຍ້ອນການຊົ່ວທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳ
ແກ່ທ່ານ". ໑໖ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາໂຢເຊບກ່າວວ່າ "ພໍ່ທ່ານ
ເມື່ອກ່ອນເພິ່ນຕາຍນັ້ນກໍໄດ້ສັ່ງວ່າ, ໑໗'ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງກາບຮຽນຕໍ່
ໂຢເຊບ ດັ່ງນີ້ວ່າ "ເຮົາຂໍທ່ານຍົກໂທດຄວາມຜິດແລະຄວາມບາບ
ຂອງພວກອ້າຍຂອງທ່ານ ເພາະວ່າພວກອ້າຍໄດ້ກະທຳຊົ່ວແກ່ທ່ານ"
ແລະບັດນີ້ຂໍທ່ານໂຜດຍົກໂທດຄວາມຜິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ
ເຈົ້າແຫ່ງພໍ່ທ່ານເຖີ້ນ'." ແລະເມື່ອໂຢເຊບໄດ້ຍິນພວກເຂົາເວົ້າ ດັ່ງ
ນັ້ນ ທ່ານກໍໄດ້ຮ້ອງໄຫ້. ໑໘ແລ້ວພວກອ້າຍຂອງເພິ່ນໄດ້ພາກັນໝູບ

ວ່າໃນວັນໃດທີ່ເຈົ້າຫາກກິນໝາກໄມ້ນັ້ນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍໃນວັນ
ນັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ".

໑໘ແລະພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ເປັນການບໍ່ດີທີ່ຊາຍຄົນ
ນັ້ນຈະຢູ່ຜູ້ດຽວ ເຮົາຈະສ້າງຜູ້ຊ່ອຍທີ່ເໝາະສົມຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ລາວ.
໑໙ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາດິນມາປັ້ນເປັນສັດທັງປວງທີ່
ຢູ່ໃນປ່າ ແລະນົກທັງປວງໃນຟ້າອາກາດ ແລະໄດ້ນຳພວກມັນມາຫາ
ອາດາມ ເພື່ອຈະເບິ່ງວ່າລາວຈະເອີ້ນຊື່ພວກມັນຢ່າງໃດ ແລະຊື່ໃດທີ່
ອາດາມໄດ້ເອີ້ນສັດທັງປວງທີ່ມີຊີວິດນັ້ນ ກໍເປັນຊື່ຂອງສັດນັ້ນ. ໒໐ອາ
ດາມໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫ້ສັດໃຊ້ງານທັງປວງ, ຝູງນົກໃນອາກາດ, ສັດທັງປວງ
ທີ່ຢູ່ໃນປ່າ. ແຕ່ວ່າຝ່າຍ ອາດາມ ຍັງບໍ່ໄດ້ພົບຜູ້ຊ່ອຍທີ່ເໝາະສົມແກ່
ຕົນເອງ. ໒໑ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ການນອນຫຼັບ
ສະໜິດເກີດຂຶ້ນກັບອາດາມ ແລະລາວໄດ້ນອນຫຼັບໄປ ພຣະອົງໄດ້
ເອົາກະດູກຂ້າງຂອງລາວອອກມາເຫຼັ້ມໜຶ່ງແລະເຮັດໃຫ້ເນື້ອນັ້ນຫຸ້ມ
ຕິດຈອດກັນຄືນ. ໒໒ກະດູກຂ້າງທີ່ພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາ
ອອກຈາກຄົນນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ເອົາສ້າງຂຶ້ນເປັນຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງ ແລະນຳ
ມາໃຫ້ຜູ້ຊາຍນັ້ນ. ໒໓ອາດາມໄດ້ກ່າວວ່າ "ບັດນີ້ ຜູ້ນີ້ແມ່ນກະດູກ
ຈາກກະດູກຂອງເຮົາແລະເນື້ອໜັງຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ ລາວຈະ
ຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ 'ຜູ້ຍິງ' ເພາະວ່ານາງອອກມາຈາກຜູ້ຊາຍ". ໒໔ເຫດສະ
ນັ້ນຜູ້ຊາຍຈະລາຈາກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນແລະຈະຕິດພັນຢູ່ກັບເມຍຂອງ
ຕົນແລະເຂົາທັງສອງຈະເປັນເນື້ອໜັງອັນດຽວກັນ. ໒໕ຊາຍຄົນນັ້ນກັບ
ເມຍຂອງຕົນ ທັງສອງກໍເປືອຍກາຍຢູ່ແລະບໍ່ມີຄວາມລະອາຍ.

2:3 "ວັນບໍລິສຸດ" ຫຼືວ່າ "ວັນສັກສິດ" ຫຼື "ວັນສິນ"

2:14 ແມ່ນ້ຳ "ຮິດເດເກນ" ອາດເປັນຊື່ເກົ່າຂອງແມ່ນ້ຳ "ຕີກລິດ"

ໂຄບໄດ້ອວຍພອນແກ່ພວກເຂົາທຸກຄົນຢ່າງເໝາະສົມກັບຄວາມ
ພອນຂອງຜູ້ນັ້ນ. ໒໙ຢາໂຄບ ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກລູກແລະໄດ້ບອກພວກ
ເຂົາວ່າ "ເຮົາຈະເປັນທີ່ໂຮມໄວ້ກັບພວກບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາ, ທ່ານ
ທັງຫຼາຍຈົ່ງເອົາສົບຂອງເຮົາໄປຝັງໄວ້ກັບພວກບັນພະບຸລຸດຂອງ
ເຮົາ ໃນຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນາຂອງ ເອຟາໂຣນ ຊາວ ຮິດຕີ ນັ້ນ. ໓໐ໃນຖ້ຳທີ່ຢູ່
ໃນນາຂອງມັກເປລາຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າມຳເຣໃນແຜນດິນການາອານ ແລະ
ທີ່ ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ເອົາກັບນາ ຈາກ ເອຟາໂຣນ ຊາວ ຮິດຕີ ເປັນ
ກຳມະສິດແລ້ວສຳລັບເປັນບ່ອນຝັງສົບ. ໓໑ໃນທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຝັງສົບ
ອັບຣາຮາມແລະນາງຊາຣາ ເມຍຂອງເພິ່ນ ແລະທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຝັງສົບ
ອີຊາກ ແລະ ນາງ ເຣເບກາ ເມຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຝັງສົບນາງ
ເລອາ ໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ໓໒ນາກັບຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນານັ້ນ ເຂົາໄດ້ຊື້ເອົາມາຈາກ
ພວກລູກຫຼານ ເຮດ. ໓໓ແລະເມື່ອ ຢາໂຄບ ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກລູກຊາຍ
ທັງຫຼາຍຂອງຕົນສຳເລັດແລ້ວທ່ານກໍຍົກຕົນຂຶ້ນເທິງບ່ອນນອນ ແລະ
ໄດ້ຖອດຈິດວິນຍານອອກເປັນທີ່ໂຮມໄວ້ກັບພວກຂອງຕົນ.

49:10 "ຄະທາກະສັດ" ເວົ້າເຖິງ ໄມ້ເທົ້າຍາວມີຍອດທີ່ປະດັບປະດາງົດງາມ ຊຶ່ງກະສັດຖືເພື່ອສະແດງເຖິງອຳນາດແລະໃຊ້ໃນເລື່ອງການຕັດສິນ

ບົດທີ 50

໑ໂຢເຊບ ໄດ້ເຂົ້າໝູບຕໍ່ໜ້າພໍ່ ທັງຮ້ອງໄຫ້ແລະໄດ້ຈູບພໍ່. ໒ແລ້ວ ໂຢ
ເຊບ ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກໝໍຢາຜູ້ເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງຕົນໃຫ້ດອງສົບພໍ່
ໄວ້, ພວກໝໍຢາໄດ້ເຮັດສົບ ອິດສະຣາເອນ ໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເປື່ອຍເນົ່າໄປ.

ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງໃນສວນນັ້ນ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຢ້ານ ເພາະ
ຂ້ານ້ອຍປະເປືອຍຢູ່ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ໄປລີ້ຕົວເສຍ". ໑໑ພຣະອົງໄດ້
ຖາມວ່າ "ໃຜບອກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າປະເປືອຍຢູ່? ເຈົ້າໄດ້ກິນໝາກໄມ້
ທີ່ເຮົາໄດ້ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າກິນນັ້ນຫຼື?". ໑໒ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຕອບວ່າ "ຜູ້
ຍິງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ນັ້ນ
ຍື່ນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນ". ໑໓ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ "ເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດລົງໄປແລ້ວ?" ຜູ້ຍິງ
ນັ້ນໄດ້ຕອບວ່າ "ງູໄດ້ຫຼອກລວງຂ້ານ້ອຍແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນໝາກ
ໄມ້ນັ້ນ". ໑໔ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວແກ່ງູວ່າ "ເພາະເຫດເຈົ້າ
ໄດ້ກະທຳການນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກສາບແຊ່ງຫຼາຍກວ່າບັນດາສັດໃຊ້ງານ
ແລະສັດປ່າທັງປວງ, ເຈົ້າຈະເລືອໄປດ້ວຍທ້ອງຂອງເຈົ້າແລະຈະກິນ
ຂີ້ຝຸ່ນດິນຕະຫຼອດວັນເວລາໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ: ໑໕ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າ
ກັບຜູ້ຍິງເປັນສັດຕູກັນ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກັບເຊື້ອສາຍຂອງຜູ້ຍິງຈະ
ເປັນສັດຕູກັນ ເຊື້ອສາຍຂອງຜູ້ຍິງຈະຢຽບຫົວເຈົ້າໃຫ້ບອມຊ້ຳແລະ
ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສົ້ນຕີນເພິ່ນບອມຊ້ຳໄປ". ໑໖ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ຍິງ
ນັ້ນວ່າ "ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນແກ່ເຈົ້າ
ແລະການຕັ້ງທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເກີດລູກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ
ແຕ່ເຈົ້າຈະຍັງປາຖະໜາຫາຜົວຂອງເຈົ້າແລະຜົວຈະປົກຄອງເໜືອ
ເຈົ້າ". ໑໗ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ອາດາມວ່າ "ເພາະເຫດເຈົ້າໄດ້
ເຊື່ອຟັງຄວາມເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຫ້າມວ່າ
'ຢ່າຊູ່ກິນ' ດິນຈຶ່ງຖືກສາບແຊ່ງຍ້ອນຕົວເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຫາກິນຈາກດິນ
ນັ້ນດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຕະຫຼອດວັນເວລາໃນຊີວິດຂອງ
ເຈົ້າ. ໑໘ດິນນັ້ນຈະງອກຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໜາມ ແລະຫຍ້າມີໜາມແກ່ເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະກິນຜັກກິນຫຍ້າທີ່ຢູ່ຕາມທົ່ງ. ໑໙ເຈົ້າຈະຫາກິນດ້ວຍ

ຕີນໄວ້ກັບເຄືອອະງຸ່ນແລະລູກລາໄວ້ກັບເຄືອອະງຸ່ນອັນດີທີ່ສຸດ,ລາວ
ໄດ້ລ້າງເສື້ອຜ້າຂອງລາວໃນເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ແລະໄດ້ລ້າງເສື້ອຊັ້ນນອກ
ຂອງລາວໃນເລືອດແຫ່ງໝາກອະງຸ່ນ. ໑໒ຕາຂອງລາວແດງໄປດ້ວຍ
ເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ແລະແຂ້ວຂອງລາວຂາວໄປດ້ວຍນ້ຳນົມ.

໑໓ຝ່າຍ ເຊບູໂລນ ຈະຕັ້ງອາໄສຢູ່ຮິມນ້ຳທະເລ, ໃນບ່ອນສຳຫຼັບເຮືອ
ຈອດຢູ່ ແລະເຂດແດນທີ່ດິນຂອງຕົນຈະໄກເຖິງເມືອງ ຊີໂດນ.

໑໔ຝ່າຍ ອິດຊາຄາ ເປັນຕົວລາທີ່ມີແຮງຫຼາຍ ທີ່ໝອບລົງນອນຫວ່າງ
ກາງຄອກສັດສອງບ່ອນ, ໑໕ລາວເຫັນວ່າທີ່ພັກເຊົາດີ ແລະແຜນດິນ
ນັ້ນເປັນທີ່ຊອບໃຈ ແລະລາວຫງ່ງບ່າຂອງຕົນລົງເພື່ອຮັບແບກແລະ
ຍອມເປັນບ່າວເສຍສ່ວຍ.

໑໖ຝ່າຍ ດານ ຈະປົກຄອງໄພ່ພົນຂອງຕົນ ເໝືອນດັ່ງຕະກູນອື່ນຂອງ
ພວກ ອິດສະຣາເອນ. ໑໗ດານ ຈະເປັນງູທີ່ຢູ່ໃນທາງຫຼວງ ເປັນງູ
ຜິດຮ້າຍທີ່ຢູ່ໃນຫີນທາງທີ່ຕອດສົ້ນຕີນມ້າແລະຄົນຂີ່ມ້ານັ້ນກໍຕົກ
ຫງາຍລົງ. ໑໘ໂອ ພຣະເຢໂຮວາເຈົ້າຂ້າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄອຍຖ້າຄວາມ
ພົ້ນຈາກພຣະອົງ.

໑໙ຝ່າຍ ກາດ ພວກກອງທັບຈະຫຸ້ມຕີລາວ ແຕ່ໃນສຸດທ້າຍລາວຈະ
ກັບມາຫຸ້ມຕີພວກກອງທັບນັ້ນ.

໒໐ຝ່າຍ ອາເຊ ເຂົ້າຈີ່ຢ່າງດີທີ່ສຸດຈະມາຈາກລາວ ແລະລາວຈະເອົາ
ອາຫານອັນພິເສດສຳຫຼັບໃຫ້ກະສັດກິນ.

ຄົນເຮັດໄຮ່ໄຖນາ. ໓ຢູ່ມາເມື່ອເວລາລ່ວງໄປ ກາອິນ ໄດ້ເອົາໝາກໄມ້
ທີ່ເກີດຈາກດິນ ມາຖວາຍບູຊາແກ່ພຣະເຢໂຮວາ. ໔ແລະ ອາເບັນ
ໄດ້ເອົາລູກຫົວປີຈາກຝູງສັດຂອງຕົນພ້ອມດ້ວຍໄຂມັນຂອງສັດນັ້ນ
ຍົກມາຖວາຍດ້ວຍ.ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຊອບໃຈນຳອາເບັນແລະເຄື່ອງ
ບູຊາຂອງລາວນັ້ນ. ໕ແຕ່ວ່າກັບ ກາອິນ ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ
ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຊອບໃຈ, ກາອິນ ໄດ້ຄຽດແຄ້ນ ແລະມີໜ້າບູດບຶ້ງ.
໖ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຖາມ ກາອິນ ວ່າ "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນແລະ
ມີໜ້າບູດບຶ້ງ? ໗ຖ້າເຈົ້າຫາກເຮັດດີ ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນທີ່ໂຜດຮັບຫຼື?
ນ້ອງຈະຢາກເປັນຄືເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະຄຸ້ມຄອງລາວ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຫາກ
ເຮັດບໍ່ດີ ຄວາມບາບກໍນອນດັກຊຸ່ມຢູ່ທີ່ປະຕູ.* ໘ກາອິນ ໄດ້ເວົ້າກັບ
ອາເບັນ ຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ. ຢູ່ມາເມື່ອເຂົາທັງສອງຢູ່ທີ່ທົ່ງນາ
ດ້ວຍກັນ ກາອິນ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ ອາເບັນ ຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ
ແລະໄດ້ຂ້າລາວເສຍ. ໙ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຖາມ ກາອິນ ວ່າ "ອາເບັນ
ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ທີ່ໃດ?" ກາອິນ ໄດ້ຕອບວ່າ "ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້, ຂ້າ
ນ້ອຍເປັນຜູ້ເຝົ້າຮັກສານ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຫຼື?" ໑໐ພຣະອົງໄດ້
ກ່າວວ່າ "ເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດລົງໄປ? ສຽງເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍເຈົ້າ
ກໍໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນມາຈາກດິນເຖິງເຮົາ. ໑໑ບັດນີ້ ເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງຈາກ
ດິນທີ່ໄດ້ອ້າປາກຮັບເອົາເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍເຈົ້າຈາກມືຂອງເຈົ້າ.
໑໒ເມື່ອເຈົ້າຈະເຮັດໄຮ່ໄຖນາ ມັນຈະບໍ່ເກີດໝາກຫຼາຍຕໍ່ໄປ, ເຈົ້າຈະ
ເປັນຄົນຫຼົບຫຼີກແລະພະເນຈອນໄປມາເທິງແຜ່ນດິນ". ໑໓ກາອິນ ໄດ້
ກາບທູນພຣະເຢໂຮວາວ່າ"ໂທດທີ່ຖືກຂ້ານ້ອຍກໍໜັກເຫຼືອທີ່ຂ້ານ້ອຍ
ຈະທົນໄດ້. ໑໔ເບິ່ງແມ ໃນວັນນີ້ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ຂ້ານ້ອຍຈາກພື້ນ
ດິນ,ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນທີ່ບັງໄວ້ຈາກໜ້າຂອງພຣະອົງຂ້ານ້ອຍຈະເປັນ
ຄົນຫຼົບຫຼີກແລະພະເນຈອນໄປມາເທິງແຜ່ນດິນ ຈາກນັ້ນເມື່ອຄົນ

ຫົວຜູ້ນີ້ເທີ້ນ". ໑໙ແຕ່ພໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ, ພໍ່ຮູ້ ລູກເອີຍ,
ພໍ່ຮູ້ຈັກຢູ່ ລາວຈະເປັນຄົນຕະກຸນໜຶ່ງຄືກັນ ແລະຈະເປັນໃຫຍ່ດ້ວຍ
ແຕ່ວ່ານ້ອງຊາຍຈະໃຫຍ່ກວ່າອ້າຍ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງນ້ອງຈະເປັນ
ຫຼາຍຊົນຊາດ*." ໒໐ແລະ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ພວກເຂົາ
ໃນວັນນັ້ນວ່າ "ພວກອິດສະຣາເອນຈະໃຊ້ຊື່ເຈົ້າທັງສອງກ່າວອວຍ
ພອນກັນວ່າ "ຂໍພຣະເຈົ້າໂຜດໃຫ້ທ່ານເປັນເໝືອນດັ່ງ ເອຟະລາອິມ
ແລະ ມານາເຊ ເທີ້ນ" ແລະທ່ານໄດ້ຕັ້ງ ເອຟະລາອິມ ເປັນໃຫຍ່ກວ່າ
ມານາເຊ. ໒໑ແລ້ວ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ບອກ ໂຢເຊບ ວ່າ "ເບິ່ງແມ,
ພໍ່ຈະຕາຍໄປແລ້ວ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ແລະ
ຈະພາພວກເຈົ້າກັບໄປໃນແຜນດິນຂອງພວກບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຈົ້າ. ໒໒ແລະຍິ່ງກວ່ານັ້ນອີກ ພໍ່ຈະເອົາສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ພໍ່ໄດ້ຕີເອົາ
ຈາກມືພວກ ອາໂມ ດ້ວຍດາບແລະດ້ວຍຫນ້າທະນູຂອງພໍ່ຍົກໃຫ້
ແກ່ເຈົ້າແທນທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ".

48:19 "ຫຼາຍຊົນຊາດ" ຫຼືວ່າ "ຫຼາຍປະຊາຊາດ"

ບົດທີ 49

໑ຢາໂຄບ ໄດ້ຮ້ອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງຕົນມາ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ
"ພວກເຈົ້າທັງຫຼາຍຈົ່ງມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະພໍ່ຈະບອກສິ່ງທີ່ຈະບັງ
ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຈົ້າໃນພາຍຂ້າງໜ້າ. ໒ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ຢາ
ໂຄບ ເອີຍ, ຈົ່ງພາກັນມາເຕົ້າໂຮມ ແລະຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳ ອິດສະຣາ
ເອນ ພໍ່ຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍເທີ້ນ. ໓ລູເບນ ເອີຍ, ເຈົ້າເປັນລູກຊາຍກົກ

໒໕ອາດາມ ໄດ້ສົມສູ່ກັບເມຍຂອງຕົນອີກ ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກ
ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ວ່າ ເຊດ ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ "ເພາະພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ໂຜດປະທານເຊື້ອສາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແທນ ອາເບັນ
ຜູ້ຊຶ່ງ ກາອິນ ໄດ້ຂ້າເສຍແລ້ວ. ໒໖ເຊດ ໄດ້ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງດ້ວຍ
ແລະເອີ້ນຊື່ວ່າ ເອໂນດ ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ມະນຸດໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນຮ້ອງ
ອອກພຣະນາມຂອງພຣະເຢໂຮວາ.

*4:7 ບາງທີ່ແປວ່າ "ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຫາກເຮັດບໍ່ດີ ຄວາມບາບກໍນອນດັກຊຸ່ມຢູ່ທີ່ປະຕູ,
ມັນປາຖະໜາຫາຕົວເຈົ້າແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຄຸ້ມຄອງມັນ".*

ບົດທີ 5

໑ໜັງສືລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງ ອາດາມ ເປັນດັ່ງນີ້: ໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຊົງເນລະມິດສ້າງມະນຸດນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຕາມແບບຢ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ໒ພຣະອົງໄດ້ເນລະມິດສ້າງເຂົາທັງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງ ແລະ
ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ເຂົາ ແລະໄດ້ເອີ້ນນາມຊື່ເຂົາວ່າ ອາດາມ* ໃນວັນ
ທີ່ເນລະມິດສ້າງເຂົາແລ້ວ. ໓ອາດາມ ອາຍຸໄດ້ 130 ປີແລ້ວ ໄດ້ມີລູກ
ຊາຍຄົນໜຶ່ງຕາມແບບຢ່າງຮູບຮ່າງຄ້າຍຄືກັບຕົນແລະເອີ້ນຊື່ວ່າ
ເຊດ. ໔ແລະຫຼັງຈາກອາດາມ ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດ ເຊດ ທ່ານກໍມີຊີວິດຍືນ
ຍາວຕໍ່ໄປອີກ 800 ປີ ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ. ໕ອາຍຸທັງສິ້ນຂອງ
ອາດາມ ໄດ້ 930 ປີ ແລະເພິ່ນໄດ້ຕາຍໄປ.

໖ເຊດ ອາຍຸໄດ້ 105 ປີແລ້ວມີລູກຊາຍຊື່ ເອໂນດ. ໗ແລະຫຼັງຈາກ
ເຊດໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເອໂນດ ທ່ານກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 807 ປີ

ຢູ່ທີ່ຕຽງນອນ. ໓ຢາໂຄບ ໄດ້ບອກ ໂຢເຊບ ວ່າ "ພຣະເຈົ້າອົງຊົງ
ລິດທານຸພາບສູງສຸດໄດ້ປະກົດແກ່ພໍ່ທີ່ເມືອງລູເຊໃນແຜນດິນການາ
ອານ ແລະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ພໍ່, ໔ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ "ເບິ່ງເຖີດ
ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຂະຫຍາຍເຊື້ອສາຍເກີດທະວີມາກຂຶ້ນ ແລະເຮົາຈະ
ກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດອັນໃຫຍ່ ແລະຈະຍົກແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່
ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຊຶ່ງຈະມາພາຍຫຼັງເຈົ້າເປັນກຳມະສິດຕະຫຼອດໄປ
ເປັນນິດ".

໕"ແລະບັດນີ້ລູກຊາຍທັງສອງຂອງທ່ານທີ່ໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ທ່ານໃນ
ປະເທດ ເອຢິບ ກ່ອນພໍ່ຈະມາຫາທ່ານໃນປະເທດ ເອຢິບ ນັ້ນ ກໍເປັນ
ລູກຊາຍຂອງພໍ່ ເໝືອນດັ່ງ ຣູເບນ ແລະ ຊີເມໂອນ ເປັນລູກຂອງພໍ່.
໖ແລະລູກທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເກີດແກ່ທ່ານພາຍຫຼັງພວກເຂົານັ້ນຈະເປັນ
ຂອງທ່ານ ແລະເຂົາຈະມີຊື່ຕາມຊື່ພວກອ້າຍຂອງເຂົາໃນການຮັບ
ມໍລະດົກຂອງເຂົານັ້ນ. ໗ແລະຝ່າຍເຮົາ ເມື່ອເຮົາໄດ້ກັບມາຈາກເມືອງ
ປາດັນນາງຣາເຊນໄດ້ຕາຍຈາກພໍ່ໄປໃນແຜນດິນການາອານຂະນະ
ທີ່ຢູ່ຕາມທາງໃກ້ເມືອງ ເອຟຣາທາ ແລະພໍ່ໄດ້ຝັງສົບນາງໄວ້ທີ່ຮິມ
ທາງໄປເມືອງ ເອຟຣາທາ ນັ້ນກໍຄື ເບດເລເຮັມ. ໘ອິດສະຣາເອນ
ໄດ້ເຫັນລູກຊາຍທັງສອງຂອງ ໂຢເຊບ ແລ້ວຈຶ່ງຖາມວ່າ "ເດັກໜຸ່ມ
ນີ້ແມ່ນໃຜ?" ໙ໂຢເຊບ ໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ "ເດັກໜຸ່ມນີ້ແມ່ນລູກຊາຍ
ຂອງເຮົາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເຮົາໃນປະເທດນີ້" ແລະ ອິດສະ
ຣາເອນ ໄດ້ກ່າວວ່າ "ພາພວກເຂົາມາຫາພໍ່ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ອວຍພອນ
ໃຫ້ພວກເຂົາ". ໑໐ອັນໜຶ່ງ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຕາມືດມົວໄປຍ້ອນ
ຄວາມແກ່ຊະລາ ເບິ່ງເຫັນບໍ່ໄດ້ ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ພາລູກຊາຍທັງ
ສອງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ພໍ່, ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ກອດຈູບພວກເຂົາ.

໒໕ເມທູເຊລາ ອາຍຸໄດ້ 187 ປີແລ້ວ ມີລູກຊາຍຊື່ ເລເມັກ. ໒໖ແລະຫຼັງ
ຈາກ ເມທູເຊລາ ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດ ເລເມັກ ທ່ານກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປ
ອີກ 782 ປີ ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ. ໒໗ອາຍຸທັງສິ້ນຂອງ ເມທູ
ເຊລາ ໄດ້ 969 ປີ ແລະໄດ້ຕາຍໄປ.

໒໘ເລເມັກ ອາຍຸໄດ້ 182 ປີແລ້ວ ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ. ໒໙ແລະໄດ້ເອີ້ນ
ຊື່ລູກວ່າ ໂນອາ ແລະເວົ້າວ່າ "ລູກຄົນນີ້ຈະເລົ້າໂລມໃຈຂອງພວກ
ເຮົາກ່ຽວກັບວຽກງານແລະຄວາມອິດເມື່ອຍຂອງມືພວກເຮົາ ຍ້ອນ
ດິນທີ່ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສາບແຊ່ງນັ້ນ".໓໐ແລະຫຼັງຈາກເລເມັກໄດ້ໃຫ້
ກຳເນີດ ໂນອາ ທ່ານກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 595 ປີ ແລະມີລູກ
ຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ. ໓໑ ອາຍຸທັງສິ້ນຂອງ ເລເມັກ ໄດ້ 777 ປີ ແລະ
ທ່ານໄດ້ຕາຍໄປ. ໓໒ເມື່ອໂນອາ ອາຍຸໄດ້ 500 ປີແລ້ວ ແລະໂນອາ
ມີລູກຊາຍສາມຄົນ ຊື່: ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ.

5:2 ຊື່ "ອາດາມ" (□□□) ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ "ຄົນ" ຫຼື "ມະນຸດ" ແລະມີສຽງຄ້າຍຄື ຄຳອື່ນທີ່ໝາຍຄວາມວ່າ "ດິນແດງ"

ບົດທີ 6

໑ແລະຢູ່ຕໍ່ມາ ເມື່ອມະນຸດໄດ້ເພີ່ມທະວີຫຼາຍຂຶ້ນຕາມໜ້າແຜ່ນດິນ
ແລະມີລູກສາວຫຼາຍຄົນ. ໒ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
ວ່າລູກສາວຂອງມະນຸດນັ້ນສວຍງາມ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ເອົາພວກ
ນາງມາເປັນເມຍຕາມໃຈມັກຂອງພວກເຂົາ. ໓ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວ
ວ່າ "ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ຖຽງ*ກັບມະນຸດຢູ່ໄປເປັນນິດ ເພາະວ່າ

ແນວເຂົ້າປູກໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫຼາຍຈະໄດ້
ມີຊີວິດຢູ່ແລະບໍ່ຕາຍໄປ ແລະແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຮົກຮ້າງເປົ່າວ່າງໄປ".
໒໐ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ຊື້ທີ່ດິນທັງໝົດທົ່ວປະເທດ ເອຢິບ ໃຫ້ແກ່ກະສັດ
ຟາໂຣ. ເຫດວ່າຊາວ ເອຢິບ ໄດ້ຂາຍດິນນາຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນ
ຍ້ອນຄວາມອຶດຢາກໜັກແສນສາຫັດຕໍ່ພວກເຂົາຫຼາຍ ແລະທີ່ດິນໄດ້
ກາຍເປັນຂອງກະສັດ ຟາໂຣ. ໒໑ແລະປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ໂຢເຊບ
ໃຫ້ມາໂຮມກັນຢູ່ໃນຫົວເມືອງຕ່າງໆ ທົ່ວຕະຫຼອດເຂດແດນ ເອຢິບ
ຕັ້ງແຕ່ທີ່ສຸດນີ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດນັ້ນ. ໒໒ແຕ່ວ່າ ໂຢເຊບ ບໍ່ໄດ້ຊື້ເອົາທີ່ດິນ
ຂອງພວກປະໂລຫິດ ເພາະກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກຳນົດເອົາສ່ວນໜຶ່ງ
ໄວ້ສຳຫຼັບພວກປະໂລຫິດນັ້ນ ແລະເຂົາໄດ້ກິນສ່ວນທີ່ກະສັດ ຟາໂຣ
ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂາຍທີ່ດິນຂອງເຂົາ.
໒໓ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ບອກປະຊາຊົນທັງປວງວ່າ "ເບິ່ງແມ ໃນວັນນີ້
ເຮົາໄດ້ຊື້ຕົວພວກເຈົ້າກັບທີ່ດິນໄຮ່ນາຂອງພວກເຈົ້າສຳຫຼັບກະສັດ
ຟາໂຣ ແລ້ວ ແລະເຮົາໄດ້ເອົາແນວເຂົ້າປູກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ພວກ
ເຈົ້າຈຶ່ງປູກເຂົ້າເຖີ້ນ. ໒໔ແລະຢູ່ມາເມື່ອພວກເຈົ້າກ່ຽວເຂົ້າ ພວກ
ເຈົ້າຈຶ່ງແບ່ງເປັນຫ້າສ່ວນ, ສ່ວນໜຶ່ງໃນຫ້າສ່ວນຈຶ່ງໃຫ້ແກ່ກະສັດ
ຟາໂຣ ແລະສີ່ສ່ວນຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າເອງ ສຳຫຼັບແນວເຂົ້າປູກ
ແດ່ສຳຫຼັບອາຫານຂອງພວກເຈົ້າກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍ
ແລະເປັນອາຫານລູກນ້ອຍຂອງພວກເຈົ້າ". ໒໕ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ
"ທ່ານໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍໄວ້ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນ
ທີ່ໂຜດກະລຸນາຄຸນຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍເຖີ້ນ ແລະພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫຼາຍ
ຈະເປັນທາດຮັບໃຊ້ຂອງ ຟາໂຣ". ໒໖ແລະ ໂຢເຊບ ໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ເປັນ
ກົດໝາຍແຫ່ງປະເທດ ເອຢິບ, ຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
ໃຫ້ສ່ວນໜຶ່ງໃນຫ້າສ່ວນ ເປັນຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ຍົກເວັ້ນທີ່ດິນຂອງ

ຮ້າຍທາລຸນຂອງເຂົາ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາຈິບຫາຍເສຍພ້ອມກັນ
ກັບແຜ່ນດິນໂລກນີ້. ໑໔ເຈົ້າຈົ່ງເອົາໄມ້ ໂຄເຟ ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລຳໜຶ່ງ
ຈົ່ງສ້າງເປັນຫຼາຍຫ້ອງ ເອົາຢາງຂີ້ຊີທາທາງໃນແລະທາງນອກ. ໑໕ເຈົ້າ
ຈົ່ງສ້າງເຮືອນັ້ນຕາມດັ່ງນີ້: ຄວາມຍາວຂອງເຮືອ 300 ສອກ, ກວ້າງ
50 ສອກ, ສູງ 30 ສອກ. ໑໖ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດປ່ອງຢ້ຽມອັນໜຶ່ງທາງເທິງເຮືອ
ນັ້ນຂະໜາດສອກໜຶ່ງໃຫ້ແລ້ວ, ສ້າງປະຕູທີ່ຂ້າງເຮືອນັ້ນແລະສ້າງ
ຖານຊັ້ນລຸ່ມ, ຊັ້ນສອງແລະຊັ້ນສາມ. ໑໗ເບິ່ງແມ, ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາຈະ
ເຮັດໃຫ້ນ້ຳມາຖ້ວມແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອທຳລາຍເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ມີ
ລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເສຍຈາກໃຕ້ຟ້າແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ
ຈະຕາຍໄປ. ໑໘ແຕ່ເຮົາຈະຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ກັບເຈົ້າ ແລະເຈົ້າ
ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນັ້ນ ທັງເຈົ້າກັບລູກຊາຍ, ເມຍແລະລູກໃພ້ທັງຫຼາຍ
ຂອງເຈົ້າດ້ວຍ. ໑໙ເຈົ້າຈົ່ງນຳເອົາສັດທີ່ມີຊີວິດທຸກຊະນິດທັງໂຕຜູ້
ແລະໂຕແມ່ຢ່າງລະຄູ່ເຂົ້າມາໄວ້ໃນເຮືອດ້ວຍ ເພື່ອຮັກສາຊີວິດພວກ
ມັນໄວ້ກັບເຈົ້າ. ໒໐ຈາກນົກທັງຫຼາຍຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ຈາກສັດ
ໃຊ້ງານຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ຈາກສັດເລືອຄານຕາມຊະນິດຂອງມັນ
ທຸກຢ່າງ ຢ່າງລະຄູ່ຈົ່ງເອົາເຂົ້າມາຢູ່ນຳເຈົ້າ ເພື່ອຮັກສາພວກມັນໃຫ້
ມີຊີວິດ. ໒໑ຝ່າຍເຈົ້າ ຈົ່ງເອົາອາຫານທຸກຢ່າງທີ່ກິນໄດ້ມາໂຮມໄວ້
ນຳເຈົ້າ ແລະມັນຈະເປັນອາຫານສຳຫຼັບເຈົ້າ ແລະສຳຫຼັບສັດທັງຫຼາຍ
ນັ້ນດ້ວຍ. ໒໒ແລ້ວ ໂນອາ ໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ
ແລ້ວນັ້ນທຸກປະການ.

6:3 "ຖຽງກັບມະນຸດ" ຫຼືວ່າ "ຕໍ່ສູ້ກັບມະນຸດ"

6:4 "ມະນຸດຍັກ" ຫຼືວ່າ "ຄົນຕົວໃຫຍ່ສູງເຫຼືອເກີນ"

6:4 "ມີແຮງຫຼາຍ" ຫຼື "ມີອຳນາດຫຼາຍ" ຫຼື "ເຂັ້ມແຂງຫຼາຍ" ຫຼື "ກ້າຫານຫຼາຍ"

ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ". ໔ແລະເຂົາໄດ້ກາບທູນກະສັດ
ຟາໂຣ ອີກວ່າ "ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາເພື່ອຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດ
ນີ້, ເພາະວ່າບໍ່ມີທົ່ງຫຍ້າຈະລ້ຽງສັດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ທ່ານ, ເຫດວ່າມີຄວາມອຶດຢາກຢ່າງໜັກໃນແຜນດິນ ການາອານ.
ເຫດສະນັ້ນຂໍກະສັດໂຜດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊຂອງທ່ານອາໄສ
ຢູ່ໃນແຜນດິນ ໂກເຊນ". ໕ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ
"ພໍ່ກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ມາຫາທ່ານແລ້ວ. ໖ແຜນດິນໃນປະເທດ
ເອຢິບ ທັງໝົດຢູ່ໃນຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ຈົ່ງເລືອກເອົາດິນຕອນທີ່ດີທີ່ສຸດໃຫ້
ພໍ່ກັບອ້າຍນ້ອງຂອງທ່ານອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນ
ແຜນດິນ ໂກເຊນ ເທີ້ນ ແລະໃນພວກອ້າຍນ້ອງນັ້ນ ຖ້າທ່ານເຫັນຜູ້
ໜຶ່ງຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາມີຄວາມສາມາດ ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງເຂົາໄວ້ໃຫ້ເປັນ
ຫົວໜ້າຜູ້ລ້ຽງສັດຂອງເຮົາ". ໗ແລ້ວໂຢເຊບໄດ້ພາຢາໂຄບພໍ່ຂອງຕົນ,
ເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດຟາໂຣ ແລ້ວຢາໂຄບ ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ກະສັດ
ຟາໂຣ. ໘ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຖາມ ຢາໂຄບ ວ່າ "ທ່ານມີອາຍຸຈັກປີ
ແລ້ວ?" ໙ຢາໂຄບ ໄດ້ກາບທູນກະສັດ ຟາໂຣ ວ່າ "ຈະນັບວັນແລະ
ປີທັງຫຼາຍທີ່ຂ້ານ້ອຍທ່ອງທ່ຽວໄປມາໄດ້ 130 ປີ ແລະວັນປີແຫ່ງຊີ
ວິດຂອງຂ້ານ້ອຍນັ້ນສັ້ນ ແລະລຳບາກ ,ບໍ່ເທົ່າອາຍຸຂອງບັນພະບຸລຸດ
ຂອງຂ້ານ້ອຍທ່ອງທ່ຽວໄປແຕ່ກ່ອນນັ້ນ". ໑໐ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ອວຍ
ພອນໃຫ້ແກ່ກະສັດ ຟາໂຣ ແລະໄດ້ທູນລາຈາກ ຟາໂຣ ໄປ.

໑໑ໂຢເຊບ ໄດ້ໃຫ້ບ່ອນຢູ່ແກ່ພໍ່ ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ,ໃຫ້ດິນຕອນ
ໜຶ່ງເປັນກຳມະສິດຂອງພວກເຂົາໃນປະເທດ ເອຢິບ, ເປັນຕອນດິນ
ທີ່ດີທີ່ສຸດໃນແຜນດິນ ລາເຊເຊັດ ຕາມກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ສັ່ງໄວ້.
໑໒ໂຢເຊບ ໄດ້ລ້ຽງພໍ່ກັບອ້າຍນ້ອງ ແລະຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງທ່ານ
ໃຫ້ພວກເຂົາມີອາຫານກິນຕາມຈຳນວນຄົນໃນຄອບຄົວ.

ແລ້ວ. ໑໐ແລະຢູ່ມາອີກເຈັດວັນ ນ້ຳຖ້ວມໃຫຍ່ກໍໄດ້ຕົກໃສ່ເທິງແຜ່ນ
ດິນໂລກ.

໑໑ເມື່ອ ໂນອາ ມີອາຍຸ 600 ປີ ໃນເດືອນທີ 2 ວັນທີ 17 ຂອງເດືອນນັ້ນ
ໃນວັນນັ້ນນ້ຳບາດານທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ເລິກໃຕ້ພື້ນດິນກໍພຸ່ງຂຶ້ນມາແລະ
ປ່ອງເທິງທ້ອງຟ້າໄດ້ເປີດອອກ. ໑໒ແລະຝົນໄດ້ຕົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
40 ວັນ 40 ຄືນ. ໑໓ໃນວັນນັ້ນເອງ ໂນອາ ກັບລູກຊາຍຂອງທ່ານຄື
ເຊມ, ຮາມ, ຢາເຟດ, ເມຍຂອງໂນອາ ແລະເມຍຂອງລູກຊາຍສາມ
ຄົນໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປໃນເຮືອ. ໑໔ທັງເຂົາແລະສັດປ່າທັງປວງຕາມ
ຊະນິດຂອງມັນ, ສັດໃຊ້ງານທັງຫຼາຍຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ສັດທັງ
ປວງທີ່ເລືອຄານເທິງດິນຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະນົກທັງປວງຕາມ
ຊະນິດຂອງມັນ ຄືບັນດານົກທີ່ມີລັກສະນະແຕກຕ່າງກັນ. ໑໕ສັດທັງ
ປວງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດກໍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຳ ໂນອາ ເປັນ
ຄູ່ໆ. ໑໖ສັດທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປມີທັງໂຕຜູ້ແລະໂຕແມ່ ມີທຸກຊະນິດ
ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານແລ້ວນັ້ນ ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາໄດ້ປິດ
ປະຕູເຮືອໃຫ້ທ່ານ. ໑໗ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມເທິງແຜ່ນດິນໂລກ 40 ວັນ ແລະນ້ຳ
ທັງຫຼາຍໄດ້ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນແລະໄດ້ຍົກເອົາເຮືອລອຍຂຶ້ນຈາກດິນ.
໑໘ນ້ຳທັງຫຼາຍໄຫຼແຮງຂຶ້ນແລະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເທິງແຜນ
ດິນແລະເຮືອໄດ້ລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ. ໑໙ນ້ຳທັງຫຼາຍກໍໄຫຼແຮງທະວີຂຶ້ນ
ຢ່າງຫຼວງຫຼວງເທິງແຜ່ນດິນແລະພູເຂົາທັງປວງທີ່ສູງຢູ່ທົ່ວໃຕ້ຟ້າກໍ
ຖືກນ້ຳຖ້ວມເສຍໝົດສິ້ນ. ໒໐ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມພູເຂົາທັງຫຼາຍນັ້ນ ສູງຂຶ້ນ
ໄປອີກ 15 ສອກ. ໒໑ບັນດາເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜນ
ດິນໂລກໄດ້ຕາຍໄປ ທັງນົກ, ສັດໃຊ້ງານ, ສັດປ່າ, ສັດທັງຫຼາຍທີ່ເລືອ
ຄານເທິງດິນ ແລະມະນຸດທຸກຄົນ. ໒໒ສິ່ງທັງປວງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງ

໒໑ພວກລູກຊາຍຂອງ ເບນຢາມິນ ຊື່: ເບລາ, ເບເກ, ອັດຊະເບນ,
ເກຣາ, ນາອາມານ, ເອຮີ, ໂຣເຊ, ມຸບປິມ, ຮຸບປິມ ແລະ ອາກເດ.
໒໒ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງນາງ ຣາເຊນ ທີ່ໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ ຢາ
ໂຄບ ລວມທັງໝົດມີ14 ຄົນ.

໒໓ລູກຊາຍຂອງ ດານ ຊື່: ຮູຊີມ.

໒໔ພວກລູກຊາຍຂອງ ເນບທາລີ ຊື່: ຢາເຊເອນ, ກູນີ, ເຢເຊ ແລະ
ຊິນເລັມ. ໒໕ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນລູກຂອງນາງ ບິນຮາ, ທີ່ ລາບານ ໄດ້
ໃຫ້ແກ່ນາງ ຣາເຊນ ລູກສາວຂອງຕົນ, ລູກ 7 ຄົນນີ້ນາງໄດ້ເກີດໃຫ້
ຢາໂຄບ. ໒໖ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ລົງໄປໃນປະເທດ ເອຢິບ ກັບ ຢາໂຄບ
ທີ່ເກີດຈາກແອວຂອງເພິ່ນ ບໍ່ນັບເມຍຂອງພວກລູກຊາຍທ່ານ ມີ
ທັງໝົດ 66 ຄົນ. ໒໗ພວກລູກຊາຍຂອງ ໂຢເຊບ ທີ່ໄດ້ເກີດໃນປະເທດ
ເອຢິບ ມີສອງຄົນ, ນັບຄົນທັງປວງໃນຄອບຄົວຂອງ ຢາໂຄບ ທີ່ໄດ້
ມາຢູ່ໃນປະເທດ ເອຢິບ ແລ້ວມີ 70 ຄົນ.

໒໘ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ໃຊ້ ຢູດາ ໄປກ່ອນໜ້າໄປຫາ ໂຢເຊບ ເພື່ອຈະໄດ້
ນຳໜ້າໄປທີ່ ໂກເຊນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງແຜນດິນ ໂກເຊນ.
໒໙ໂຢເຊບ ໄດ້ຕຽມລົດມ້າຂອງຕົນໄປຕ້ອນຮັບ ອິດສະຣາເອນ ພໍ່
ຂອງຕົນເຖິງທີ່ ໂກເຊນ ພໍໄດ້ເຫັນພໍ່ ກໍໄດ້ແລ່ນໄປກອດຄໍພໍ່ແລະໄດ້
ຮ້ອງໄຫ້ເປັນເວລາດົນນານ. ໓໐ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ
ວ່າ “ດຽວນີ້ພໍ່ຈະຕາຍກໍຕາມເຖີດ ເພາະພໍ່ໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງລູກແລ້ວ
ແລະຮູ້ວ່າລູກຍັງມີຊີວິດຢູ່”.

໑໐ທ່ານໄດ້ຄອຍຖ້າອີກ 7 ວັນ ຈຶ່ງປ່ອຍນົກກາງແກອອກໄປຈາກເຮືອ
ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ໑໑ແລະເວລາຄ່ຳ ນົກກາງແກໄດ້ກັບມາຫາທ່ານ ແລະ
ເບິ່ງແມ ນົກນັ້ນໄດ້ຄາບເອົາໃບໄມ້ຊຽວສົດປົດອອກຈາກຕົ້ນໝາກ
ກອກມາ ດັ່ງນັ້ນ ໂນອາ ຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ຈັກວ່ານ້ຳໄດ້ບົກລົງແລ້ວເທິງດິນ.
໑໒ແລະທ່ານໄດ້ຄອຍຖ້າອີກ 7 ວັນ ຈຶ່ງປ່ອຍນົກກາງແກອອກໄປ
ແລະນົກນັ້ນບໍ່ໄດ້ກັບມາຫາທ່ານອີກເລີຍ.

໑໓ແລະຢູ່ມາໃນປີທີ 601 ໃນວັນທີ 1 ຂອງເດືອນທີ 1 ນ້ຳທັງຫຼາຍກໍ
ແຫ້ງໝົດໄປຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວ. ໂນອາໄດ້ມ້າງຫຼັງຄາເຮືອອອກເສຍ
ແລະໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງ ແລະເບິ່ງແມ ພື້ນດິນກໍໄດ້ແຫ້ງແລ້ວ. ໑໔ແລະໃນ
ເດືອນທີ 2 ວັນທີ 27ຂອງເດືອນນັ້ນ ແຜ່ນດິນໂລກກໍແຫ້ງດີແລ້ວ.

໑໕ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ໂນອາ ວ່າ, ໑໖"ຈົ່ງອອກໄປຈາກເຮືອເຖີດ ທັງ
ເຈົ້າກັບເມຍຂອງເຈົ້າ,ລູກຊາຍ ແລະລູກໃພ້ທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າ.໑໗ແລະ
ສັດທັງປວງທີ່ມີຊີວິດທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ນຳເຈົ້າ ທັງນົກ, ສັດໃຊ້ງານ ແລະ
ສັດທຸກຕົວທີ່ເລືອຄານເທິງດິນ ເຈົ້າຈົ່ງປ່ອຍອອກມາ ແລະໃຫ້ມັນພາ
ກັນອອກແມ່ແຜ່ລູກຢ່າງບໍລິບູນໃນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະໃຫ້ມັນມີລູກ
ມາກຫຼາຍແລະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ". ໑໘ແລ້ວ ໂນອາ ໄດ້
ອອກມາພ້ອມກັບລູກຊາຍ, ເມຍ ແລະລູກໃພ້ທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ກັບທ່ານ.
໑໙ສັດທຸກໂຕ, ສັດທີ່ເລືອຄານທຸກໂຕ, ນົກທຸກໂຕ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຄື່ອນ
ໄຫວໄປມາເທິງແຜ່ນດິນຕາມຊະນິດຂອງມັນ ກໍໄດ້ອອກມາຈາກ
ເຮືອ. ໒໐ໂນອາ ໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແດ່ພຣະເຢໂຮວາ ແລະໄດ້ເອົາສັດ
ທີ່ສະອາດທຸກຢ່າງ ແລະນົກທີ່ສະອາດທຸກຢ່າງ ຖວາຍເປັນເຄື່ອງ
ເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນ.໒໑ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ດົມກິ່ນຫອມຫວານແລ້ວ

ກັບເຈົ້າໃນປະເທດ ເອຢິບ ແລະ ເຮົາຈະພາເຈົ້າກັບຂຶ້ນມາອີກຢ່າງ
ແນ່ນອນດ້ວຍ ແລະ ໂຢເຊບ ຈະເອົາມືວາງລົງທີ່ຕາຂອງເຈົ້າ". ໕ແລ້ວ
ຢາໂຄບ ໄດ້ເດີນທາງຂຶ້ນໄປຈາກ ເບເອນເຊບາ ແລະພວກລູກຂອງ
ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ໃຫ້ ຢາໂຄບ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ ກັບລູກນ້ອຍແລະ
ເມຍທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ ຂີ່ລົດທັງຫຼາຍທີ່ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ສົ່ງມາ
ເພື່ອຮັບເອົາທ່ານໄປນັ້ນ. ໖ເຂົາໄດ້ເອົາຝູງສັດ ແລະເຂົ້າຂອງທີ່ເຂົາ
ໄດ້ມີໃນແຜນດິນ ການາອານ ເດີນທາງມາໃນປະເທດ ເອຢິບ ທັງ
ຢາໂຄບ ກັບເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງຕົນ. ໗ບັນດາລູກຊາຍກັບຫຼານ
ຊາຍຂອງຕົນ,ບັນດາລູກສາວກັບຫຼານສາວທັງປວງ ແລະຄອບຄົວ
ທັງໝົດຂອງ ຢາໂຄບ ໄດ້ເອົາລົງໄປໃນປະເທດ ເອຢິບ ກັບເພິ່ນ.

໘ແລະຕໍ່ໄປນີ້ຄືບັນດາຊື່ຂອງພວກລູກ ອິດສະຣາເອນ ທີ່ໄດ້ລົງໄປຢູ່
ໃນປະເທດ ເອຢິບ ທັງ ຢາໂຄບ ກັບລູກທັງຫຼາຍຂອງຕົນມີດັ່ງນີ້:
ຣູເບນ ລູກຊາຍກົກຂອງ ຢາໂຄບ. ໙ພວກລູກຊາຍຂອງ ຣູເບນ ມີ:
ຮາໂນກ, ປານລູ, ເຮສະໂຣນ ແລະຄາມີ.

໑໐ພວກລູກຊາຍຂອງ ຊີເມໂອນ ມີ: ເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ໂອຮາດ, ຢາ
ກິນ, ໂສຮາ, ແລະ ຊາອູນ ຜູ້ທີ່ເກີດຈາກຍິງຊາວ ການາອານ.

໑໑ພວກລູກຊາຍຂອງ ເລວີ ມີ: ເກໂຊນ, ໂກຮາດ ແລະ ເມຣາຣີ.
໑໒ພວກລູກຊາຍຂອງ ຢູດາ ມີ: ເອຣະ, ໂອນານ, ເຊລາ, ເປເຣດ ແລະ
ເຊຣາ. ແຕ່ ເອຣະ ກັບ ໂອນານ ໄດ້ຕາຍໄປໃນແຜນດິນ ການາອານ,
ສ່ວນ ເປເຣດ ມີລູກຊາຍຊື່: ເຮສະໂຣນ ແລະ ຮາມູນ.

ຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ. ໗ແລະຝ່າຍທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງພາກັນ
ເກີດລູກຫຼາຍແລະມາກທະວີຂຶ້ນ ຈົ່ງແຈກຢາຍໄປໃຫ້ບໍລິບູນທົ່ວ
ແຜ່ນດິນ ແລະເພີ່ມທະວີຫຼາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກເຖີດ.

໘ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ໂນອາ ແລະແກ່ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງຕົນວ່າ,
໙"ບັດນີ້, ເຮົາຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ກັບພວກທ່ານ ແລະກັບເຊື້ອ
ສາຍຂອງພວກທ່ານທີ່ຈະມາພາຍຫຼັງ, ໑໐ແລະກັບສັດທັງປວງທີ່ມີຊີ
ວິດຢູ່ກັບພວກທ່ານ ນົກທັງຫຼາຍກັບສັດໃຊ້ງານ ແລະສັດທຸກໂຕທີ່ຢູ່
ແຜ່ນດິນກັບພວກທ່ານ, ສັບພະທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກເຮືອ ແລະ
ສັດທັງປວງທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ໑໑ເຮົາຈະຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ກັບ
ພວກທ່ານ ເນື້ອໜັງທຸກຢ່າງຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມອີກຕໍ່ໄປ
ແລະຈະບໍ່ມີນ້ຳຖ້ວມໃຫຍ່ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກອີກຕໍ່ໄປ". ໑໒ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ອັນນີ້ແມ່ນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຄຳສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ຕັ້ງ
ໄວ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກທ່ານແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຢູ່ກັບພວກ
ທ່ານໃນທຸກຊົ່ວອາຍຸທັງຫຼາຍສືບໆໄປເປັນນິດ. ໑໓ເຮົາຈະຕັ້ງຮຸ້ງກິນ
ນ້ຳຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ເມກ ແລະຮຸ້ງນັ້ນຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຄຳສັນ
ຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບແຜ່ນດິນໂລກ. ໑໔ແລະຕໍ່ມາເມື່ອເຮົາຈະໃຫ້ບັງ
ເກີດເມກເທິງແຜ່ນດິນ ເມື່ອນັ້ນຮຸ້ງຈະປະກົດໃຫ້ເຫັນໃນເມກນັ້ນ
໑໕ແລະເຮົາຈະລະນຶກເຖິງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກ
ທ່ານ ແລະສັດທັງປວງທີ່ມີຊີວິດຈາກເນື້ອໜັງທຸກຢ່າງ ແລະນ້ຳທັງ
ຫຼາຍຈະບໍ່ຖ້ວມທຳລາຍເນື້ອໜັງອີກຕໍ່ໄປ". ໑໖"ຮຸ້ງນັ້ນຈະຢູ່ທີ່ເມກ
ແລະເຮົາຈະເບິ່ງຮຸ້ງນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ລະນຶກເຖິງຄຳສັນຍາອັນຕະ
ຫຼອດໄປເປັນນິດລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບສິ່ງສາລະພັດທີ່ມີຊີວິດແຫ່ງ
ເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ". ໑໗ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ໂນ

ເບນຢາມິນ ກອດຄໍໂຢເຊບຮ້ອງໄຫ້. ໑໕ແລະຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ໂຢເຊບ
ກໍໄດ້ກອດຈູບອ້າຍທຸກຄົນ ແລະຮ້ອງໄຫ້ກັບພວກເຂົາ ແລະພາຍຫຼັງ
ນັ້ນພວກອ້າຍກໍໄດ້ເວົ້າກັນກັບ ໂຢເຊບ.

໑໖ຂ່າວເລື່ອງນັ້ນໄດ້ມາເຖິງ ລາຊະວັງຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ວ່າ "ອ້າຍ
ນ້ອງຂອງ ໂຢເຊບໄດ້ມາຫາເພິ່ນ" ກະສັດພ້ອມດ້ວຍຂ້າລາຊະການ
ຂອງເພິ່ນກໍພາກັນຍິນດີ. ໑໗ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ
"ຈົ່ງບອກພວກອ້າຍນ້ອງຂອງທ່ານວ່າ 'ຈົ່ງກະທຳດັ່ງນີ້ ຈົ່ງເອົາຂອງ
ວາງໄວ້ເທິງຫຼັງສັດ ແລະກັບໄປໃນແຜນດິນ ການາອານ. ໑໘ພາພໍ່
ແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານທັງຫຼາຍມາຫາເຮົາ ແລະເຮົາຈະເອົາຂອງ
ດີທີ່ສຸດໃນປະເທດ ເອຢິບ ໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍ
ຈະກິນຜົນອັນອຸດົມສົມບູນແຫ່ງປະເທດ ເອຢິບ. ໑໙ຝ່າຍທ່ານ ເຮົາມີ
ຄຳສັ່ງໃຫ້ບອກເຂົາວ່າ ຈົ່ງກະທຳດັ່ງນີ້ ຈົ່ງເອົາກວຽນທັງຫຼາຍຈາກ
ປະເທດ ເອຢິບ ໄປຮັບເອົາລູກເມຍທັງຫຼາຍ ແລະເອົາພໍ່ຂອງພວກ
ເຈົ້າມາທີ່ນີ້. ໒໐ຢ່າໃຫ້ພວກທ່ານເສຍດາຍຊັບສິ່ງຂອງເລີຍ ເພາະວ່າ
ຊັບສິ່ງຂອງອັນດີທີ່ສຸດຂອງປະເທດ ເອຢິບ ທັງໝົດເປັນຂອງທ່ານ
ທັງຫຼາຍ' ".

໒໑ແລ້ວພວກລູກຂອງ ອິດສະຣາເອນ ກໍໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວ ໂຢ
ເຊບໄດ້ຈັດແຈງລົດຫຼາຍຄັນໃຫ້ພວກເຂົາ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ
ຟາໂຣ ແລະເອົາອາຫານໃຫ້ຖືໄປກິນຕາມທາງນຳ. ໒໒ທ່ານໄດ້ເອົາ
ເສື້ອຜ້າປ່ຽນໃຫ້ຄົນລະຊຸດ ແຕ່ ເບນຢາມິນ ເພິ່ນໄດ້ເອົາເງິນ 300
ຫຼຽນກັບເສື້ອຜ້າປ່ຽນຫ້າຊຸດໃຫ້ ເບນຢາມິນ. ໒໓ທ່ານໄດ້ຝາກຂອງໄປ
ໃຫ້ພໍ່ຂອງທ່ານດັ່ງນີ້: ລາ 10 ໂຕ ຕ່າງຂອງອັນດີທີ່ສຸດທີ່ໃນປະເທດ
ເອຢິບ, ລາໂຕແມ່ 10 ໂຕ ຕ່າງເຂົ້າ, ເຂົ້າຈີ່ ແລະອາຫານ ເພື່ອໃຫ້

ບົດທີ 10

໑ເຊື້ອສາຍທັງຫຼາຍຂອງລູກໂນອາ ຄື: ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ ແລະ
ພາຍຫຼັງນໍ້າຖ້ວມໃຫຍ່ພວກເຂົາໄດ້ມີລູກຊາຍຫຼາຍຄົນ. ໒ລູກຊາຍ
ຂອງຢາເຟດ ຊື່: ໂກເມ, ມາໂກກ, ມາດາຍ, ຢາວານ, ຕູບານ, ເມເຊັກ
ແລະຕີລາດ. ໓ລູກຊາຍຂອງ ໂກເມ ຊື່: ອັດເກນາດ, ລີຟາດ ແລະ ໂຕ
ການາ.໔ລູກຊາຍຂອງ ຢາວານ ຊື່: ເອລີຊາ, ທາລະຊິດ, ກິດຕິມ ແລະ
ໂດດານິມ. ໕ຈາກຄົນເຫຼົ່ານີ້ເຂດແດນຂອງຊົນຊາດຕ່າງໆໄດ້ແຍກ
ອອກໄປຢູ່ໃນເກາະທັງຫຼາຍ ຕາມພາສາຂອງເຂົາທຸກຄົນ, ຕາມຄອບ
ຄົວຂອງເຂົາ ແລະໃນປະເທດທັງຫຼາຍຂອງເຂົາ.

໖ລູກຊາຍຂອງ ຮາມ ຊື່: ກູເຊ, ມິດຊະລາອິມ, ພູດ ແລະ ການາອານ.
໗ລູກຊາຍຂອງ ກູເຊ ຊື່: ເຊບາ, ຮາວີລາ, ຊັບຕາ, ຮາອາມາ ແລະ
ຊັບເຕກາ ແລະ ລູກຊາຍຂອງ ຮາອາມາ ຊື່: ເຊບາ ແລະ ເດດານ.
໘ກູເຊ ມີລູກຊາຍຊື່: ນິມໂຣດ, ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເປັນຄົນມີອຳນາດ
ຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໙ທ່ານເປັນນາຍພານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ໜ້າພຣະ
ເຢໂຮວາ ເພາະເຫດນີ້ ຈຶ່ງມີຄຳເລົ່າລືວ່າ “ເໝືອນດັ່ງ ນິມໂຣດ ນາຍ
ພານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຢໂຮວາ”. ໑໐ການເລີ່ມຕົ້ນອານາຈັກຂອງ
ທ່ານແມ່ນເມືອງບາເບັນ, ເມືອງເອເຣກ, ເມືອງອັກກາດ ແລະເມືອງ
ການາເນ ໃນດິນແດນຂອງຊີນານ. ໑໑ຈາກດິນແດນນັ້ນທ່ານໄດ້ຍົກ
ຍ້າຍອອກໄປຢູ່ອັດຊີເລຍ ແລະໄດ້ກໍ່ສ້າງເມືອງນີນາເວ, ເມືອງເຣ
ໂຮໂບດ, ເມືອງກາລາ, ໑໒ແລະເມືອງເຣເຊັນ ຢູ່ລະຫວ່າງກາງເມືອງ
ນີນາເວ ກັບເມືອງກາລາ ເມືອງນີ້ແມ່ນເມືອງໃຫຍ່. ໑໓ແລະ ມິດຊະລາ
ອິມ ໄດ້ເກີດ ພວກລູດິມ, ພວກອານາມິມ, ພວກເລຮາບິມ, ພວກນັບ

ພວກຂ້ານ້ອຍ; ເພາະເຫັນວ່າຊີວິດຂອງພໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຊີວິດຂອງເດັກ
ນ້ອຍນີ້, ໓໑ຕໍ່ມາເມື່ອພໍ່ເຫັນວ່າເດັກໜຸ່ມນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາດ້ວຍ ພໍ່ກໍຈະສິ້ນ
ໃຈຕາຍ ແລະພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈະກະທຳໃຫ້ຜົມອັນຫງອກ
ຂອງພໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ລົງໄປໃນຫຼຸມຝັງສົບດ້ວຍຄວາມທຸກໂສກ.
໓໒ເຫດວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ໄດ້ຮັບປະກັນເດັກໜຸ່ມນັ້ນໄວ້ກັບພໍ່ວ່າ,
ຖ້າລູກຫາກບໍ່ໄດ້ພານ້ອງກັບມາ ລູກຈະຮັບຄວາມຜິດຕໍ່ພໍ່ຕະຫຼອດ
ໄປເປັນນິດ. ໓໓ເຫດສະນັ້ນ ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນທາດຂອງທ່ານ
ຢູ່ນີ້ເປັນທາດຂອງທ່ານ ແທນເດັກໜຸ່ມນັ້ນ ແລະຂໍທ່ານໂຜດໃຫ້ເດັກ
ໜຸ່ມນັ້ນກັບຂຶ້ນໄປກັບພວກອ້າຍຂອງລາວເທີ້ນ. ໓໔ດ້ວຍວ່າ ຂ້ານ້ອຍ
ຈະກັບໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ ຖ້າເດັກໜຸ່ມນັ້ນຫາກບໍ່ໄດ້
ກັບໄປນຳຂ້ານ້ອຍ ຢ້ານວ່າຂ້ານ້ອຍຈະເຫັນເຫດຮ້າຍເກີດແກ່ພໍ່
ຂອງຂ້ານ້ອຍ”.

ບົດທີ 45

໑ໂຢເຊບ ບໍ່ສາມາດອົດກັ້ນຕົນເອງຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງທີ່ເຝົ້າຢູ່ນຳທ່ານ
ໄດ້ ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງສັ່ງວ່າ “ໃຫ້ທຸກຄົນອອກໄປຈາກເຮົາເຖີ້ນ”. ແລ້ວ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່ກັບ ໂຢເຊບ ເມື່ອທ່ານໄດ້ເປີດເຜີຍຕົນເອງໃຫ້ພວກອ້າຍ
ນ້ອງຮູ້ຈັກ. ໒ທ່ານໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍສຽງອັນດັງ ຈົນພວກຊາວ ເອຢິບ
ແລະຄົນໃນ ລາຊະວັງກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຍິນ. ໓ໂຢເຊບ ໄດ້ກ່າວ
ແກ່ພວກອ້າຍນ້ອງວ່າ “ເຮົາແມ່ນ ໂຢເຊບ, ພໍ່ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ຫຼື?”
ພວກອ້າຍນ້ອງຕອບ ໂຢເຊບ ບໍ່ໄດ້, ເພາະເຂົາໄດ້ຕົກໃຈຢ້ານຫຼາຍ
ຕໍ່ໜ້າຂອງ ໂຢເຊບ. ໔ໂຢເຊບ ໄດ້ບອກພວກອ້າຍນ້ອງວ່າ “ເຊີນພວກ
ເຈົ້າຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາເທີ້ນ” ພວກເຂົາໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ ແລະ

ທິດຕາເວັນອອກ. ໓໑ພວກນີ້ແມ່ນລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ເຊມ ຕາມ
ຄອບຄົວ, ຕາມພາສາຂອງເຂົາ, ຕາມດິນແດນ ແລະຕາມປະເທດ
ຂອງເຂົາ.

໓໒ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນ ຄອບຄົວຂອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ໂນອາ
ຕາມເຊື້ອສາຍໃນປະເທດຂອງເຂົາ: ພວກຊົນຊາດທັງປວງທີ່ໄດ້ແຜ່
ຂະຫຍາຍໄປຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ພາຍຫຼັງນໍ້າຖ້ວມໃຫຍ່ແລ້ວ ກໍໄດ້
ອອກມາຈາກຄົນທັງຫຼາຍນີ້.

ບົດທີ 11

໑ຄົນທັງປວງທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກປາກເວົ້າພາສາອັນດຽວກັນແລະມີຄຳ
ເວົ້າຢ່າງດຽວກັນ, ໒ແລະຕໍ່ມາພວກເຂົາໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປທາງທິດຕາ
ເວັນອອກ ພວກເຂົາໄດ້ພົບທົ່ງຮາບພຽງທົ່ງໜຶ່ງໃນແຜ່ນດິນ ຊີນາ
ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ໓ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກັນແລະກັນວ່າ
"ມາເຖີດ ພວກເຮົາຈົ່ງພາກັນໄປເຮັດດິນຈີ່ ແລະເຜົາໃນໄຟ" ແລ້ວ
ພວກເຂົາໄດ້ເອົາດິນຈີ່ໃຊ້ຕາງຫີນ ແລະເອົານໍ້າມັນດິນໃຊ້ຕາງປູນ
ປິ່ນຊາຍ. ໔ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ "ມາເຖີດພວກເຮົາຈົ່ງພາກັນກໍ່
ສ້າງເມືອງແລະຫໍສູງໃຫ້ມີຍອດຮອດຟ້າສະຫວັນສຳລັບພວກເຮົາ,
ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງຊື່ສຽງຂອງພວກເຮົາໄວ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່
ຕ້ອງພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ". ໕ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະ
ເດັດລົງມາເບິ່ງເມືອງ ແລະຫໍທີ່ພວກມະນຸດໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ. ໖ພຣະເຢ
ໂຮວາໄດ້ກ່າວວ່າ "ເບິ່ງແມ ຄົນທັງປວງນີ້ເປັນພວກດຽວ ພວກເຂົາ
ມີພາສາອັນດຽວ ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນກະທຳສິ່ງນີ້ ແລະບັດນີ້ຈະບໍ່ມີສິ່ງ

ຖ້າເຮົາພົບຈອກນັ້ນນຳຜູ້ໃດ ເຮົາຈະເອົາຜູ້ນັ້ນມາເປັນທາດຂອງເຮົາ
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ". ໑໑ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ຮີບປົດ
ຖົງລົງມາເທິງດິນ ແລະແກ້ຖົງອອກທຸກຄົນ. ໑໒ຄົນຕົ້ນເຮືອນໄດ້ຈົກ
ເບິ່ງຕັ້ງແຕ່ອ້າຍກົກຈົນເຖິງນ້ອງຫຼ້າ ແລະໄດ້ພົບຈອກໃນຖົງຂອງ
ເບນຢາມິນ. ໑໓ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຈີກເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາເສຍ
ແລະເອົາຂອງຂຶ້ນເທິງຫຼັງລາແລະກັບຄືນໄປໃນເມືອງອີກ.

໑໔ຢູດາ ແລະອ້າຍນ້ອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງ ໂຢເຊບ, ເພາະ
ທ່ານຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ກົ້ມລົງທີ່ພື້ນດິນຕໍ່ໜ້າທ່ານ. ໑໕ໂຢ
ເຊບ ໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ "ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງລົງໄປ? ພວກເຈົ້າ
ບໍ່ຮູ້ຫຼືວ່າຄົນຢ່າງເຮົາສາມາດທຳນວາຍໄດ້?" ໑໖ຢູດາໄດ້ທູນຕອບວ່າ
"ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫຼາຍຈະກາບທູນສິ່ງໃດແກ່ເຈົ້ານາຍໄດ້? ພວກຂ້າ
ນ້ອຍທັງຫຼາຍຈະເວົ້າຢ່າງໃດ? ແກ້ຕົວຢ່າງໃດ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານແລ້ວ,
ບັດນີ້ ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນທາດຂອງທ່ານ, ທັງຂ້ານ້ອຍທັງຫຼາຍກັບຄົນ
ທີ່ພົບຈອກນັ້ນດ້ວຍ". ໑໗ໂຢເຊບໄດ້ຕອບວ່າ "ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມທີ່ເຮົາ
ຈະກະທຳຢ່າງນັ້ນ, ຄົນທີ່ພົບຈອກຢູ່ໃນມືນັ້ນຈະເປັນທາດຂອງເຮົາ
ສ່ວນຝ່າຍພວກເຈົ້າກໍຈົ່ງໄປຫາພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຢ່າງເປັນສຸກເຖີດ".

໑໘ຢູດາ ໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ ໂຢເຊບ ແລະກາບທູນວ່າ "ໂອ ເຈົ້ານາຍ
ຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ໄດ້ກາບທູນຈັກ
ຄຳໜຶ່ງໃນຫູຂອງທ່ານ, ຂໍທ່ານຢ່າຟ້າວຮ້າຍຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ທ່ານເລີຍ ເພາະວ່າທ່ານກໍເປັນເໝືອນກັບກະສັດ ຟາໂຣ. ໑໙ນາຍ
ເຈົ້າຂ້າ, ທ່ານໄດ້ຖາມທາດທັງຫຼາຍຂອງທ່ານວ່າ 'ພວກເຈົ້າຍັງມີພໍ່

໑໘ເປເລກ ອາຍຸໄດ້ 30 ປີ ແລ້ວທ່ານ ມີລູກຊາຍຊື່ ເຣອູ. ໑໙ແລະ
ຕັ້ງແຕ່ ເຣອູ ໄດ້ກຳເນີດ ເປເລກ ກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 209 ປີ
ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ .

໒໐ເຣອູ ອາຍຸໄດ້ 32 ປີ ແລ້ວທ່ານມີລູກຊາຍຊື່ ເຊຣຸກ. ໒໑ແລະຕັ້ງແຕ່
ເຊຣຸກ ໄດ້ກຳເນີດ, ເຣອູ ກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 207 ປີ ແລະມີ
ລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ.

໒໒ເຊຣຸກ ອາຍຸໄດ້ 30 ປີ ແລ້ວທ່ານມີລູກຊາຍຊື່ ນາໂຮ. ໒໓ແລະ
ຕັ້ງແຕ່ ນາໂຮ ໄດ້ກຳເນີດ ເຊຣຸກ ກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 200 ປີ
ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ.

໒໔ນາໂຮ ອາຍຸໄດ້ 29 ປີ ແລ້ວທ່ານມີລູກຊາຍຊື່ ເຕຣາ. ໒໕ແລະ
ຕັ້ງແຕ່ ເຕຣາ ໄດ້ກຳເນີດ ນາໂຮ ກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 119 ປີ
ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ.

໒໖ເຕຣາ ອາຍຸໄດ້ 70 ປີ ແລ້ວທ່ານມີລູກຊາຍຊື່: ອັບຣາມ, ນາໂຮ
ແລະ ຮາຣານ. ໒໗ເຊື້ອສາຍຂອງ ເຕຣາ ເປັນດັ່ງນີ້: ເຕຣາ ມີລູກຊາຍຊື່:
ອັບຣາມ, ນາໂຮ ແລະ ຮາຣານ ແລະຮາຣານ ມີລູກຊາຍຊື່: ໂລດ.
໒໘ຮາຣານ ໄດ້ຕາຍໄປຕໍ່ໜ້າ ເຕຣາ ພໍ່ຂອງຕົນໃນເມືອງທີ່ຕົນເກີດຄື
ເມືອງອູເຣ ຂອງດິນແດນ ກາລະເດເອນ. ໒໙ອັບຣາມ ກັບ ນາໂຮ ໄດ້
ເອົາເມຍ: ເມຍຂອງ ອັບຣາມ ຊື່ນາງຊາຣາຍ ແລະເມຍຂອງ ນາໂຮ
ຊື່ ມີລະກາ. ມີລະກາ ເປັນລູກສາວຂອງ ຮາຣານ ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງນາງ
ມີລະກາ ແລະ ຂອງນາງ ອິດສະກາ. ໓໐ນາງ ຊາຣາຍ ນັ້ນເປັນໝັນ,

ເຖິງດິນຕໍ່ໜ້າທ່ານ. ໒໗ທ່ານໄດ້ຖາມເຖິງຄວາມທຸກສຸກຂອງພວກເຂົາ
ແລະກ່າວວ່າ "ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຍັງສະບາຍດີບໍ? ຜູ້ທີ່ເຖົ້າແກ່ແລ້ວທີ່
ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ ເພິ່ນຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ?" ໒໘ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ
"ພໍ່ຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະຍັງມີສຸຂະ
ພາບດີຢູ່" ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ກົ້ມຫົວລົງກາບໄຫວ້. ໒໙ໂຢເຊບ ໄດ້
ຫຼຽວເຫັນ ເບນຢາມິນ ນ້ອງຊາຍແມ່ດຽວກັນ ແລະໄດ້ຖາມວ່າ "ຄົນນີ້
ແມ່ນນ້ອງຊາຍຫຼ້າທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຮົານັ້ນຫຼື?" ແລະທ່ານໄດ້
ກ່າວວ່າ "ລູກເອີຍ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂຜດພຣະກະລຸນາຄຸນແກ່ເຈົ້າ
ເທີ້ນ". ໓໐ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ຮີບຟ້າວອອກໄປ ເພາະຮັກນ້ອງຫຼາຍຈົນ
ກັ້ນນ້ຳຕາບໍ່ຢູ່ ແລະທ່ານໄດ້ຊອກຫາບ່ອນທີ່ຈະຮ້ອງໄຫ້, ທ່ານໄດ້
ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງນອນຂອງຕົນ ແລະໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ໓໑ພາຍຫຼັງມາ
ທ່ານໄດ້ລ້າງໜ້າ ແລ້ວໄດ້ອອກມາເຮັດໃຈແຂງກັ້ນນ້ຳຕາຕົນເອງໄວ້
ແລະສັ່ງວ່າ "ຈົ່ງຈັດແຈງເອົາອາຫານມາກິນເທີ້ນ". ໓໒ເຂົາໄດ້ເອົາ
ຂອງກິນສ່ວນຂອງ ໂຢເຊບ ມາຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກ ສ່ວນຂອງອ້າຍນ້ອງ
ຕ່າງຫາກ, ສ່ວນຂອງຊາວ ເອຢິບ ທີ່ໄດ້ມາກິນເຂົ້າກັບທ່ານນັ້ນກໍຢູ່
ຕ່າງຫາກ ເພາະວ່າຊາວ ເອຢິບ ຈະກິນເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນ ເຮັບເຣີບໍ່ໄດ້,
ເພາະຊາວ ເອຢິບ ຖືວ່າເປັນໜ້າລັງກຽດ. ໓໓ແລະພວກອ້າຍນ້ອງໄດ້
ນັ່ງຕໍ່ໜ້າ ໂຢເຊບ ຕາມລຳດັບກັນຕັ້ງແຕ່ອ້າຍກົກຕາມສິດທິເກີດຂອງ
ລາວລົງມາຈົນເຖິງນ້ອງຫຼ້າຕາມຄວາມໜຸ່ມຂອງຕົນ ແລະຄົນທັງ
ຫຼາຍນັ້ນກໍໄດ້ພາກັນເບິ່ງໜ້າກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ
ຫຼາຍ. ໓໔ໂຢເຊບ ໄດ້ໃຊ້ຂອງກິນຈາກໂຕະຕົນເອງໃຫ້ອ້າຍນ້ອງ
ທັງຫຼາຍກິນ ສ່ວນຂອງກິນທີ່ໃຫ້ແກ່ ເບນຢາມິນ ກໍຫຼາຍລື່ນສ່ວນ
ຂອງອ້າຍທັງປວງເຖິງຫ້າເທົ່າ ພວກເຂົາໄດ້ກິນໄດ້ດື່ມດ້ວຍຄວາມ
ສຳລານໃຈກັນກັບທ່ານ.

ດິນນັ້ນໄປຈົນເຖິງບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ຊີເຄມ ທີ່ທົ່ງພຽງແຫ່ງ ໂມເລ ແລະ
ໃນຄາວນັ້ນຊາວ ການາອານ ກໍຢູ່ທີ່ດິນແດນນັ້ນ. ໗ພຣະເຢໂຮວາ
ໄດ້ປະກົດແກ່ ອັບຣາມ ແລະກ່າວວ່າ “ແຜນດິນນີ້ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຊື້ອ
ສາຍຂອງເຈົ້າ”. ທີ່ນັ້ນ ອັບຣາມ ໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະ
ເຢໂຮວາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກົດແກ່ຕົນນັ້ນ. ໘ທ່ານໄດ້ຍ້າຍຈາກທີ່ນັ້ນໄປ
ເຖິງພູເຂົາແຫ່ງໜຶ່ງທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງເບດເອນແລະ
ທ່ານໄດ້ຕັ້ງເຕັນອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໂດຍມີເມືອງ ເບດເອນ ຢູ່ທິດຕາເວັນ
ຕົກແລະເມືອງອາອີຢູ່ທິດຕາເວັນອອກ ແລະທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນ
ບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະເຢໂຮວາ ແລະໄດ້ຮ້ອງອອກນາມຊື່ຂອງພຣະ
ເຢໂຮວາ. ໙ອັບຣາມ ຍັງໄດ້ຍົກຍ້າຍເດີນທາງໄປສູ່ທິດໃຕ້.

໑໐ເກີດມີການອຶດຢາກໃນປະເທດນັ້ນ ອັບຣາມ ຈຶ່ງໄດ້ລົງໄປອາໄສ
ຢູ່ໃນປະເທດ ເອຢິບ ເຫດວ່າມີການອຶດຢາກຫຼາຍໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.
໑໑ແລະຢູ່ມາເມື່ອທ່ານມາໃກ້ຈະເຂົ້າໄປປະເທດ ເອຢິບ ທ່ານໄດ້ກ່າວ
ແກ່ນາງ ຊາຣາຍ ເມຍຂອງຕົນວ່າ “ເບິ່ງເຖີດ, ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ຈັກວ່າ
ເຈົ້າເປັນຍິງງາມເປັນຕາໜ້າຮັກ. ໑໒ເມື່ອ ຊາວເອຢິບ ເຫັນເຈົ້າເຂົາ
ຈະເວົ້າວ່າ “ນີ້ເປັນເມຍຂອງລາວ” ແລະເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍເສຍ ແລະ
ຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່. ໑໓ຂໍໃຫ້ເຈົ້າບອກວ່າ, ເຈົ້າເປັນນ້ອງ
ສາວຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ຢູ່ດີສະບາຍຍ້ອນເຈົ້າແລະຈິດໃຈ
ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ເພາະເຈົ້າ. ໑໔ແລະຢູ່ມາເມື່ອ ອັບຣາມ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ
ປະເທດເອຢິບ ແລ້ວຊາວເອຢິບ ໄດ້ເຫັນວ່າຍິງຄົນນີ້ເປັນຄົນຮູບງາມ
ຫຼາຍແທ້ໆ. ໑໕ພວກເຈົ້ານາຍຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ເຫັນນາງ ແລະ
ໄດ້ຍົກຍ້ອງນາງຕໍ່ໜ້າກະສັດ ຟາໂຣ ແລະຍິງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຖືກພາຕົວໄປ
ຍັງລາຊະວັງຂອງກະສັດຟາໂຣ. ໑໖ກະສັດໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງດີແກ່ ອັບ

ຮັບຜິດຕໍ່ພໍ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ໑໐ເຫດວ່າຖ້າພວກເຮົາຫາກບໍ່ໄດ້
ຊັກຊ້າຢູ່ຢ່າງນີ້ ກໍຄົງຈະກັບມາເປັນສອງເທື່ອແລ້ວ”.

໑໑ແລ້ວ ອິດສະຣາເອນ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ
“ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງກະທຳດັ່ງນີ້ຄື ພວກເຈົ້າຈົ່ງເອົາໝາກໄມ້ຢ່າງດີ
ທີ່ສຸດໃນແຜນດິນນີ້ໃສ່ຖົງພວກເຈົ້າຖືລົງເປັນຂອງຂວັນຕ້ອນທ່ານ
ຜູ້ນັ້ນເຊັ່ນ:ກຳຍານໜ້ອຍໜຶ່ງ,ນ້ຳເຜິ້ງໜ້ອຍໜຶ່ງ,ເຄື່ອງຫອມ,ຢາງໄມ້
ຫອມ, ໝາກຖົ່ວດິນ ແລະໝາກບົກ ໃສ່ຖົງພວກເຈົ້າຖືລົງເປັນຂອງ
ຂວັນຕ້ອນທ່ານຜູ້ນັ້ນ. ໑໒ແລະຈົ່ງເອົາເງິນຕິດມືໄປອີກສອງເທົ່າ ສ່ວນ
ເງິນທີ່ຄືນມາໃນປາກຖົງນັ້ນ ຈົ່ງເອົາຕິດມືກັບໄປດ້ວຍ, ບາງທີເຂົາ
ອາດຈະຫຼົງລືມກໍໄດ້. ໑໓ຈົ່ງເອົານ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າໄປນຳ ແລະ
ລຸກຂຶ້ນໄປຫາທ່ານຜູ້ນັ້ນອີກ. ໑໔ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງລິດທານຸພາບ
ສູງສຸດໂຜດໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມເມດຕາຕໍ່ໜ້າທ່ານຜູ້ນັ້ນ,
ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ປ່ອຍອ້າຍກັບ ເບນຢາມິນ ກັບມາ ແລະຝ່າຍເຮົາ
ຖ້າເຮົາຈະເສຍລູກ ກໍໃຫ້ເສຍເທີ້ນ”.

໑໕ແລ້ວຄົນທັງຫຼາຍນັ້ນໄດ້ເອົາຂອງຖວາຍນີ້ ແລະເງິນຕິດມືສອງເທົ່າ
ແລະໄດ້ພາ ເບນຢາມິນ ໄປ, ແລ້ວເດີນທາງລົງໄປເຖິງປະເທດ ເອຢິບ
ແລະໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າຕໍ່ໜ້າ ໂຢເຊບ. ໑໖ໂຢເຊບ ໄດ້ເຫັນ ເບນຢາມິນ ມາ
ນຳພວກເຂົາ, ທ່ານໄດ້ສັ່ງແກ່ຄົນຕົ້ນເຮືອນຂອງຕົນວ່າ “ຈົ່ງພາຄົນ
ທັງຫຼາຍນີ້ໄປທີ່ເຮືອນຂອງເຮົາ ຈົ່ງຂ້າສັດ ແລະຈັດໂຕະ, ເພາະວ່າ
ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ຈະກິນເຂົ້າກັບເຮົາໃນເວລາທ່ຽງວັນ”. ໑໗ແລ້ວຄົນຕົ້ນ
ເຮືອນໄດ້ກະທຳຕາມຄຳຂອງ ໂຢເຊບ ໄດ້ສັ່ງນັ້ນ ແລະໄດ້ພາຄົນທັງ
ຫຼາຍນັ້ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊບ. ໑໘ຄົນທັງຫຼາຍນັ້ນກໍພາກັນ

໕ໂລດ ຜູ້ໄປກັບ ອັບຣາມ ນັ້ນກໍມີຝູງສັດນ້ອຍໃຫຍ່ແລະເຕັນອາໄສ
ຫຼວງຫຼາຍຄືກັນ. ໖ແລະແຜ່ນດິນນັ້ນກໍບໍ່ກ້ວາງພໍໃຫ້ຢູ່ນຳກັນ ເພາະ
ພວກເຂົາທັງສອງມີຝູງສັດຫຼາຍ ຈຶ່ງຢູ່ນຳກັນບໍ່ໄດ້. ໗ແລະພວກຄົນ
ລ້ຽງສັດຂອງ ອັບຣາມ ກັບພວກຄົນລ້ຽງສັດຂອງ ໂລດ ກໍໄດ້ຜິດຖຽງ
ກັນ ຄາວນັ້ນຊາວການາອານແລະຊາວເປຣີສີຍັງອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ.
໘ອັບຣາມໄດ້ກ່າວແກ່ໂລດວ່າ "ຂໍຢ່າໃຫ້ເຮົາທັງສອງຜິດຖຽງກັນເລີຍ
ແລະຢ່າໃຫ້ພວກຄົນລ້ຽງສັດຂອງຂ້ອຍກັບຄົນລ້ຽງສັດຂອງເຈົ້າຜິດ
ຖຽງກັນເລີຍ ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນພີ່ນ້ອງກັນ ໙ແຜ່ນດິນທັງໝົດ
ນີ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຫຼື? ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຈົ່ງແຍກໄປຈາກຂ້ອຍເສຍ ຖ້າເຈົ້າ
ຫາກໄປທາງຊ້າຍມືແລ້ວຂ້ອຍຈະໄປທາງຂວາມື ແລະຖ້າເຈົ້າຫາກ
ໄປທາງຂວາມືແລ້ວຂ້ອຍຈະໄປທາງຊ້າຍມື". ໑໐ໂລດ ໄດ້ເງີຍໜ້າ
ຂຶ້ນຫຼຽວເບິ່ງ ແລະເຫັນທົ່ງຮາບພຽງຂອງແມ່ນ້ຳ ຢໍແດນ ທີ່ມີນ້ຳບໍລິ
ບູນຢູ່ທຸກທີ່ທຸກບ່ອນ ກ່ອນພຣະເຢໂຮວາໄດ້ທຳລາຍເມືອງ ໂຊໂດມ
ແລະເມືອງ ໂກໂມຣາ, ເປັນເໝືອນສວນຂອງພຣະເຢໂຮວາ ເໝືອນ
ດິນປະເທດ ເອຢິບ ເມື່ອເຈົ້າມາທາງເມືອງໂສອາ. ໑໑ໂລດ ໄດ້ເລືອກ
ທົ່ງຮາບພຽງຂອງແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ເອົາເປັນສ່ວນຂອງຕົນ ແລະ ໂລດ ໄດ້
ຍົກຍ້າຍເດີນທາງໄປທິດຕາເວັນອອກແລະເຂົາທັງສອງໄດ້ແຍກ
ຈາກກັນໄປ. ໑໒ອັບຣາມ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນຂອງການາອານ
ແລະ ໂລດ ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ທົ່ງຮາບພຽງ ແລະໄດ້
ຕັ້ງເຕັນອາໄສຂອງຕົນໃກ້ເມືອງໂຊໂດມ. ໑໓ຝ່າຍຊາວເມືອງໂຊໂດມ
ນັ້ນເປັນຄົນຊົ່ວຊ້າ ແລະເປັນຄົນບາບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະ
ເຢໂຮວາ.

໑໔ແລະເມື່ອ ໂລດ ໄດ້ແຍກໄປຈາກ ອັບຣາມແລ້ວພຣະເຢໂຮວາໄດ້
ກ່າວແກ່ ອັບຣາມ ວ່າ "ຈົ່ງເງີຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະເບິ່ງຈາກບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢູ່ນີ້

ດິນ ການາອານ. ໓໓ແລ້ວທ່ານຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍປະເທດນັ້ນ ໄດ້ກ່າວ
ແກ່ພວກເຮົາວ່າ "ເບິ່ງເຖີດ, ເພື່ອເຮົາຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັດ
ຈິງ, ຈົ່ງປະໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ນຳເຮົາ ແລ້ວ
ພວກເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຂົ້າໄປລ້ຽງຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າທີ່ອຶດຫິວ ຈົ່ງໄປ
ເທີ້ນ: ໓໔ແລ້ວໃຫ້ພານ້ອງຊາຍຫຼ້າຂອງພວກເຈົ້າມາຫາເຮົາທີ່ນີ້ ແລະ
ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄົນສອດແນມ ແຕ່ວ່າເປັນຄົນ
ສັດຈິງ, ແລ້ວເຮົາຈະປ່ອຍອ້າຍຂອງພວກເຈົ້າໄປ ແລ້ວພວກເຈົ້າ
ຈະໄດ້ຄ້າຂາຍໃນປະເທດ". ໓໕ແລະຢູ່ມາເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເປີດຖົງ
ເຂົ້າຂອງພວກເຂົາອອກມາ, ເບິ່ງແມ ເຫັນຫໍ່ເງິນຢູ່ໃນຖົງຂອງພວກ
ຕົນທຸກຄົນ ແລະພວກເຂົາກັບພໍ່ໄດ້ເຫັນຫໍ່ເງິນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍເກີດ
ຄວາມຢ້ານ. ໓໖ແລ້ວ ຢາໂຄບ ຜູ້ເປັນພໍ່ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ
"ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເສຍລູກຂອງເຮົາ, ໂຢເຊບ ກໍໄດ້ເສຍໄປ
ແລ້ວ, ຊີເມໂອນ ກໍເສຍໄປແລ້ວ ແລະພວກເຈົ້າຈະເອົາ ເບນຢາມິນ
ໄປອີກຫຼື? ການທັງປວງນີ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາທຸກລະທົມໃຈແທ້ນໍ*". ໓໗ແລ້ວ
ຣູເບນ ໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ "ຖ້າເຮົາບໍ່ເອົາ ເບນຢາມິນ ກັບມາຫາພໍ່ອີກ
ພໍ່ກໍຈົ່ງຂ້າລູກຊາຍທັງສອງຂອງເຮົາເສຍເທີ້ນ, ຂໍມອບນ້ອງ ເບນຢາ
ມິນ ໄວ້ໃນມືລູກເຖີດ ແລະລູກຈະນຳລາວກັບມາຫາພໍ່ອີກ". ໓໘ແຕ່
ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ "ລູກຊາຍຂອງເຮົາຈະບໍ່ລົງໄປກັບພວກເຈົ້າ; ເພາະ
ວ່າອ້າຍລາວໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະເຫຼືອຢູ່ແຕ່ລາວຜູ້ດຽວ. ຖ້າຫາກມີ
ການອັນຕະລາຍອັນໃດເກີດຂຶ້ນກັບລາວໃນເສັ້ນທາງທີ່ພວກເຈົ້າຈະ
ໄປນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະກະທຳໃຫ້ຜົມອັນຫງອກຂອງເຮົາລົງໄປໃນຫຼຸມ
ຝັງສົບດ້ວຍຄວາມທຸກໂສກ".

42:36 "ເຮັດໃຫ້ເຮົາທຸກລະທົມໃຈ" ຫຼືວ່າ "ເຮັດຕໍ່ສູ້ເຮົາ"

ໂຮດການາອີມ, ພວກ ຊູຊີມ ໃນເມືອງຮາມ, ພວກເອມີມ ໃນເມືອງ
ຊາເວຄີຣິອາທາອີມ,໖ພວກໂຮຣີທີ່ພູເຂົາເຊອີຂອງເຂົາຈົນເຖິງເມືອງ
ເອນປາຣານ ທີ່ຢູ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ໗ແລະເຂົາໄດ້ພາກັນກັບມາເຖິງ
ເມືອງ ເອນມິດສະປັດ ຊຶ່ງແມ່ນ ກາເດັດ ແລະເຂົາໄດ້ຕີຊະນະເມືອງ
ທັງຫຼາຍຂອງພວກອາມາເລກ, ພວກອາໂມ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ທີ່ ຮາຊາໂຊນຕາ
ມາ ດ້ວຍ. ໘ກະສັດເມືອງໂຊໂດມ, ກະສັດເມືອງໂກໂມຣາ, ກະສັດ
ເມືອງອັດມາ, ກະສັດເມືອງເສບົວອີມ ແລະກະສັດເມືອງເບລາ (ທີ່
ເອີ້ນຊື່ ໂສອາ ນັ້ນ) ກໍໄດ້ພາກັນອອກໄປ ແລະຍົກກອງທັບມາຮ່ວມ
ເຮັດເສິກຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດເຫຼົ່ານັ້ນໃນຮ່ອມພູຊີດິມ.໙ຄືຕໍ່ສູ້ກັບ ເຄໂດລາ
ໂອເມ ກະສັດເມືອງເອລາມ, ຕີດານ ກະສັດແຫ່ງປະຊາຊາດ, ອຳຣາ
ເຟນ ກະສັດເມືອງຊີນາ ແລະຕໍ່ສູ້ ອາຣີໂອກ ກະສັດເມືອງ ເອນລາ
ຊາ ກະສັດທັງສີ່ນີ້ຕໍ່ສູ້ກະສັດຫ້າອົງ. ໑໐ທີ່ຮ່ອມພູ ຊີດິມ ນັ້ນເຕັມໄປ
ດ້ວຍບໍ່ນ້ຳມັນດິບ ກະສັດເມືອງໂຊໂດມ ກັບກະສັດເມືອງໂກໂມຣາ
ໄດ້ປົບໜີ ແລະໄດ້ຕົກລົງໄປໃນບໍ່ນັ້ນ ແລະຄົນທັງຫຼາຍທີ່ເຫຼືອຢູ່ນັ້ນກໍ
ໄດ້ໜີໄປທີ່ພູເຂົາ. ໑໑ເຂົາໄດ້ເກັບເອົາສິ່ງຂອງ ແລະສະບຽງອາຫານ
ທັງໝົດຈາກເມືອງໂຊໂດມ ແລະຈາກເມືອງໂກໂມຣາ ແລ້ວກໍໄປ.
໑໒ເຂົາໄດ້ຈັບເອົາ ໂລດ ຜູ້ເປັນຫຼານຊາຍຂອງ ອັບຣາມ ພ້ອມກັບສິ່ງ
ຂອງຂອງລາວດ້ວຍ ແລ້ວໄດ້ຈາກໄປ ເພາະວ່າ ໂລດ ໄດ້ຢູ່ໃນເມືອງ
ໂຊໂດມ.

໑໓ແລ້ວມີຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ປົບໜີຈາກທີ່ນັ້ນໄດ້ໄປບອກ ອັບຣາມ ຊາວເຮັບເຣີ
ໃຫ້ຮູ້ຈັກເຫດການນັ້ນ, ອັບຣາມ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃກ້ທົ່ງຮາບພຽງແຫ່ງມຳ
ເລ ຊາວອາໂມ ອ້າຍນ້ອງຂອງ ເອັດຊະໂຄນ ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງ ອາ
ເນ ຄົນພວກນີ້ເປັນພັນທະມິດກັບ ອັບຣາມ. ໑໔ເມື່ອ ອັບຣາມ ໄດ້ຍິນ

ແລ້ວວ່າ ພວກເຈົ້າເປັນຄົນສອດແນມ". ໑໕ເຮົາຈະພິສູດເບິ່ງພວກ
ເຈົ້າດັ່ງນີ້, ດ້ວຍຊີວິດແຫ່ງກະສັດ ຟາໂຣ, ພວກເຈົ້າຈະໄປຈາກເມືອງ
ນີ້ບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ນ້ອງຊາຍຫຼ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະມາທີ່ນີ້. ໑໖ຈົ່ງໃຫ້
ຜູ້ໜຶ່ງຈາກພວກເຈົ້າໄປເອົານ້ອງຊາຍພວກເຈົ້າມາ ແລະພວກເຈົ້າ
ທຸກຄົນຈະຖືກຄຸມຄັງໄວ້ຢູ່ໃນຄຸກເພື່ອພິສູດເບິ່ງວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງ
ພວກເຈົ້າເປັນຈິງຫຼືບໍ່, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ດ້ວຍຊີວິດແຫ່ງກະສັດ ຟາໂຣ,
ພວກເຈົ້າເປັນຄົນສອດແນມຢ່າງແນ່ນອນ". ໑໗ໂຢເຊບ ໄດ້ເອົາ
ພວກອ້າຍໄປຂັງໄວ້ໃນຄຸກນຳກັນໃນລະຫວ່າງສາມວັນ. ໑໘ແລະໃນ
ວັນທີສາມ ໂຢເຊບໄດ້ບອກອ້າຍທັງຫຼາຍວ່າ"ຈົ່ງເຮັດດັ່ງນີ້ແລ້ວພວກ
ເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່, ເພາະເຮົາຢຳເກງພຣະເຈົ້າ, ໑໙ຖ້າແມ່ນພວກເຈົ້າ
ຫາກເປັນຄົນສັດຈິງໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຖືກຄຸມຂັງຢູ່ໃນຄຸກທີ່ພວກ
ເຈົ້າຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈົ່ງພາກັນໄປ ເພື່ອເອົາເຂົ້າໄປລ້ຽງ
ຄອບຄົວພວກເຈົ້າທີ່ອຶດຢາກ. ໒໐ແລ້ວຈົ່ງພານ້ອງຊາຍຫຼ້າຂອງພວກ
ເຈົ້າມາຫາເຮົາ ສິ່ງນີ້ຈະເປັນສິ່ງພິສູດວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງ
ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຕາຍ" ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ.

໒໑ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນແລະກັນວ່າ "ຈິງແທ້ ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່
ນ້ອງຊາຍແລ້ວ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກໃຈຂອງນ້ອງ ເມື່ອ
ລາວໄດ້ອ້ອນວອນຂໍຕໍ່ພວກເຮົາ ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຟັງລາວ, ດ້ວຍ
ເຫດນີ້ຄວາມທຸກໃຈນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຕົກຖືກພວກເຮົາ". ໒໒ແລ້ວ ຣູເບັນ ໄດ້
ຕອບພວກເຂົາວ່າ "ເຮົາໄດ້ຫ້າມພວກເຈົ້າແລ້ວວ່າ 'ຢ່າກະທຳຜິດ
ຕໍ່ເດັກນ້ອຍນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຫຼື'? ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ອຍ, ເຫດສະນັ້ນ
ເລືອດຂອງນ້ອງຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງເອົາຈາກພວກເຮົາແລ້ວ".໒໓ພວກເຂົາ
ບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າ ໂຢເຊບ ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າທ່ານ

ເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຟ້າສະຫວັນ
ແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ໒໓ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາແມ່ນແຕ່ເສັ້ນດ້າຍຫຼື
ສາຍຮັດເກີບເສັ້ນໜຶ່ງ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາສິ່ງໃດໆທີ່ເປັນຂອງ
ທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ກ່າວວ່າ ‘ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັບຣາມ ຮັ່ງມີ ’, ໒໔ເວັ້ນ
ໄວ້ແຕ່ອາຫານທີ່ພວກຄົນໜຸ່ມໄດ້ກິນແລ້ວເທົ່ານັ້ນ ແລະສ່ວນຂອງ
ອາເນ, ເອດສະໂຄນ ແລະມຳເລ ຜູ້ໄດ້ໄປນຳຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ໃຫ້ພວກ
ເຂົາຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຂົາເຖີດ”.

ບົດທີ 15

໑ພາຍຫຼັງເຫດການທັງຫຼາຍນີ້ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາເຖິງ
ອັບຣາມ ໃນນິມິດວ່າ“ອັບຣາມ ເອີຍ ເຈົ້າຢ່າຊູ່ຢ້ານ, ເຮົາເປັນໂລ່ແລະ
ເປັນບຳເໜັດອັນໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ”. ໒ອັບຣາມ ໄດ້ກາບທູນວ່າ “ໂອ້ພຣະ
ອົງເຈົ້າ ພຣະເຢໂຮວາເຈົ້າຂ້າ ພຣະອົງຈະໂຜດປະທານສິ່ງໃດແກ່
ຂ້ານ້ອຍ ເພາະຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີລູກ ແລະ ເອລີເອເຊ ຊາວ ດາມາສະກັດ
ຜູ້ນີ້ຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ”. ໓ອັບຣາມ
ໄດ້ກາບທູນວ່າ “ເບິ່ງແມ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທານເຊື້ອສາຍໃຫ້ແກ່
ຂ້ານ້ອຍ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍໃຊ້ໃນເຮືອນຂ້ານ້ອຍ ກໍຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະ
ດົກຂອງຂ້ານ້ອຍ”. ໔ແລະເບິ່ງແມ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາ
ເຖິງທ່ານວ່າ “ຜູ້ນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ ແຕ່ວ່າຄົນ
ທີ່ອອກມາຈາກແອວຂອງເຈົ້ານັ້ນແຫຼະຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກ
ຂອງເຈົ້າ”. ໕ພຣະອົງໄດ້ພາທ່ານອອກໄປທາງນອກ ແລະໄດ້ບອກວ່າ
“ຈົ່ງເບິ່ງທ້ອງຟ້າ ແລະຖ້າເຈົ້າສາມາດນັບດາວທັງຫຼາຍໄດ້ ຈົ່ງນັບ
ເບິ່ງເຖີດ” ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ “ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນ

໕໓ແລ້ວເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນໃນປະເທດ ເອຢິບ ໄດ້ສິ້ນສຸດ.
໕໔ແລະເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອຶດຢາກໄດ້ບັງເກີດມາຕາມທີ່ ໂຢເຊບ ໄດ້
ກ່າວໄວ້ ແລະຄວາມອຶດຢາກໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນທຸກປະເທດ, ແຕ່ວ່າ
ໃນປະເທດ ເອຢິບ ຍັງມີເຂົ້າຢູ່. ໕໕ແລະທົ່ວປະເທດ ເອຢິບ ໄດ້ເກີດ
ອຶດຢາກເຂົ້າ, ຄົນທັງຫຼາຍໄດ້ໄປຂໍເຂົ້ານຳກະສັດ ຟາໂຣ ແລະກະ
ສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ສັ່ງແກ່ຊາວ ເອຢິບ ທັງປວງວ່າ “ຈົ່ງໄປຫາໂຢເຊບ
ແລະທ່ານບອກສິ່ງໃດຈົ່ງກະທຳຕາມເຖີ້ນ”. ໕໖ແລ້ວຄວາມອຶດຢາກ
ນັ້ນໄດ້ບັງເກີດທົ່ວພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ ໂຢເຊບ ໄດ້ໄຂປະຕູສາງເຂົ້າ
ທັງປວງອອກ ແລ້ວໄດ້ຂາຍເຂົ້າໃຫ້ພວກຊາວ ເອຢິບ ຄວາມອຶດຢາກ
ໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນໃນປະເທດ ເອຢິບ. ໕໗ແລະຄົນຈາກທົ່ວ
ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ໄປຍັງປະເທດ ເອຢິບ ເພື່ອຊື້ເຂົ້ານຳ ໂຢເຊບ ເພາະ
ມີຄວາມອຶດຢາກຮ້າຍແຮງໃນທຸກປະເທດ.

41:45 “ຊາເຟນັດ ປາເນອາ” ເປັນພາສາ ເອຢິບ ທີ່ອາດຈະໝາຍຄວາມວ່າ “ຜູ້ຊ່ອຍມະນຸດສະໂລກ” ຫຼື “ຜູ້ທີ່ແປຝັນໄດ້”

ບົດທີ 42

໑ເມື່ອຢາໂຄບ ໄດ້ເຫັນວ່າປະເທດ ເອຢິບ ມີເຂົ້າ ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້
ກ່າວແກ່ລູກຊາຍຂອງຕົນວ່າ “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າເບິ່ງໜ້າກັນແລະ
ກັນຢູ່?” ໒ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ ເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າໃນປະເທດ
ເອຢິບ ມີເຂົ້າ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງລົງໄປທີ່ນັ້ນ ແລະຊື້ເຂົ້າມາຈາກທີ່ນັ້ນ
ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດ ແລະບໍ່ຕາຍໄປ”.

ຈະກັບມາທີ່ນີ້ອີກ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກອາໂມ ຍັງບໍ່ທັນ
ຄົບຖ້ວນ". ໑໗ແລະຢູ່ມາເມື່ອຕາເວັນຕົກແລ້ວກໍມືດຄໍ່າ ແລະເບິ່ງແມ
ມີເຕົາຄວັນໄຟ ແລະມີໂຄມໄຟເປັນແປວໄຟ ໄດ້ຜ່ານໄປຫວ່າງກາງ
ຊາກສັດທີ່ວາງຢູ່ນັ້ນ. ໑໘ໃນວັນນັ້ນພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຕັ້ງຄໍາສັນຍາໄວ້
ກັບ ອັບຣາມ ວ່າ "ເຮົາໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ແມ່ນໍ້າ ເອຢິບ ໄປເຖິງແມ່ນໍ້າໃຫຍ່ແມ່ນໍ້າ ເອີຟະລັດ: ໑໙ທັງ
ແຜນດິນຂອງ ພວກເກນິດ, ເກນິດສີ, ກັດໂມ, ໒໐ພວກ ຮິດຕີ, ເປຣີສີ,
ເຣຟາອີມ, ໒໑ພວກ ອາໂມ, ການາອານ, ກີກາຊີ ແລະເຢບຸດ".

ບົດທີ 16

໑ນາງ ຊາຣາຍ ຜູ້ເປັນເມຍຂອງ ອັບຣາມ ບໍ່ມີລູກໃຫ້ທ່ານ, ນາງມີສາວ
ໃຊ້ຊາວ ເອຢິບຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າຮາກາ. ໒ນາງຊາຣາຍ ໄດ້ກ່າວແກ່ອັບຣາມ
ວ່າ "ທ່ານເຫັນວ່າພຣະເຢໂຮວາບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍມີລູກໄດ້ ຂໍທ່ານຈົ່ງເຂົ້າ
ໄປຫາສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍນັ້ນ ບາງທີຂ້ອຍຈະໄດ້ລູກຍ້ອນລາວ" ແລະ
ອັບຣາມ ໄດ້ຟັງຄວາມນາງ ຊາຣາຍ. ໓ເມື່ອ ອັບຣາມ ໄດ້ຢູ່ທີ່ແຜ່ນດິນ
ການາອານໄດ້10ປີ ແລ້ວນາງຊາຣາຍ ເມຍຂອງອັບຣາມ ໄດ້ເອົານາງ
ຮາກາ ຊາວເອຢິບ ສາວໃຊ້ຂອງຕົນຍົກໃຫ້ ອັບຣາມ ຜົວຂອງຕົນ ໃຫ້
ເປັນເມຍນ້ອຍຂອງທ່ານ. ໔ແລະ ອັບຣາມ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ ຮາກາ ແລະ
ນາງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ ແລະເມື່ອ ຮາກາ ໄດ້ຮູ້ວ່າຕົນໄດ້ຕັ້ງທ້ອງແລ້ວ ກໍໄດ້
ໝິ່ນປະໝາດນາຍຍິງຂອງຕົນ. ໕ນາງ ຊາຣາຍ ໄດ້ກ່າວແກ່ ອັບຣາມ
ວ່າ "ໃຫ້ຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍຕົກເທິງຕົວທ່ານເຖີດ, ຂ້ອຍໄດ້ຍົກ
ສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ໄວ້ທີ່ເອິກຂອງທ່ານ ແລະເມື່ອຍິງນັ້ນຮູ້ວ່າຕົນ
ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງແລ້ວກໍໄດ້ໝິ່ນປະໝາດຂ້ອຍ ຂໍໃຫ້ພຣະເຢໂຮວາຕັດສິນ

ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານນັ້ນໄວ້ໃນປະເທດ ເອຢິບ. ໓໔ຂໍໃຫ້ກະສັດ ຟາໂຣ ກະທໍາ
ດັ່ງນີ້ ແລະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ ແຕ່ງຕັ້ງຂ້າລາຊະການໄວ້ໃນທົ່ວປະເທດແລະ
ໃຫ້ເກັບເຂົ້າໄວ້ໜຶ່ງໃນຫ້າສ່ວນຂອງປະເທດ ເອຢິບ ຕະຫຼອດເຈັດປີ
ທີ່ບໍລິບູນນັ້ນ. ໓໕ແລ້ວໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນຮິບໂຮມອາຫານທັງສິ້ນ
ໄວ້ໃນລະຫວ່າງເຈັດປີທີ່ອຸດົມສົມບູນຊຶ່ງຈະມານັ້ນ ແລະເກັບໂຮມ
ເຂົ້າໄວ້ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ແລະໃຫ້ເກັບຮັກສາເຂົ້າ
ໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆ. ໓໖ແລະອາຫານທີ່ເກັບໄວ້ນີ້ຈະເປັນສະບຽງສໍາ
ຮອງຂອງແຜ່ນດິນສໍາຫຼັບເຈັດປີທີ່ຈະບັງເກີດຄວາມອຶດຢາກທົ່ວປະ
ເທດ ເອຢິບ ເພື່ອແຜນດິນຈະບໍ່ໄດ້ພິນາດຍ້ອນຄວາມອຶດຢາກນັ້ນ".
໓໗ກະສັດ ຟາໂຣ ແລະຂ້າລາຊະການທັງປວງໄດ້ເຫັນຊອບດ້ວຍ
ຄວາມນີ້. ໓໘ແລ້ວກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າລາຊະການທັງປວງ
ວ່າ "ພວກເຮົາຈະຫາຄົນຄືກັບຄົນນີ້ ຜູ້ຊຶ່ງມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະ
ເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວໄດ້ຫຼື?" ໓໙ແລ້ວກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ
ວ່າ "ຍ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໂຜດສໍາແດງສິ່ງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ບໍ່ມີ
ຜູ້ໃດມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະມີສະຕິປັນຍາເໝືອນກັບເຈົ້າອີກ, ໔໐ເຈົ້າ
ຈະເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງລາຊະວັງຂອງເຮົາ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງ
ເຮົາຈະກະທໍາຕາມຄໍາສັ່ງຂອງເຈົ້າ, ມີພຽງແຕ່ລາຊະບັນລັງເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ເຮົາຈະເປັນໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້າ". ໔໑ແລ້ວກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢ
ເຊບ ວ່າ "ເບິ່ງແມ, ເຮົາແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຄຸ້ມຄອງທົ່ວປະເທດ ເອ
ຢິບ ແລ້ວ." ໔໒ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຖອດແຫວນຕາປະທັບອອກຈາກ
ມືຂອງຕົນຊຸບໃສ່ມື ໂຢເຊບ, ເອົາເສື້ອຜ້າປ່ານເນື້ອລະອຽດໃຫ້ ໂຢ
ເຊບນຸ່ງຫົ່ມ, ປະທານສ້ອຍຄໍຄໍາຊຸບໃສ່ຄໍ. ໔໓ແລ້ວໃຫ້ ໂຢເຊບ ຂຶ້ນ
ຂີ່ລົດມ້າປະຈໍາຕໍາແໜ່ງຄັນທີ່ສອງທີ່ກະສັດມີ ແລະເຂົາໄດ້ຮ້ອງປະ
ກາດໄປກ່ອນໜ້າວ່າ "ຈົ່ງຄຸເຂົ່າລົງ" ກະສັດໄດ້ຕັ້ງທ່ານໃຫ້ຄຸ້ມຄອງ

ອັບຣາມ ໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍຂອງຕົນທີ່ນາງ ຮາກາ ໄດ້ກຳເນີດໃຫ້ນັ້ນ
ວ່າ ‘ອິດຊະມາເອນ’. ໑໖ເມື່ອນາງ ຮາກາ ໄດ້ກຳເນີດ ອິດຊະມາເອນ
ໃຫ້ແກ່ ອັບຣາມ ນັ້ນ ອາຍຸຂອງ ອັບຣາມ ໄດ້ 86 ປີ.

ບົດທີ 17

໑ເມື່ອ ອັບຣາມ ອາຍຸໄດ້ 99 ປີ ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ປະກົດແກ່ ອັບຣາມ
ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ "ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຊົງຣິດທານຸພາບສູງສຸດ,
ຈົ່ງດຳເນີນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະຈົ່ງເປັນຄົນດີຄົບຖ້ວນເຖີດ. ໒ເຮົາຈະ
ເຮັດຄຳສັນຍາຂອງເຮົາລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
ມີເຊື້ອສາຍມາກທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ". ໓ອັບຣາມ ໄດ້ໝູບໜ້າລົງ
ເທິງພື້ນດິນ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ໔"ສຳລັບເຮົາ ເບິ່ງ
ແມ, ນີ້ຄືຄຳສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເປັນບິດາຂອງປະຊາ
ຊາດທັງຫຼາຍ. ໕ແລະຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເອີ້ນວ່າ ອັບຣາມ ອີກຕໍ່ໄປ
ແຕ່ເຈົ້າຈະມີຊື່ວ່າ ອັບຣາຮາມ ເຫດວ່າເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ເປັນບິດາ
ຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ. ໖ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍມາກທະວີຂຶ້ນ
ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຮົາຈະໃຫ້ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ ແລະກະສັດຫຼາຍອົງ
ເກີດມາຈາກເຈົ້າ. ໗ເຮົາຈະຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາລະຫວ່າງເຮົາກັບ
ເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທີ່ມາພາຍຫຼັງເຈົ້າ ຕະຫຼອດຊົ່ວອາຍຸຄົນ
ຂອງເຂົາເປັນຄຳສັນຍາອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ເພື່ອເຮົາຈະເປັນ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທີ່ມາພາຍຫຼັງເຈົ້າ. ໘ເຮົາ
ຈະໃຫ້ແຜນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ຖານະຄົນຕ່າງດ້າວນີ້ ຄືແຜນດິນຂອງ
ການາອານທັງໝົດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທີ່ມາພາຍ

ແປຄວາມຝັນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍທຸກຄົນຕາມຄວາມຝັນຂອງຕົນ.
໑໓ແລະຢູ່ມາເມື່ອຄົນນັ້ນໄດ້ແປຢ່າງໃດ ເຫດການກໍໄດ້ບັງເກີດຢ່າງ
ນັ້ນທຸກປະການ ຄື ກະສັດໄດ້ຕັ້ງຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນໜ້າທີ່ເກົ່າຂອງຂ້າ
ນ້ອຍຄືນ ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແຂວນ
ຄໍເສຍ".

໑໔ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຮ້ອງ ໂຢເຊບ ມາ ແລະເຂົາຮີບໄປພາ
ໂຢເຊບ ອອກມາຈາກຄຸກໃຕ້ດິນ ລາວໄດ້ແຖໜວດ ໄດ້ປ່ຽນເຄື່ອງນຸ່ງ
ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດ ຟາໂຣ. ໑໕ແລ້ວກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່
ໂຢເຊບ ວ່າ "ເຮົາໄດ້ຝັນເລື່ອງໜຶ່ງ ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດແປຄວາມຝັນ
ນັ້ນໄດ້, ເຮົາໄດ້ຍິນວ່າເຈົ້າສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມຝັນຈົນແປໄດ້".
໑໖ໂຢເຊບ ໄດ້ທູນຕອບກະສັດ ຟາໂຣ ວ່າ "ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍ, ພຣະ
ເຈົ້າຕ່າງຫາກຈະໂຜດປະທານຄຳຕອບອັນເປັນສຸກແກ່ກະສັດ
ຟາໂຣ". ໑໗ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ "ໃນຄວາມຝັນ
ນັ້ນເປັນດັ່ງນີ້ຄື ເຮົາໄດ້ຢືນຢູ່ທີ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳ. ໑໘ແລະເບິ່ງແມ ມີ
ງົວເຈັດໂຕງາມໜ້າເບິ່ງແລະອ້ວນພີ ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳ ແລະໄດ້
ພາກັນກິນຫຍ້າຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າ. ໑໙ແລ້ວເບິ່ງແມ ມີງົວແມ່ເຈັດໂຕໄດ້ຂຶ້ນ
ມາພາຍຫຼັງ ໂຕຂີ້ຮ້າຍບໍ່ເປັນຕາເບິ່ງແລະຈ່ອຍຜອມ, ງົວຂີ້ຮ້າຍຢ່າງ
ນັ້ນເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນໃນປະເທດ ເອຢິບ ຈັກເທື່ອ. ໒໐ແລ້ວງົວແມ່ຈ່ອຍ
ຜອມແລະຂີ້ຮ້າຍໄດ້ກືນກິນງົວແມ່ອ້ວນພີທັງເຈັດໂຕນັ້ນ. ໒໑ແລະ
ເມື່ອພວກມັນໄດ້ກິນໝົດແລ້ວບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ເລີຍວ່າພວກມັນໄດ້
ກິນເຂົ້າໄປແລ້ວ ເພາະວ່າພວກມັນຍັງຈ່ອຍຜອມຂີ້ຮ້າຍເໝືອນເກົ່າ
ແລ້ວເຮົາກໍໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ. ໒໒ແລ້ວເຮົາໄດ້ເຫັນໃນຄວາມຝັນອີກຄືມີຮວງ
ເຂົ້າເມັດຕຶ່ງດີເຈັດຮວງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນດຽວກັນ. ໒໓ແລ້ວເບິ່ງແມ

ແກ່ເຈົ້າຈາກນາງດ້ວຍ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ນາງ ແລະນາງຈະເປັນ
ມານດາຂອງຊົນຊາດທັງຫຼາຍ ແລະກະສັດຫຼາຍອົງຂອງບັນດາປະ
ຊາຊາດຈະອອກມາຈາກນາງ". ໑໗ອັບຣາຮາມ ໄດ້ໝູບໜ້າລົງ ແລ້ວ
ໄດ້ຫົວ ແລະໄດ້ເວົ້າໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ "ຄົນອາຍຸໄດ້ 100 ປີຈະມີລູກ
ໄດ້ຫຼື? ແລະນາງ ຊາຣາ ອາຍຸໄດ້ 90 ປີແລ້ວຈະໃຫ້ກຳເນີດລູກໄດ້
ຫຼື?" ໑໘ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກາບທູນພຣະເຈົ້າວ່າ "ຂໍໃຫ້ ອິດຊະມາເອນ
ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງເຖີດ." ໑໙ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ "ນາງ ຊາຣາ
ເມຍຂອງເຈົ້າຈະໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງແກ່ເຈົ້າແທ້ໆ ແລະເຈົ້າ
ຈະເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍນັ້ນວ່າ"ອີຊາກ" ແລະເຮົາຈະຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາ
ໄວ້ກັບລາວ ເປັນຄຳສັນຍາອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ແລະກັບເຊື້ອ
ສາຍຂອງລາວທີ່ມາພາຍຫຼັງລາວ. ໒໐ແລະຝ່າຍ ອິດຊະມາເອນ ເຮົາ
ໄດ້ຟັງຄຳຂໍຂອງເຈົ້າແລ້ວ ເບິ່ງເຖີດ ເຮົາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ ແລະ
ເຮົາຈະໃຫ້ລາວມີເຊື້ອສາຍມາກທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,ລາວຈະໃຫ້
ກຳເນີດເຈົ້ານາຍ 12 ອົງ ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຊົນຊາດ
ໃຫຍ່ຊາດໜຶ່ງ. ໒໑ແຕ່ວ່າຄຳສັນຍາຂອງເຮົາ ເຮົາຈະຕັ້ງໄວ້ກັບ ອີຊາກ
ທີ່ນາງ ຊາຣາ ຈະກຳເນີດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າປີໜ້າໃນເວລານີ້". ໒໒ເມື່ອພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວແລ້ວ ພຣະອົງກໍໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຈາກ ອັບຣາຮາມ.

໒໓ອັບຣາຮາມ ໄດ້ເອົາ ອິດຊະມາເອນ ລູກຊາຍຂອງຕົນ, ຄົນທັງ
ໝົດທີ່ໄດ້ເກີດໃນເຮືອນ ແລະຄົນທີ່ຊື້ເອົາມາດ້ວຍເງິນຂອງຕົນ, ຜູ້
ຊາຍທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງ ອັບຣາຮາມ, ທ່ານໄດ້ໃຫ້ເຂົາຮັບພິທີ
ຕັດໜັງສຸດປາຍອະໄວຍະວະເພດຂອງເຂົາໃນວັນນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ບອກແກ່ທ່ານ. ໒໔ອັບຣາຮາມ ມີອາຍຸໄດ້ 99 ປີ ເມື່ອທ່ານໄດ້
ຮັບພິທີຕັດໜັງສຸດປາຍອະໄວຍະວະເພດຂອງຕົນ. ໒໕ແລະອິດຊະ

໑໖ເມື່ອຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ໄດ້ເຫັນວ່າ ຄຳແປຝັນນັ້ນດີ ແລ້ວໄດ້
ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ "ເຮົາໄດ້ຝັນຄືກັນ ແລະເປັນດັ່ງນີ້: ມີຖາດເຂົ້າຈີ່
ຂາວສາມອັນຕັ້ງຢູ່ເທິງຫົວຂອງເຮົາ". ໑໗ແລະໃນຖາດໃບສູງສຸດນັ້ນ
ມີເຂົ້າຈີ່ສາລະພັດເປັນເຂົ້າຈີ່ສຳຫຼັບກະສັດ ຟາໂຣ, ແລະມີຝູງນົກມາ
ກິນອາຫານໃນຖາດທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຫົວຂອງເຮົາ". ໑໘ໂຢເຊບ ໄດ້ຕອບ
ແລະກ່າວວ່າ "ຄວາມຝັນນັ້ນແປໄດ້ດັ່ງນີ້ຄື ຖາດສາມໃບນັ້ນແມ່ນ
ສາມວັນ. ໑໙ພາຍໃນສາມວັນ ກະສັດ ຟາໂຣ ຈະເອົາຫົວຍົກຂຶ້ນອອກ
ຈາກຕົວທ່ານເສຍ, ແລະຈະແຂວນທ່ານໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ແລ້ວຝູງນົກຈະ
ມາກິນເນື້ອຂອງທ່ານ". ໒໐ແລະຢູ່ມາເມື່ອວັນທີ່ສາມເປັນວັນກຳເນີດ
ຂອງກະສັດ ຟາໂຣ , ກະສັດໄດ້ຈັດງານລ້ຽງສຳຫຼັບຂ້າລາຊະການທັງ
ປວງຂອງຕົນ ແລະກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຍົກຍໍຫົວໜ້າພະນັກງານນ້ຳ
ອະງຸ່ນ ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ໃນທ່າມກາງຂ້າລາຊະການທັງ
ປວງ. ໒໑ກະສັດໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ຫົວໜ້າພະນັກງານນ້ຳອະງຸ່ນໄວ້ໃນໜ້າທີ່
ເກົ່າຂອງຕົນອີກ ແລະລາວໄດ້ເອົາຈອກຍື່ນໃສ່ໃນມືກະສັດຟາໂຣ.
໒໒ແຕ່ຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ ກະສັດໄດ້ແຂວນຄໍເສຍຕາມທີ່ ໂຢ
ເຊບ ໄດ້ແປຄວາມຝັນໄວ້ແກ່ເຂົາທັງສອງ. ໒໓ແຕ່ຫົວໜ້າພະນັກງານ
ນ້ຳອະງຸ່ນກໍບໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງ ໂຢເຊບ ແລະໄດ້ລືມລາວເສຍ.

ບົດທີ 41

໑ແລະຢູ່ມາເມື່ອຄົບສອງປີເຕັມແລ້ວ ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຝັນ ແລະ
ຄວາມຝັນນັ້ນເປັນດັ່ງນີ້ ກະສັດຢືນຢູ່ທ່າຝັ່ງແມ່ນ້ຳ. ໒ແລະເບິ່ງແມ
ມີງົວແມ່ເຈັດໂຕງາມໜ້າເບິ່ງ ແລະໂຕອ້ວນພີ ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳນັ້ນ
ແລະໄດ້ກິນຫຍ້າຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າ. ໓ແລ້ວເບິ່ງແມ ມີງົວແມ່ອີກເຈັດໂຕ

ພວກທ່ານສິດຊື່ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງເດີນທາງຕໍ່ໄປ ເພາະວ່າ
ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ມາເຖິງຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານແລ້ວ" ແລະພວກເພິ່ນ
ໄດ້ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງເຮັດຕາມຢ່າງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້ານັ້ນເຖີດ". ໖ອັບຣາຮາມ
ໄດ້ຮີບເຂົ້າໄປໃນເຕັນຫາ ນາງຊາຣາ ແລະບອກວ່າ "ຈົ່ງຮີບເອົາແປ້ງ
ຢ່າງດີສາມຜອງມານວດ ແລະເຮັດເຂົ້າໜົມເຖີດ". ໗ອັບຣາຮາມ ໄດ້
ແລ່ນໄປທີ່ຝູງສັດ ເອົາລູກງົວຕົວອ່ອນແລະດີມາ ແລະໄດ້ຍື່ນໃຫ້ຄົນ
ໜຸ່ມຜູ້ໜຶ່ງແລ້ວລາວກໍຮີບຈັດແຈງປຸງແຕ່ງເປັນອາຫານ.໘ອັບຣາຮາມ
ໄດ້ເອົານ້ຳມັນເບີກັບນ້ຳນົມ ແລະຊີ້ນລູກງົວທີ່ໄດ້ປຸງແຕງແລ້ວນັ້ນ
ມາຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະອັບຣາຮາມ ໄດ້ຢືນຢູ່ໃກ້ພວກເພິ່ນ
ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ ແລະພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບປະທານ.

໙ແລ້ວພວກເພິ່ນໄດ້ຖາມ ອັບຣາຮາມ ວ່າ "ຊາຣາ ເມຍຂອງເຈົ້າ
ຢູ່ໃສ?" ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ "ນາງຢູ່ໃນເຕັນ" ໑໐ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາ
ຈະກັບມາຫາເຈົ້າອີກແນ່ນອນຕາມເວລາແຫ່ງຊີວິດ* ແລະເບິ່ງເຖີດ
ນາງຊາຣາ ເມຍຂອງເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ" ນາງຊາຣາ ໄດ້ຟັງຢູ່
ທີ່ປະຕູເຕັນ ຊຶ່ງຢູ່ທາງຫຼັງທ່ານ. ໑໑ອັນໜຶ່ງ ອັບຣາຮາມ ກັບນາງ
ຊາຣາກໍເຖົ້າແກ່ແລະມີອາຍຸສູງຫຼາຍແລ້ວ, ປະຈຳເດືອນທີ່ພວກຜູ້ຍິງ
ເປັນ ນາງຊາຣາກໍໄດ້ເຊົາເປັນແລ້ວ. ໑໒ນາງຊາຣາໄດ້ຍິ້ມຫົວຢູ່ໃນໃຈ
ຂອງຕົນກ່າວວ່າ "ເມື່ອຂ້ອຍກໍແກ່ເຖົ້າແລ້ວແລະນາຍຂອງຂ້ອຍກໍ
ເຖົ້າແລ້ວ ຈະມີຄວາມສຸກໄດ້ຫຼື?" ໑໓ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຖາມ ອັບຣາ
ຮາມ ວ່າ "ເປັນຫຍັງ ນາງຊາຣາ ຈຶ່ງຫົວ ແລະເວົ້າວ່າ 'ຂ້ອຍເຖົ້າແກ່
ແລ້ວຈະມີລູກຄົນໜຶ່ງໄດ້ແທ້ໆຫຼື?' ໑໔ມີສິ່ງໃດທີ່ຍາກເກີນໄປສຳລັບ
ພຣະເຢໂຮວາຫຼື? ເມື່ອເຖິງເວລາກຳນົດເຮົາຈະກັບມາຫາເຈົ້າ ຕາມ
ເວລາແຫ່ງຊີວິດ ແລະນາງ ຊາຣາ ຈະມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ". ໑໕ນາງ

໒໑ແຕ່ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບ ໂຢເຊບ, ໄດ້ຊົງສຳແດງຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ລາວ ໃຫ້ລາວເປັນທີ່ຊອບຕໍ່ໜ້າທ່ານຜູ້ຮັກສາຄຸກ. ໒໒ຜູ້ຮັກ
ສາຄຸກໄດ້ມອບນັກໂທດທັງປວງໄວ້ໃນມືຂອງ ໂຢເຊບ ແລະການທັງ
ປວງທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳທີ່ນັ້ນກໍສຸດແລ້ວກັບ ໂຢເຊບ. ໒໓ຜູ້ຮັກສາຄຸກກໍ
ບໍ່ໄດ້ກວດເບິ່ງການທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງໂຢເຊບຍ້ອນພຣະເຢໂຮວາສະຖິດ
ຢູ່ກັບລາວ ແລະໄດ້ໂຜດໃຫ້ການທີ່ລາວກະທຳນັ້ນຈະເລີນບໍລິບູນ.

ບົດທີ 40

໑ແລະຢູ່ມາພາຍຫຼັງການທັງຫຼາຍນີ້ ພະນັກງານນ້ຳອາງຸ່ນຂອງກະສັດ
ເອຢິບ ແລະພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ກໍໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ກະສັດ ເອຢິບ ເຈົ້າ
ນາຍຂອງພວກເຂົາ. ໒ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ໂກດຮ້າຍຕໍ່ຫົວໜ້າການທັງ
ສອງນີ້: ຕໍ່ຫົວໜ້າພະນັກງານນ້ຳອາງຸ່ນ ແລະຕໍ່ຫົວໜ້າພະນັກງານ
ເຂົ້າຈີ່. ໓ກະສັດໄດ້ຂັງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄຸກຂອງນາຍທະຫານຮັກສາ
ໃນຄຸກໃນບ່ອນທີ່ ໂຢເຊບ ຖືກຂັງຢູ່. ໔ແລະນາຍທະຫານຮັກສາໄດ້
ຝາກເຂົາທັງສອງໄວ້ກັບ ໂຢເຊບ ແລະລາວໄດ້ບົວລະບັດພວກເຂົາ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ຄຸກໄລຍະໜຶ່ງ.

໕ແລ້ວຄືນໜຶ່ງເຂົາທັງສອງໄດ້ຝັນຄື ຫົວໜ້າພະນັກງານນ້ຳອາງຸ່ນ
ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ຂອງກະສັດ ເອຢິບ ທີ່ຢູ່ໃນຄຸກນັ້ນຕ່າງ
ຄົນຕ່າງຝັນກັນຄົນລະຢ່າງຕາມການແປຄວາມຝັນຂອງຕົນ. ໖ແລ້ວ
ເວລາເຊົ້າ ໂຢເຊບ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາເຂົາທັງສອງນັ້ນ ແລະສັງເກດເບິ່ງ
ພວກເຂົາ ແລະເຫັນວ່າພວກເຂົາມີສີໜ້າໂສກເສົ້າ. ໗ລາວໄດ້ຖາມ
ຫົວໜ້າພະນັກງານຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ທີ່ຂັງໄວ້ໃນຄຸກໃນເຮືອນນາຍ

ແລະທີ່ຈະໃຫ້ຄົນຊອບທຳເປັນເໝືອນດັ່ງຄົນຊົ່ວ ຂໍໃຫ້ການເຊັ່ນນີ້ໄກ
ຈາກພຣະອົງເຖີດ: ພຣະຜູ້ພິພາກສາແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະ
ບໍ່ຕັດສິນຢ່າງຍຸຕິທຳຫຼື?" ໒໖ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວວ່າ "ຖ້າເຮົາພົບ
ຄົນຊອບທຳຢູ່ໃນເມືອງ ໂຊໂດມ 50 ຄົນ ເຮົາຈະລະເວັ້ນສະຖານທີ່
ນັ້ນທັງໝົດເພາະເຂົາ" ໒໗ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກາບທູນຕໍ່ວ່າ "ເບິ່ງແມ,
ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນພຽງຂີ້ຝຸ່ນດິນ ແລະຂີ້ເຖົ່າໄຟໄດ້ກ້າກາບທູນ
ຕໍ່ພຣະອົງເຈົ້າ: ໒໘ບາງທີຖ້າຄົນຊອບທຳ 50 ຄົນນັ້ນຫາກຂາດຢູ່ຫ້າ
ຄົນ ພຣະອົງຈະທຳລາຍເມືອງນັ້ນທັງໝົດຍ້ອນຂາດຫ້າຄົນນັ້ນຫຼື?"
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ຖ້າເຮົາພົບ 45
ຄົນທີ່ນັ້ນ". ໒໙ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກາບທູນຕໍ່ພຣະອົງອີກວ່າ "ບາງທີ
ຖ້າຫາກພົບແຕ່ 40 ຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ" ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດ
ເພາະເຫັນແກ່ 40 ຄົນນັ້ນ" ໓໐ທ່ານໄດ້ກາບທູນວ່າ "ຂໍພຣະອົງເຈົ້າ
ຢ່າໄດ້ຊົງພຣະພິໂລດເລີຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະກາບທູນອີກ: ບາງທີຖ້າ
ຫາກພົບແຕ່ 30 ຄົນທີ່ນັ້ນ" ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາຈະບໍ່ກະທຳ
ຖ້າເຮົາພົບ 30 ຄົນທີ່ນັ້ນ". ໓໑ທ່ານໄດ້ກາບທູນວ່າ "ເບິ່ງແມ, ບັດນີ້
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກ້າກາບທູນຕໍ່ພຣະອົງເຈົ້າ: ບາງທີຖ້າຫາກພົບແຕ່ 20
ຄົນທີ່ນັ້ນ". ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ເພາະ
ເຫັນແກ່ 20 ຄົນນັ້ນ". ໓໒ທ່ານໄດ້ກາບທູນວ່າ "ຂໍພຣະອົງເຈົ້າ ຢ່າໄດ້
ຊົງພຣະພິໂລດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະກາບທູນອີກແຕ່ເທື່ອດຽວນີ້ ບາງທີ
ຖ້າຫາກພົບແຕ່ 10 ຄົນທີ່ນັ້ນ". ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາຈະບໍ່
ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ເພາະເຫັນແກ່ 10 ຄົນນັ້ນ". ໓໓ແລະເມື່ອພຣະເຢ
ໂຮວາໄດ້ສົນທະນາກັບ ອັບຣາຮາມ ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປ
ແລ້ວອັບຣາຮາມ ໄດ້ກັບຄືນໄປບ່ອນຢູ່ຂອງຕົນ.

18:10 "ເວລາແຫ່ງຊີວິດ" ນີ້ເວົ້າເຖິງໄລຍະເວລາຕັ້ງທ້ອງຄືເກົ້າເດືອນ

ບົດທີ 39

໑ເຂົາໄດ້ພາ ໂຢເຊບ ລົງໄປຍັງປະເທດ ເອຢິບ ແລະຊາວ ເອຢິບ ຜູ້ໜຶ່ງ
ຊື່ ໂປຕີຟາ ຜູ້ເປັນນາຍທະຫານຮັກສາກະສັດ ຟາໂຣ ກໍໄດ້ຊື້ເອົາ
ໂຢເຊບ ຈາກມືພວກ ອິດຊະມາເອນ ທີ່ໄດ້ເອົາລາວລົງໄປໃນທີ່ນັ້ນ.
໒ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບ ໂຢເຊບ ແລະລາວມີຄວາມສຸກຈະ
ເລີນຂຶ້ນ ລາວຢູ່ໃນເຮືອນຊາວ ເອຢິບ ນາຍຂອງຕົນ. ໓ແລະນາຍຂອງ
ໂຢເຊບ ໄດ້ເຫັນວ່າພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບລາວ ແລະເຫັນວ່າ
ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ໂຜດໃຫ້ການງານທັງສິ້ນທີ່ລາວໄດ້ເຮັດຈະເລີນ
ຂຶ້ນໃນມືຂອງລາວ. ໔ໂຢເຊບໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາໃນສາຍຕາຂອງ
ນາຍຕົນ, ໄດ້ບົວລະບັດນາຍ ແລະນາຍໄດ້ຕັ້ງ ໂຢເຊບ ໃຫ້ເປັນຜູ້
ປົກຄອງຮັກສາການງານໃນເຮືອນ ແລະໄດ້ມອບສິ່ງຂອງທັງປວງໄວ້
ໃນມືຂອງຕົນ. ໕ແລະຢູ່ມານັບຕັ້ງແຕ່ ໂປຕີຟາ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຢເຊບ
ໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຮັກສາການງານທັງປວງໃນເຮືອນຂອງຕົນ
ແລ້ວ, ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ຄອບຄົວຊາວ ເອຢິບ ນັ້ນຍ້ອນ
ໂຢເຊບ, ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນສິ່ງທັງປວງທີ່ທ່ານມີຢູ່ໃນ
ເຮືອນແລະໃນທົ່ງນາ. ໖ນາຍໄດ້ມອບສິ່ງຂອງທັງປວງຂອງຕົນໄວ້ໃນ
ມືຂອງໂຢເຊບ ແລະບໍ່ໄດ້ສົນໃຈສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດ ເວັ້ນໄວ້ຈະກິນອາຫານ
ເທົ່ານັ້ນ ອັນໜຶ່ງ ໂຢເຊບ ເປັນຄົນຮູບງາມແລະເປັນທີ່ໜ້າຊົມ.

໗ແລະຢູ່ມາເມື່ອພາຍຫຼັງການທັງຫຼາຍນີ້ ເມຍຂອງນາຍໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງ
ໂຢເຊບ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງມານອນນຳຂ້ອຍເທີ້ນ" ໘ແຕ່ລາວໄດ້
ປະຕິເສດ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ເມຍຂອງນາຍວ່າ "ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່
ໄດ້ຫ່ວງສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ ແລະທ່ານໄດ້ມອບຂອງທັງປວງ

ເຮືອນຂອງຂ້ອຍແລ້ວ". ໙ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຈົ້າຈົ່ງຫຼີກ
ຖອຍໄປ" ແລະພວກເຂົາໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ຄົນຜູ້ນີ້ໄດ້ເຂົ້າມາຈະ
ອາໄສຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະລາວຢາກຕັ້ງຕົວເປັນຜູ້ຕັດສິນ, ບັດນີ້ເຮົາທັງຫຼາຍ
ຈະກະທຳແກ່ເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງກວ່າທີ່ຈະກະທຳແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ"
ແລະເຂົາໄດ້ຫຸ້ມບຽດສຽດ ໂລດ ຢ່າງແຮງ ແລະໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອຈະ
ມ້າງປະຕູເສຍ. ໑໐ແລ້ວທ່ານທັງສອງນັ້ນໄດ້ຢຽດມືຂອງພວກເພິ່ນ
ອອກດຶງເອົາ ໂລດ ເຂົ້າມາໃນເຮືອນແລະໄດ້ອັດປະຕູ. ໑໑ແລ້ວພວກ
ເພິ່ນໄດ້ກະທຳໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ຮິມປະຕູເຮືອນນັ້ນຕາບອດ ທັງຜູ້
ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊອກຫາປະຕູຈົນເມື່ອຍແຕ່ບໍ່ພົບ.
໑໒ແລ້ວທ່ານທັງສອງໄດ້ຖາມ ໂລດ ວ່າ "ທີ່ນີ້ເຈົ້າຍັງມີຜູ້ໃດ? ລູກເຂີຍ
ລູກຊາຍ ລູກຍິງຂອງເຈົ້າ ແລະຄອບຄົວຂອງເຈົ້າໃນເມືອງນີ້ ຈົ່ງພາ
ອອກໄປຈາກທີ່ນີ້ເຖີດ. ໑໓ເຫດວ່າພວກເຮົາໄດ້ມາເພື່ອຈະທຳລາຍ
ເມືອງນີ້ ເພາະວ່າສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ດັງຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າ
ພຣະເຢໂຮວາ ແລະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ໃຊ້ພວກເຮົາມາ ເພື່ອຈະໄດ້
ທຳລາຍເມືອງນີ້ເສຍ". ໑໔ໂລດ ໄດ້ອອກໄປບອກລູກເຂີຍທັງຫຼາຍ
ທີ່ໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງຕົນວ່າ "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນອອກຈາກທີ່ນີ້ໄປເຖີດ ເຫດ
ວ່າພຣະເຢໂຮວາພວມຈະທຳລາຍເມືອງນີ້" ແຕ່ລູກເຂີຍທັງຫຼາຍໄດ້
ຄິດວ່າທ່ານເວົ້າຢອກຫຼິ້ນ.

໑໕ເມື່ອເວລາຮຸ່ງເຊົ້າ ເທວະດາທັງສອງໄດ້ບອກ ໂລດ ຕື່ມວ່າ "ຈົ່ງລຸກ
ຂຶ້ນເອົາເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະລູກສາວສອງຄົນທີ່ຢູ່ນີ້ໄປເສຍ ຢ້ານວ່າ
ເຈົ້າຈະຈິບຫາຍດ້ວຍຄວາມອະທຳຂອງເມືອງນີ້". ໑໖ໂລດ ຍັງຊ້າຢູ່
ທ່ານທັງສອງຈຶ່ງໄດ້ຈັບເອົາມືຂອງທ່ານໄປ ເພາະພຣະເຢໂຮວາໄດ້
ເມດຕາທ່ານ ພວກເພິ່ນໄດ້ຈູງທ່ານອອກໄປ ແລະປະໄວ້ພາຍນອກ
ເມືອງນັ້ນ.

ທັງຫຼາຍທີ່ຕັດຂົນແກະຂອງຕົນທີ່ບ້ານ ຕີມນາ ລາວໄດ້ໄປກັບ ຮີຣາ
ຊາວ ອາດູລາມ ສ່ຽວຂອງຕົນ. ໑໓ແລະມີຄົນໄປບອກນາງ ຕາມາ ວ່າ
"ເບິ່ງແມ ພໍ່ຜົວຂອງເຈົ້າຂຶ້ນໄປທີ່ເມືອງ ຕີມນາ ເພື່ອຕັດຂົນແກະ".
໑໔ແລະຍິງນັ້ນໄດ້ຖອດເສື້ອສຳຫຼັບແມ່ໝ້າຍອອກເສຍ ແລະໄດ້ເອົາ
ຜ້າປົກຫົວບັງໜ້າຕົນ ແລະໄປນັ່ງຢູ່ທີ່ບ່ອນກາງແຈ້ງໃນທາງທີ່ຈະໄປ
ຕີມນາ ເພາະນາງໄດ້ເຫັນວ່າ ເຊລາ ໄດ້ໃຫຍ່ແລ້ວ ແຕ່ນາງຍັງບໍ່ໄດ້
ຖືກຍົກໃຫ້ເປັນເມຍຂອງລາວ. ໑໕ແລ້ວ ຢູດາ ໄດ້ເຫັນຍິງນັ້ນ ແລະຄິດ
ວ່ານາງເປັນແມ່ຈ້າງ ເພາະລາວເອົາຜ້າປົກບັງໜ້າໄວ້. ໑໖ແລ້ວທ່ານ
ໄດ້ແວ່ເຂົ້າໄປຫານາງທີ່ແຄມທາງ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ "ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້
ເຮົາເຂົ້າໄປຫາເຈົ້າ" (ເຫດວ່າທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າຍິງນັ້ນແມ່ນລູກໃພ້ຂອງ
ຕົນ) ແລ້ວຍິງນັ້ນໄດ້ຖາມວ່າ "ທ່ານຈະເອົາສິ່ງໃດໃຫ້ກັບຂ້ານ້ອຍ
ເພື່ອທ່ານຈະມາຫາຂ້ານ້ອຍໄດ້?" ໑໗ຢູດາ ໄດ້ຕອບວ່າ "ເຮົາຈະ
ຝາກລູກແບ້ມາຈາກຝູງ ສົ່ງມາໃຫ້ເຈົ້າໂຕໜຶ່ງ" ແລ້ວຍິງນັ້ນໄດ້ຖາມ
ວ່າ "ທ່ານຈະເອົາສິ່ງໃດມາມັດຈຳໄວ້ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ລູກແບ້ນັ້ນ?"
໑໘ຢູດາ ໄດ້ຖາມວ່າ "ເຮົາຈະເອົາສິ່ງໃດມາມັດຈຳໄວ້?" ແລ້ວຍິງນັ້ນ
ໄດ້ຕອບວ່າ "ຂໍເຄື່ອງປະທັບຕາ, ເຊືອກນ້ອຍ ແລະໄມ້ເທົ້າທີ່ຢູ່ໃນມື
ຂອງທ່ານ" ຢູດາ ໄດ້ຍອມໃຫ້ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຍິງນັ້ນ ແລ້ວຍິງນັ້ນ
ໄດ້ຖືພາຍ້ອນ ຢູດາ. ໑໙ຍິງນັ້ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນກັບໄປບ້ານ ແລະຖອດຜ້າ
ທີ່ບັງໜ້າອອກເສຍ ແລ້ວນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າສຳຫຼັບແມ່ໝ້າຍອີກ. ໒໐ແລ້ວ
ຢູດາ ໄດ້ເອົາລູກແບ້ຝາກສ່ຽວຊາວອາດູລາມ ໄປໄຖ່ເອົາຂອງມັດຈຳ
ຈາກມືຂອງຍິງນັ້ນ ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ພົບຍິງນັ້ນ. ໒໑ລາວໄດ້ຖາມຄົນ
ທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນວ່າ "ຍິງແມ່ຈ້າງທີ່ນັ່ງຢູ່ບ່ອນກາງແຈ້ງ ໃນແຄມ
ທາງນັ້ນໄປໃສ?" ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ "ທີ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ມີຍິງແມ່ຈ້າງ". ໒໒ລາວໄດ້
ກັບໄປຫາ ຢູດາ ແລະກ່າວວ່າ "ເຮົາຊອກຫາຍິງນັ້ນບໍ່ພົບ ແລະຄົນທັງ

໒໗ອັບຣາຮາມ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ໄປເຖິງບ່ອນທີ່ທ່ານໄດ້ເຝົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ພຣະເຢໂຮວາເມື່ອກ່ອນ: ໒໘ທ່ານໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງເມືອງ ໂຊໂດມ ແລະ
ເມືອງ ໂກໂມຣາ ແລະທົ່ວປະເທດຣາບເສລີນັ້ນ ແລະເບິ່ງແມ ໄດ້ເຫັນ
ຄວັນໄຟພຸ່ງຂຶ້ນຈາກດິນເໝືອນດັ່ງຄວັນເຕົາໄຟ. ໒໙ແລະຢູ່ມາເມື່ອ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ຣາບເສລີແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້
ຄຶດເຖິງອັບຣາຮາມ ແລະໄດ້ໂຜດໃຫ້ ໂລດອອກຈາກຄວາມຈິບຫາຍ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍເມືອງທີ່ ໂລດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນ.

໓໐ໂລດໄດ້ອອກຈາກເມືອງໂຈອາດຂຶ້ນໄປຢູ່ທີ່ພູເຂົາລູກສາວທັງສອງ
ໄດ້ໄປດ້ວຍ ເຫດວ່າທ່ານຢ້ານທີ່ຈະອາໄສຢູ່ທີ່ ໂຈອາດ ທ່ານໄດ້ໄປ
ອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳທັງທ່ານກັບລູກສາວທັງສອງຄົນ. ໓໑ແລ້ວຜູ້ເປັນເອື້ອຍ
ໄດ້ກ່າວແກ່ນ້ອງສາວວ່າ “ພໍ່ຂອງພວກເຮົາເຖົ້າແລ້ວ ແລະບໍ່ມີຜູ້ຊາຍ
ໃນແຜ່ນດິນໂລກຈະເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາຕາມທຳນຽມທົ່ວແຜ່ນດິນ
ໂລກ. ໓໒ມາເຖີດພວກເຮົາຈົ່ງໃຫ້ພໍ່ກິນເຫຼົ້າອາງຸ່ນແລະຈົ່ງເຂົ້າໄປ
ນອນນຳພໍ່ ເພື່ອຈະໄດ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາໄວ້”. ໓໓ແລະໃນ
ຄືນວັນນັ້ນ ເຂົາທັງສອງໄດ້ເອົາເຫຼົ້າອາງຸ່ນໃຫ້ພໍ່ກິນ ຜູ້ເອື້ອຍໄດ້ເຂົ້າ
ໄປນອນນຳພໍ່, ພໍ່ບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າລູກສາວໄດ້ມານອນ ແລະໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປ
ເມື່ອໃດ. ໓໔ແລະມື້ຕໍ່ມາ ຜູ້ເອື້ອຍໄດ້ກ່າວແກ່ນ້ອງສາວວ່າ “ເບິ່ງແມ
ເມື່ອຄືນນີ້ເຮົາໄດ້ນອນນຳພໍ່ແລະຄືນວັນນີ້ພວກເຮົາຈົ່ງໃຫ້ພໍ່ກິນເຫຼົ້າ
ອາງຸ່ນອີກ ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງໄປນອນນຳພໍ່ເຖີດ ເພື່ອຈະໄດ້ສືບເຊື້ອສາຍ
ຂອງພວກເຮົາໄວ້”. ໓໕ແລ້ວຄືນວັນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ພາກັນເອົາເຫຼົ້າອາ
ງຸ່ນໃຫ້ພໍ່ກິນອີກ ແລ້ວນ້ອງສາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ເຂົ້າໄປນອນນຳພໍ່, ພໍ່ບໍ່
ໄດ້ຮູ້ວ່າລູກສາວໄດ້ມານອນແລະໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປເມື່ອໃດ. ໓໖ລູກສາວ
ຂອງ ໂລດ ທັງສອງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງຍ້ອນພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ໓໗ຜູ້ເອື້ອຍໄດ້

ແລະຍົກເອົາ ໂຢເຊບ ຂຶ້ນຈາກນ້ຳສ້າງ ແລະໄດ້ຂາຍ ໂຢເຊບ ໃຫ້
ແກ່ພວກ ອິດຊະມາເອນ ໄດ້ເງິນ 20 ຫຼຽນ ແລະພວກພໍ່ຄ້ານີ້ໄດ້ເອົາ
ໂຢເຊບ ໄປຍັງປະເທດ ເອຢິບ.

໒໙ແລ້ວ ຣູເບນ ໄດ້ກັບໄປທີ່ນ້ຳສ້າງ ແລະເບິ່ງແມ ໂຢເຊບ ບໍ່ໄດ້ຢູ່
ທີ່ນ້ຳສ້າງແລ້ວ ລາວໄດ້ຈີກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ. ໓໐ແລະໄດ້ໄປຫານ້ອງ
ທັງຫຼາຍແລະກ່າວວ່າ “ເດັກນ້ອຍນັ້ນບໍ່ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນແລ້ວ ແລະຂ້ອຍ
ຈະໄປທີ່ໃດ?”

໓໑ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນເອົາເສື້ອຂອງ ໂຢເຊບ ມາ ແລະໄດ້ຂ້າແບ້
ນ້ອຍຜູ້ຕົວໜຶ່ງ ແລ້ວໄດ້ເອົາເສື້ອນັ້ນຈຸ່ມລົງໃນເລືອດ, ໓໒ແລ້ວເອົາ
ເສື້ອສີລາຍຕ່າງໆ ຝາກສົ່ງໄປໃຫ້ພໍ່ເບິ່ງ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ພວກເຮົາ
ໄດ້ພົບເສື້ອນີ້ ຂໍໃຫ້ພໍ່ເບິ່ງວ່າແມ່ນເສື້ອລູກຊາຍຂອງພໍ່ຫຼືບໍ່”. ໓໓ພໍ່
ໄດ້ຈື່ເສື້ອນັ້ນ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ອັນນີ້ແມ່ນເສື້ອຂອງລູກຊາຍເຮົາແທ້
ສັດຮ້າຍຕົວໜຶ່ງໄດ້ກັດກິນລາວເສຍ, ໂຢເຊບ ຕ້ອງຖືກຈີກປັນຕ່ອນໆ
ແນ່ນອນ”. ໓໔ຢາໂຄບ ໄດ້ຈີກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະໄດ້ເອົາຜ້າກະ
ສອບເຂົ້າມານຸ່ງ ຮ້ອງໄຫ້ໂສກເສົ້າຍ້ອນລູກຊາຍຢູ່ຫຼາຍວັນ. ໓໕ແລະ
ລູກຊາຍຍິງທັງປວງຂອງທ່ານໄດ້ພາກັນລຸກຂຶ້ນມາເລົ້າໂລມໃຈ
ທ່ານ, ແຕ່ວ່າທ່ານບໍ່ຮັບຄວາມເລົ້າໂລມໃຈ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາ
ຈະໂສກເສົ້າຈົນເຖິງເຮົາຈະລົງໄປໃນຫຼຸມຝັງສົບຕາມລູກເຮົາໄປ”
ນັ້ນຄືພໍ່ຂອງທ່ານໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຍ້ອນ ໂຢເຊບ. ໓໖ແລ້ວພວກມີດີອານ
ໄດ້ເອົາ ໂຢເຊບ ໄປຂາຍໃຫ້ແກ່ຂຸນນາງຊື່ ໂປຕີຟາ ຜູ້ເປັນນາຍ
ທະຫານຮັກສາກະສັດ ຟາໂຣ ໃນປະເທດ ເອຢິບ.

ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າດ້ວຍ". ໘ເຫດສະນັ້ນ ກະສັດ ອາບີເມເລກ ໄດ້
ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ແລະໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນຂ້າໃຊ້ທັງປວງຂອງຕົນມາ ແລະໄດ້
ບອກສິ່ງທັງປວງນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ, ພວກເຂົາໄດ້ຢ້ານຫຼາຍ. ໙ແລ້ວ
ກະສັດ ອາບີເມເລກ ໄດ້ເອີ້ນ ອັບຣາຮາມ ມາ, ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານ
ວ່າ "ທ່ານໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດແກ່ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່
ທ່ານຢ່າງໃດ? ທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ນີ້ມາຖືກເຮົາແລະ
ພະລາຊະອານາຈັກຂອງເຮົາ? ທ່ານໄດ້ກະທຳການຕໍ່ເຮົາຢ່າງບໍ່
ສົມຄວນຈະກະທຳ". ໑໐ກະສັດ ອາບີເມເລກ ໄດ້ຖາມ ອັບຣາຮາມ ວ່າ
"ທ່ານໄດ້ເຫັນສິ່ງໃດເປັນເຫດໃຫ້ທ່ານກະທຳການຢ່າງນີ້?" ໑໑ອັບຣາ
ຮາມ ໄດ້ຕອບວ່າ "ເພາະເຫດຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄິດວ່າບໍ່ມີຄວາມຢ້ານຢຳ
ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ນີ້ ແລະເຂົາຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍເສຍຍ້ອນເມຍຂ້ານ້ອຍ.
໑໒ນາງນັ້ນເປັນນ້ອງສາວຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຈິງແທ້ ເພາະນາງເປັນລູກ
ຂອງພໍ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂອງແມ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົານາງມາ
ເປັນເມຍ.໑໓ແລະຢູ່ມາເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເດີນທາງໄປຈາກເຮືອນ
ພໍ່ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ "ອັນນີ້ເປັນຄຸນທີ່ເຈົ້າກະທຳແກ່ເຮົາ
ບ່ອນໃດພວກເຮົາຈະໄປທຸກທີ່ທຸກແຫ່ງເຈົ້າຈົ່ງກ່າວວ່າເຮົາເປັນອ້າຍ
ຂອງເຈົ້າ". ໑໔ແລະກະສັດ ອາບີເມເລກ ໄດ້ເອົາຝູງສັດນ້ອຍໃຫຍ່
ແລະທາດຊາຍຍິງທັງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ ອັບຣາຮາມ ແລະເອົານາງ ຊາ
ຣາ ເມຍຂອງທ່ານສົ່ງໃຫ້ທ່ານ. ໑໕ກະສັດ ອາບີເມເລກ ໄດ້ກ່າວວ່າ
"ເບິ່ງແມ ແຜ່ນດິນຂອງເຮົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານໆຈົ່ງອາໄສຢູ່ບ່ອນທີ່ຊອບ
ໃຈທ່ານເຖີດ". ໑໖ກະສັດໄດ້ກ່າວແກ່ນາງ ຊາຣາ ວ່າ "ເບິ່ງແມ ເຮົາ
ໄດ້ປະທານເງິນພັນຫຼຽນໃຫ້ອ້າຍຂອງເຈົ້າ ເພິ່ນຈະຄຸມຕາຂອງເຈົ້າຕໍ່
ໜ້າຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ນຳເຈົ້າ ແລະຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງ" ດ້ວຍຄຳເຫຼົ່ານີ້
ນາງໄດ້ຖືກຕິຕຽນ. ໑໗ອັບຣາຮາມ ໄດ້ອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ໂຜດໃຫ້ກະສັດ ອາບີເມເລກ ດີປົກກະຕິພ້ອມທັງເມຍແລະ

ຂຶ້ນກວ່າເກົ່າອີກ ຍ້ອນຄວາມຝັນ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງລາວ. ໙ໂຢເຊບ
ໄດ້ຝັນອີກ ແລະໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນນັ້ນໃຫ້ພວກອ້າຍຟັງ ແລະລາວໄດ້
ກ່າວວ່າ"ຂ້ອຍໄດ້ຝັນອີກ ແລະເບິ່ງແມ ດວງຕາເວັນ,ດວງເດືອນ ແລະ
ດາວ 11 ດວງໄດ້ກາບໄຫວ້ຂ້ອຍ". ໑໐ແລ້ວລາວໄດ້ເລົ່າເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພໍ່
ແລະພວກອ້າຍຟັງ, ພໍ່ໄດ້ຕິຕຽນ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ "ຄວາມ
ຝັນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຝັນນີ້ຈະແມ່ນຫຍັງ? ພໍ່ກັບແມ່ແລະອ້າຍທັງຫຼາຍຂອງ
ເຈົ້າຈະມາໝູບໜ້າລົງກາບໄຫວ້ເຈົ້າເຖິງດິນຈິງຫຼື?" ໑໑ແລະອ້າຍທັງ
ຫຼາຍໄດ້ອິດສາລາວ ແຕ່ວ່າພໍ່ໄດ້ເກັບຮັກສາຖ້ອຍຄຳນັ້ນໄວ້ໃນໃຈ.

໑໒ແລ້ວພວກອ້າຍໄດ້ໄປລ້ຽງຝູງສັດຂອງພໍ່ຢູ່ທີ່ເມືອງ ຊີເຄມ. ໑໓ອິດ
ສະຣາເອນ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ "ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າລ້ຽງຝູງ
ສັດຢູ່ທີ່ເມືອງ ຊີເຄມ ບໍ່ແມ່ນຫຼື? ມານີ້ ພໍ່ຈະໃຊ້ເຈົ້າໄປຫາພວກເຂົາ"
ໂຢເຊບ ໄດ້ຕອບພໍ່ວ່າ "ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້". ໑໔ພໍ່ໄດ້ບອກ ໂຢເຊບ ວ່າ "ພໍ່ຂໍ
ໃຫ້ເຈົ້າໄປເບິ່ງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າຍັງຢູ່ສະບາຍດີຫຼືບໍ່? ແລະຝູງສັດ
ນັ້ນຍັງດີຢູ່ຫຼືບໍ່? ແລະຈົ່ງກັບມາບອກຂ່າວໃຫ້ພໍ່ຮູ້ຈັກ." ພໍ່ໄດ້ໃຊ້ ໂຢ
ເຊບ ໄປຈາກຮ່ອມພູ ເຮັບໂຣນ ແລະລາວໄດ້ໄປທີ່ເມືອງ ຊີເຄມ.

໑໕ແລ້ວຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ພົບ ໂຢເຊບ ແລະເບິ່ງແມ ໂຢເຊບຍ່າງວົນໄປ
ມາໃນທົ່ງນາ, ຊາຍນັ້ນຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ "ເຈົ້າຊອກຫາຫຍັງ?"
໑໖ໂຢເຊບ ໄດ້ຕອບວ່າ "ຂ້ອຍຊອກຫາພວກອ້າຍຂອງຂ້ອຍ, ຂໍທ່ານ
ບອກຂ້ອຍແດ່ເທີ້ນ ພວກເຂົາລ້ຽງຝູງສັດຢູ່ທີ່ໃດ". ໑໗ຊາຍນັ້ນໄດ້ຕອບ
ວ່າ "ພວກເຂົາໄດ້ອອກຈາກທີ່ນີ້ແລ້ວ ເພາະຂ້ອຍໄດ້ຍິນພວກເຂົາ
ເວົ້າວ່າ'ພວກເຮົາຈົ່ງໄປທີ່ເມືອງໂດທານເຖີດ'" ແລ້ວໂຢເຊບໄດ້ຕາມ
ພວກອ້າຍຂອງຕົນໄປ ແລະໄດ້ພົບພວກເຂົາທີ່ເມືອງໂດທານ.

ຍິງຂ້າໃຊ້ຄົນນີ້ກັບລູກຊາຍຂອງນາງອອກໄປເສຍ ເພາະວ່າລູກຊາຍ
ຂອງຍິງຂ້າໃຊ້ຄົນນີ້ຈະເປັນເຈົ້າມໍລະດົກກັບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຄື
ອີຊາກ ບໍ່ໄດ້”. ໑໑ແລະເລື່ອງນີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມໜັກໃຈໃນສາຍຕາຂອງ
ອັບຣາຮາມ ຍ້ອນລູກຊາຍຂອງຕົນ. ໑໒ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ອັບຣາ
ຮາມ ວ່າ “ຢ່າໃຫ້ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ໜັກໃຈໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ຍ້ອນລູກ
ຊາຍ ແລະຍິງຂ້າໃຊ້ຂອງເຈົ້ານັ້ນ, ຖ້ອຍຄຳທັງປວງທີ່ນາງ ຊາຣາ ໄດ້
ກ່າວແກ່ເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງຟັງນາງເຖີດ ເພາະວ່າໃນ ອີຊາກ ເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນ. ໑໓ຝ່າຍລູກຊາຍຂອງຍິງຂ້າໃຊ້ນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້
ເປັນຊົນຊາດໜຶ່ງ ເພາະວ່າລາວເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ”. ໑໔ອັບຣາ
ຮາມ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ແລະໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ກັບຖົງໜັງໃສ່ນ້ຳໃຫ້ນາງ
ຮາກາ ໃສ່ບ່າແລະເອົາລູກໃຫ້ນາງ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ນາງໄປເສຍ, ຮາກາ
ໄດ້ຈາກໄປ ແລະໄດ້ພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເບເອນ
ເຊບາ. ໑໕ເມື່ອນ້ຳໃນຖົງໜັງໝົດແລ້ວນາງໄດ້ເອົາລູກຖິ້ມໄວ້ໃຕ້ພຸ່ມ
ໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ. ໑໖ແລະໄດ້ໄປນັ່ງຢູ່ຫ່າງຈາກໜ້າລູກໄກປະມານລູກທະ
ນູຕົກ ເພາະນາງໄດ້ກ່າວວ່າ “ຢ່າໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄວາມຕາຍຂອງ
ເດັກນັ້ນ”ນາງໄດ້ນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າລູກແລະໄດ້ເປັ່ງສຽງຮ້ອງໄຫ້. ໑໗ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງເດັກນັ້ນ ແລ້ວເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນ
ນາງ ຮາກາ ຈາກຟ້າສະຫວັນວ່າ “ຮາກາ ເອີຍ ເຈົ້າເປັນຢ່າງໃດ? ຢ່າ
ຊູ່ຢ້ານ ເຫດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງເດັກນັ້ນແລ້ວ. ໑໘ຈົ່ງລຸກ
ຂຶ້ນໄປຍົກເອົາລູກນັ້ນອູ້ມໄວ້ທີ່ມືຂອງເຈົ້າ ເຫດວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້
ລາວເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ຊາດໜຶ່ງ” ໑໙ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງນາງ
ແລ້ວນາງໄດ້ເຫັນນ້ຳສ້າງ, ນາງເອົາຖົງໜັງໄປຕັກເອົານ້ຳຈົນເຕັມ
ແລ້ວເອົາໃຫ້ລູກກິນ. ໒໐ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເດັກນັ້ນ ລາວໄດ້ຈະ
ເລີນໃຫຍ່ຂຶ້ນແລ້ວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປ່າແລ້ງແຫ້ງກັນດານແລະກາຍ

໓໑ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນກະສັດທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ປົກຄອງໃນປະເທດເອໂດມກ່ອນ
ມີກະສັດປົກຄອງໃນພວກລູກຫຼານຂອງ ອິດສະຣາເອນ. ໓໒ກະສັດ
ເບລາ ລູກ ເບໂອ ໄດ້ປົກຄອງໃນແຜ່ນດິນ ເອໂດມ, ເມືອງທ່ານຊື່ວ່າ
ດິນຮາບາ. ໓໓ເມື່ອ ເບລາ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ໂຢບັບ ລູກຂອງ ເຊຣາ
ຊາວເມືອງໂບສະຣາ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ. ໓໔ເມື່ອ ໂຢບັບ ໄດ້
ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຮູຊາມ ຊາວປະເທດ ເຕມານ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ
ລາວ. ໓໕ເມື່ອ ຮູຊາມ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຮາດັດ ລູກ ເບດັດ ໄດ້ຂຶ້ນ
ປົກຄອງແທນລາວ, ຜູ້ໄດ້ຕີຊະນະພວກ ມີດີອານ ໃນທົ່ງ ໂມອາບ
ແລະຂຶ້ນປົກຄອງແທນ ເມືອງຫຼວງຂອງທ່ານຊື່ວ່າ ອາວິດ. ໓໖ເມື່ອ
ຮາດັດ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຊາມລາ ຊາວເມືອງ ມາສະເຣກາ ໄດ້
ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ. ໓໗ເມື່ອ ຊາມລາ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຊາອູນ
ຊາວເມືອງ ເຣໂຮໂບດ ຢູ່ທີ່ຮີມແມ່ນ້ຳກໍໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ.
໓໘ເມື່ອ ຊາອູນ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ບາອານຮານານ ລູກຂອງ ອັກໂບ
ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ. ໓໙ເມື່ອ ບາອານຮານານ ລູກຂອງ ອັກ
ໂບ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຮາດາ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ ແລະເມືອງ
ຫຼວງຂອງທ່ານຊື່ວ່າ ປາອູ ແລະເມຍທ່ານຊື່ວ່ານາງ ເມເຫຕາເບນ,
ລູກສາວຂອງນາງ ມັດເຣດ, ລູກສາວຂອງ ເມສາຮາບ.

໔໐ ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຊື່ພວກເຈົ້ານາຍຂອງ ເອຊາວ ຕາມຄອບຄົວ, ຕາມ
ບ່ອນຢູ່, ຕາມຊື່ຂອງພວກເຂົາເປັນດັ່ງນີ້: ເຈົ້ານາຍ ຕິມນາ, ເຈົ້ານາຍ
ອານວາ, ເຈົ້ານາຍ ຢາເທັດ, ໔໑ເຈົ້ານາຍ ໂອໂຮລີບາມາ, ເຈົ້ານາຍ
ເອລາ, ເຈົ້ານາຍ ປີໂນນ, ໔໒ເຈົ້ານາຍ ເກນັດ, ເຈົ້ານາຍ ເຕມານ,
ເຈົ້ານາຍ ມິບສາ, ໔໓ເຈົ້ານາຍ ມັກດີເອນ ແລະ ເຈົ້ານາຍ ອີຣາມ:
ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນເຈົ້ານາຍ ເອໂດມ ຕາມບ່ອນຢູ່ຂອງເຂົາໃນ

ເຮັດຄຳສັນຍາຕໍ່ກັນທີ່ ເບເອນເຊບາ ກະສັດ ເອບີເມເລກ ກັບຟີໂກນ
ນາຍກອງທັບທະຫານຂອງຕົນກໍໄດ້ພາກັນລຸກຂຶ້ນ ແລະກັບໄປຍັງ
ແຜນດິນຟີລິດສະຕິນ. ໓໓ອັບຣາຮາມ ໄດ້ປູກຝັງກົກຕາມາລີ*ຕົ້ນໜຶ່ງ
ໄວ້ທີ່ ເບເອນເຊບາ ແລະທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ຮ້ອງອອກພຣະນາມແຫ່ງ
ພຣະເຢໂຮວາ ພຣະເຈົ້າອົງຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ. ໓໔ແລ້ວ ອັບຣາຮາມ ໄດ້
ອາໄສຢູ່ໃນແຜນດິນ ຟີລິດສະຕິນ ເປັນເວລາດົນນານ.

21:33 ຕົ້ນໄມ້ຕາມາລີນີ້ເປັນຕົ້ນໄມ້ຄ້າຍຄືຕົ້ນໝາກຂາມ ບາງທີບໍ່ໄດ້ເປັນແຕ່ຕົ້ນ ດຽວ ແຕ່ເປັນປ່ານ້ອຍໆ

ບົດທີ 22

໑ແລະຢູ່ມາພາຍຫຼັງເຫດການທັງຫຼາຍນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດລອງໃຈ ອັບ
ຣາຮາມ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ "ອັບຣາຮາມ ເອີຍ" ທ່ານໄດ້ທູນ
ຕອບວ່າ "ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ". ໒ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ
"ເຈົ້າຈົ່ງເອົາລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຄື ອີຊາກ ລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງເຈົ້າຜູ້
ທີ່ເຈົ້າຮັກ ໄປຍັງແຜ່ນດິນ ໂມຣີຢາ ແລະທີ່ນັ້ນຈົ່ງເອົາ ອີຊາກ ຖວາຍ
ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງພູເຂົາແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ເຮົາຈະບອກແກ່ເຈົ້າ". ໓ອັບ
ຣາຮາມ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ໄດ້ເອົາອານໃສ່ຫຼັງລາຕົວໜຶ່ງ ເອົາຄົນ
ໃຊ້ໜຸ່ມສອງຄົນໄປກັບທ່ານ ແລະ ອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງຕົນໄປດ້ວຍ
ແລະໄດ້ຜ່າຟືນໄປສຳລັບເຜົາເຄື່ອງບູຊາ ແລ້ວໄດ້ເດີນທາງໄປເຖິງ
ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກແກ່ທ່ານ. ໔ໃນວັນທີ່ສາມ ອັບຣາຮາມ ໄດ້
ເງີຍໜ້າຂຶ້ນແລະເຫັນບ່ອນນັ້ນຢູ່ແຕ່ໄກ. ໕ອັບຣາຮາມໄດ້ບອກຄົນໃຊ້

ສັດຫຼາຍ. ໘ແລະ ເອຊາວ ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ພູເຂົາຊື່ ເຊອີ, ເອຊາວ ນັ້ນຄື
ພວກ ເອໂດມ. ໙ແລະເຊື້ອສາຍຂອງ ເອຊາວ ພໍ່ພວກ ເອໂດມ ທີ່ພູເຂົາ
ເຊອີ ກໍເປັນດັ່ງນີ້: ໑໐ຊື່ລູກຊາຍ ເອຊາວ ມີດັ່ງນີ້ຄື: ເອລີຟາດ ເປັນລູກ
ນາງ ອາດາ, ເມຍຂອງ ເອຊາວ ແລະ ເຣອູເອນ ເປັນລູກຂອງ ນາງ
ບາຊະມາດ, ເມຍຂອງ ເອຊາວ. ໑໑ເອລີຟາດ ມີລູກຊື່: ເຕມານ, ໂອ
ມານ, ເສໂຟ, ຄາຕາມ ແລະ ເກນາດ. ໑໒ນາງ ທິມນາ ເປັນເມຍນ້ອຍ
ຂອງ ເອລີຟາດ ລູກ ເອຊາວ, ນາງນັ້ນໄດ້ປະສູດລູກໃຫ້ ເອລີຟາດ ຊື່
ອາມາເລກ, ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນລູກຊາຍນາງ ອາດາ ເມຍ ເອຊາວ.
໑໓ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງ ເຣອູເອນ ມີ: ນາຮາດ, ເຊຣາ, ຊາມມາ
ແລະ ມິດສາ ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນລູກນາງ ບາຊະມາດ ເມຍ ເອຊາວ.

໑໔ນາງ ໂອໂຮລີບາມາ ລູກນາງ ອານາ ລູກສາວຂອງ ສິເບໂອນ ເມຍ
ເອຊາວ ນາງນັ້ນໄດ້ປະສູດລູກຊາຍໃຫ້ ເອຊາວ ຊື່ ເຢອຸດ, ຢາລາມ
ແລະ ໂກຣາ.

໑໕ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນພວກເຈົ້ານາຍແຫ່ງລູກຂອງ ເອຊາວ: ລູກທັງ
ຫຼາຍຂອງ ເອລີຟາດ ລູກກົກ ເອຊາວ ແມ່ນ: ເຈົ້ານາຍ ເຕມານ,
ເຈົ້ານາຍ ໂອມານ, ເຈົ້ານາຍ ເສໂຟ, ເຈົ້ານາຍ ເກນາດ, ໑໖ເຈົ້ານາຍ
ໂກຣາ, ເຈົ້ານາຍ ຄາຕາມ ແລະເຈົ້ານາຍ ອາມາເລກ, ເຈົ້ານາຍທັງ
ຫຼາຍນີ້ໄດ້ເກີດມາຈາກ ເອລີຟາດ ໃນປະເທດ ເອໂດມ ເປັນລູກຫຼານ
ນາງ ອາດາ.

໑໗ແລະຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນລູກທັງຫຼາຍຂອງ ເຣອູເອນ, ລູກຂອງ ເອຊາວ:
ເຈົ້ານາຍ ນາຮາດ, ເຈົ້ານາຍ ເຊຣາກ, ເຈົ້ານາຍ ຊາມມາ, ແລະເຈົ້າ

໑໕ແລ້ວເທວະດາຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນໃສ່ ອັບຣາຮາມ
ຈາກຟ້າສະຫວັນອີກເທື່ອທີສອງ. ໑໖ແລະບອກວ່າ "ພຣະເຢໂຮວາ
ໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາໄດ້ສາບານດ້ວຍເຮົາເອງ ເພາະເຈົ້າໄດ້ກະທຳການ
ນີ້ ແລະບໍ່ໄດ້ຫວງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໄວ້ ຄືລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງເຈົ້າ:
໑໗ເຫດສະນັ້ນເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າເປັນແນ່ເຮົາຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍ
ຂອງເຈົ້າມາກທະວີຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງດວງດາວທັງຫຼາຍໃນທ້ອງຟ້າ
ແລະເໝືອນດັ່ງເມັດຊາຍທີ່ແຄມນ້ຳທະເລ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
ຈະໄດ້ປະຕູເມືອງສັດຕູຂອງເຈົ້າເປັນກຳມະສິດ. ໑໘ແລະຊົນຊາດ
ທັງປວງທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ພຣະພອນຍ້ອນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
ເພາະເຫດເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງເຮົາ". ໑໙ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກັບ
ມາທີ່ຄົນໃຊ້ໜຸ່ມສອງຄົນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລຸກຂຶ້ນເດີນທາງໄປຍັງ
ເບເອນເຊບາ ແລ້ວ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ ເບເອນເຊບາ.

໒໐ແລະຢູ່ມາພາຍຫຼັງເຫດການທັງຫຼາຍນີ້ ມີຄົນມາບອກ ອັບຣາຮາມ
ວ່າ "ບັດນີ້ ນາງ ມີລະກາ ເມຍຂອງ ນາໂຮ ນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານ ກໍໄດ້
ໃຫ້ກຳເນີດລູກຫຼາຍຄົນ. ໒໑ລູກກົກຊື່ອູເສ, ນ້ອງຊື່ບູເສ ແລະ ເກມູເອນ
ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງອາຣາມ, ໒໒ເກເຊດ, ຮາໂຊ, ພິນດາດ, ຢິດລັບ ແລະ ເບທູ
ເອນ ດ້ວຍ. ໒໓ອັນໜຶ່ງ ເບທູເອນ ມີລູກຊື່ ນາງ ເຣເບກາ ທັງແປດຄົນ
ນີ້ ນາງ ມີລະກາ ໄດ້ກຳເນີດໃຫ້ ນາໂຮ ນ້ອງຊາຍຂອງ ອັບຣາຮາມ.
໒໔ນາໂຮ ມີເມຍນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງຊື່ ຣູມາ, ນາງ ຣູມາ ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊື່
ເຕບາ, ກາຮາມ, ຕາຮາດ ແລະ ມາອາກາ.

22:8 ຫຼືວ່າ "ລູກເອີຍ ພຣະເຈົ້າຈະຫາລູກແກະໃຫ້ພຣະອົງເອງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ"

໑໖ພວກເຂົາໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປຈາກ ເບດເອນ ແລະມາໃກ້ຈະເຖິງເມືອງ
ເອຟາຣາດ ແລະນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ປະສູດລູກເປັນການຍາກຫຼາຍ.
໑໗ແລະຢູ່ມາເມື່ອນາງເຈັບທ້ອງຫຼາຍ ຍິງໝໍຕຳແຍໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ
"ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເຫດວ່ານາງໄດ້ລູກຜູ້ຊາຍອີກ". ໑໘ແລະຢູ່ມາເມື່ອຈິດວິນ
ຍານຂອງນາງພວມອອກຈາກຕົວນັ້ນ (ເພາະນາງໄດ້ຕາຍໄປ) ນາງ
ໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍນັ້ນວ່າ ເບນໂອນີ ແຕ່ພໍ່ໄດ້ເອີ້ນຊື່ວ່າ ເບນຢາມິນ.
໑໙ນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ຕາຍໄປ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາສົບໄປຝັງໄວ້ຮີມທາງ
ທີ່ໄປເມືອງເອຟາຣາດ ຊຶ່ງແມ່ນເມືອງ ເບດເລເຮັມ. ໒໐ແລະເມື່ອນັ້ນ
ຢາໂຄບ ໄດ້ເອົາເສົາຫີນປັກໄວ້ທີ່ເທິງບ່ອນຝັງສົບນັ້ນ, ເສົາຫີນທີ່ຊຸມ
ຝັງສົບນາງ ຣາເຊນ ຍັງຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

໒໑ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປຕັ້ງເຕັນອາໄສຢູ່ຟາກໜຶ່ງຂອງຫໍ
ຄອຍເອເດ*. ໒໒ແລະຢູ່ມາເມື່ອອິດສະຣາເອນອາໄສທີ່ແຜນດິນນັ້ນຣູ
ເບນໄດ້ໄປນອນນຳນາງບິນຮາ ເມຍນ້ອຍຂອງພໍ່ແລະອິດສະຣາເອນ
ໄດ້ຍິນຂ່າວເຫດການນັ້ນ, ຝ່າຍລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ ມີ 12 ຄົນ.
໒໓ລູກຊາຍນາງ ເລອາ ຊື່: ຣູເບນ ຜູ້ເປັນລູກກົກຂອງ ຢາໂຄບ, ຊີເມ
ໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ ແລະ ຊາບູໂລນ. ໒໔ລູກຊາຍນາງ ຣາ
ເຊນ ຊື່: ໂຢເຊບ ແລະ ເບນຢາມິນ. ໒໕ລູກຊາຍ ບິນຮາ ສາວໃຊ້ຂອງ
ນາງ ຣາເຊນ ຊື່: ດານ ແລະ ເນບທາລີ. ໒໖ລູກຊາຍ ສີລະປາ ສາວໃຊ້
ຂອງນາງ ເລອາ ຊື່:ກາດ ແລະ ອາເຊ ແລະຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນ ລູກ
ຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ ທີ່ໄດ້ເກີດຈາກທ່ານໃນເມືອງ ປາດັນອາຣຳ.

໒໗ແລ້ວຢາໂຄບໄດ້ມາຫາອີຊາກພໍ່ຂອງຕົນທີ່ມຳເລທີ່ເມືອງອານບາ
ຄື ເຮັບໂຣນ, ບ່ອນທີ່ ອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ໄດ້ອາໄສຢູ່ແຕ່ກ່ອນ.

ຕາມລາຄາຄົບເຕັມ ເພື່ອເຮົາຈະມີບ່ອນໄວ້ຝັງສົບໃນທ່າມກາງພວກ
ທ່ານ". ໑໐ອັນໜຶ່ງ ເອຟະໂຣນ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກລູກຊາຍ
ຂອງ ເຮດ. ແລ້ວ ເອຟະໂຣນ ຊາວ ຮິດຕີ ໄດ້ຕອບ ອັບຣາຮາມ
ໃນທ່າມກາງພວກລູກຫຼານຂອງ ເຮດ ຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງທີ່ເຂົ້າໄປ
ໃນປະຕູເມືອງຂອງທ່ານວ່າ, ໑໑"ບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນນາຍເຈົ້າຂ້າ, ຈົ່ງຟັງ
ເຮົາເຖີດ ນາທົ່ງນັ້ນເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານກັບຖໍ້າທີ່ຢູ່ໃນນານັ້ນເຮົາ
ມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ,ຕໍ່ໜ້າພວກລູກຊາຍຊາວເມືອງຂອງເຮົາ ເຮົາມອບ
ໃຫ້ແກ່ທ່ານ ຈົ່ງຝັງສົບຜູ້ຕາຍຂອງທ່ານເຖີດ". ໑໒ອັບຣາຮາມໄດ້ໝູບ
ຕົວລົງຕໍ່ໜ້າພວກຊາວເມືອງນັ້ນ. ໑໓ແລ້ວໄດ້ກ່າວແກ່ ເອຟະໂຣນ
ໃຫ້ຊາວເມືອງນັ້ນຟັງວ່າ "ຖ້າທ່ານຍອມໃຫ້ເຮົາແລ້ວ ຂໍທ່ານໂຜດ
ຟັງເຮົາ, ເຮົາຈະໃຫ້ເງິນເປັນຄ່ານານັ້ນ ຂໍທ່ານຈົ່ງຮັບເອົາຈາກເຮົາ
ເຖີດແລະເຮົາຈະຝັງສົບຜູ້ຕາຍຂອງເຮົາທີ່ນັ້ນ". ໑໔ເອຟະໂຣນ ໄດ້
ຕອບອັບຣາຮາມ ວ່າ, ໑໕"ນາຍເຈົ້າຂ້າ ຈົ່ງຟັງເຮົາເຖີດ ທີ່ດິນນັ້ນມີລາ
ຄາເປັນເງິນ 400 ເຊເຄນ ນັ້ນກໍບໍ່ມີຫຍັງລະຫວ່າງເຮົາກັບທ່ານ?
ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງຝັງສົບຜູ້ຕາຍຂອງທ່ານເຖີດ". ໑໖ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຟັງ
ເອຟະໂຣນແລ້ວອັບຣາຮາມໄດ້ຊັ່ງເງິນໃຫ້ເອຟະໂຣນຕາມຈຳນວນ
ທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພວກລູກຊາຍຂອງ ເຮດ ນັ້ນ ເປັນເງິນ 400 ເຊ
ເຄນ ຕາມທີ່ພວກພໍ່ຄ້າໃຊ້ກັນໃນເວລານັ້ນ.

໑໗ແລ້ວທົ່ງນາຂອງ ເອຟະໂຣນ ຢູ່ໃນ ມັກເປລາ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ມຳເລ
ທັງນາ ແລະຖໍ້າທີ່ຢູ່ໃນນາ, ຕົ້ນໄມ້ທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ ແລະເຂດ
ແດນທີ່ອ້ອມຮອບນັ້ນ ຈົ່ງໄດ້ຂາຍແລ້ວ ໑໘ໃຫ້ແກ່ ອັບຣາຮາມ ເປັນ
ກຳມະສິດຕໍ່ໜ້າພວກລູກຫຼານຂອງ ເຮດ, ຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້
ເຂົ້າໄປໃນປະຕູເມືອງນັ້ນ. ໑໙ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ອັບຣາຮາມ ກໍໄດ້
ເອົາສົບນາງ ຊາຣາ ເມຍຂອງຕົນມາຝັງໄວ້ໃນຖໍ້າທີ່ທົ່ງນາ ໃນ ມັກເປ

ໂຄບ ໄດ້ກ່າວແກ່ ຊີເມໂອນ ແລະແກ່ ເລວີ ວ່າ "ພວກເຈົ້າໄດ້ກະທຳ
ໃຫ້ເຮົາທຸກລຳບາກໃຈ, ເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນທີ່ກຽດຊັງຕໍ່ຊາວຊົນປະເທດ
ນີ້, ຊາວ ການາອານ ກັບຊາວ ເປລີສີ ດ້ວຍ ແລະຝ່າຍເຮົາມີຄົນຈຳ
ນວນພຽງໜ້ອຍດຽວ,ພວກເຂົາຈະໂຮມກັນມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາແລະ
ຈະຂ້າພວກເຮົາເສຍ ແລະຈະໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະຄອບຄົວຂອງພວກ
ເຮົາຈິບຫາຍເສຍໝົດ". ໓໑ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ "ມັນຈະເຮັດກັບນ້ອງ
ສາວຂອງພວກເຮົາເໝືອນເຮັດກັບຍິງແມ່ຈ້າງຫຼື?"

ບົດທີ 35

໑ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປທີ່ ເບດເອນ ແລະ
ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ປະກົດແກ່ເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ໜີຈາກໜ້າ ເອຊາວ ອ້າຍຂອງເຈົ້າ". ໒ດັ່ງນັ້ນ ຢາໂຄບ
ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຄອບຄົວ ແລະແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບທ່ານວ່າ "ຈົ່ງປະ
ຖິ້ມເສຍ ບັນດາພະຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ ແລະຈົ່ງຊຳ
ລະຕົວໃຫ້ສະອາດ ແລະປ່ຽນຖ່າຍເສື້ອຜ້າເສຍ. ໓ເຮົາທັງຫຼາຍຈະ
ຍົກຍ້າຍຂຶ້ນໄປທີ່ ເບດເອນ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນເຮົາຈະສ້າງແທ່ນບູຊາແກ່
ພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຕອບເຮົາໃນວັນທີ່ເຮົາທຸກລຳບາກໃຈ ແລະໄດ້ສະຖິດ
ຢູ່ກັບເຮົາໃນທາງທີ່ເຮົາໄດ້ໄປນັ້ນ". ໔ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຮູບພະຕ່າງ
ດ້າວທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາກັບຕຸ້ມຫູມາໃຫ້ ຢາໂຄບ ແລ້ວ
ຢາໂຄບ ໄດ້ເອົາສິ່ງຂອງນັ້ນໄປຝັງໄວ້ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ສົນທີ່ຢູ່ໃກ້ເມືອງ ຊີ
ເຄມ. ໕ພວກເຂົາໄດ້ຍົກຍ້າຍເດີນທາງໄປ ແລະຄວາມຢ້ານຕໍ່ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ຢູ່ເໜືອຊາວເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົານັ້ນ ແລະ
ພວກນັ້ນບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມພວກລູກຊາຍ ຢາໂຄບໄປ.

ຈາກທີ່ນັ້ນ. ໘ແລະຖ້າຍິງນັ້ນຫາກບໍ່ມີໃຈຈະຕາມເຈົ້າມາ ເຈົ້າກໍຈະ
ພົ້ນຈາກຄຳສາບານຕໍ່ເຮົານີ້ ແຕ່ເຈົ້າຢ່າພາລູກຊາຍເຮົາກັບໄປທີ່ນັ້ນ
ອີກ". ໙ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງໄດ້ວາງມືຂອງຕົນໄວ້ທີ່ໃຕ້ກົກຂາຂອງ ອັບຣາຮາມ
ຜູ້ເປັນນາຍຂອງຕົນ ແລະໄດ້ສາບານວ່າດ້ວຍການທັງຫຼາຍນີ້. ໑໐ແລ້ວ
ຄົນໃຊ້ໄດ້ເອົາອູດ 10 ໂຕໃນຝູງອູດຂອງນາຍຕົນໄປ ດ້ວຍວ່າສິ່ງຂອງ
ທັງປວງຂອງນາຍຢູ່ໃນມືຂອງຕົນ ແລະລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປຍັງ ເມໂຊ
ໂປຕາເມຍ ເຖິງເມືອງຂອງ ນາໂຮ. ໑໑ລາວໄດ້ໃຫ້ອູດທັງຫຼາຍຄຸເຂົ່າ
ລົງຢູ່ນອກເມືອງຣິມນ້ຳສ້າງ ຊຶ່ງເປັນເວລາຄ່ຳ ອັນເປັນເວລາທີ່ພວກ
ຜູ້ຍິງອອກໄປຕັກນ້ຳ. ໑໒ລາວໄດ້ອ້ອນວອນວ່າ "ໂອ ພຣະເຢໂຮວາ
ພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາຮາມ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂໍພຣະອົງໂຜດ
ໃຫ້ການຂອງຂ້ານ້ອຍສຳເລັດດ້ວຍດີໃນວັນນີ້ ແລະຂໍຊົງໂຜດສຳ
ແດງຄວາມເມດຕາແກ່ ອັບຣາຮາມ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ.
໑໓ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຢືນຢູ່ທີ່ຣິມນ້ຳສ້າງ ແລະລູກສາວທັງຫຼາຍ
ຂອງໄທເມືອງນີ້ກໍກຳລັງອອກມາຕັກນ້ຳ. ໑໔ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂໍພຣະອົງ
ກະທຳໃຫ້ເປັນຢ່າງນີ້ ຄື: ຂໍໃຫ້ຍິງສາວທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະກ່າວກັບນາງວ່າ
'ຂໍຢ່ອນໄຫນ້ຳລົງໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມນ້ຳນຳແດ່' ແລະນາງຈະກ່າວວ່າ 'ເຊີນ
ດື່ມເຖີດແລະຂ້ອຍຈະຕັກໃຫ້ອູດຂອງທ່ານດື່ມນຳດ້ວຍ' ຂໍໃຫ້ຍິງ
ສາວນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໝາຍໄວ້ສຳລັບ ອີຊາກ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ພຣະອົງ ແລະດ້ວຍສິ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສຳແດງ
ຄວາມເມດຕາແກ່ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ" ໑໕ແລະຕໍ່ມາ ເມື່ອລາວອ້ອນ
ວອນຢູ່ຍັງບໍ່ທັນແລ້ວ ເບິ່ງແມ ນາງ ເຣເບກາ ໄດ້ແບກໄຫນ້ຳອອກມາ,
ນາງ ເຣເບກາ ເປັນລູກສາວ ເບທູເອນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ນາງ ມີລະກາ
ເມຍຂອງ ນາໂຮ ຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງ ອັບຣາຮາມ. ໑໖ແລະນາງ
ເປັນຍິງສາວທີ່ງາມຫຼາຍ ເປັນຕາເບິ່ງຕາຊົມ ເປັນຍິງສາວພົມມະຈາ

ໃນແຜ່ນດິນນີ້ເທີ້ນ". ໑໑ແລ້ວ ຊີເຄມ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພໍ່ກັບອ້າຍຂອງນາງ ດີ
ນາ ວ່າ "ຈົ່ງເຫັນຊອບແກ່ເຮົາເທີ້ນ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຂໍສິ່ງໃດເຮົາ
ຈະໃຫ້ສິ່ງນັ້ນ. ໑໒ທ່ານຈົ່ງຂໍເງິນສິນສອດຫຼາຍກວ່າທຳນຽມກັບຂອງ
ຂວັນຫຼາຍສິ່ງ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຕາມທ່ານຈະຂໍ, ແຕ່ຂໍຈົ່ງຍົກຜູ້ສາວ
ນັ້ນໃຫ້ເປັນເມຍຂອງເຮົາເທີ້ນ". ໑໓ພວກລູກຊາຍ ຢາໂຄບ ໄດ້ຕອບ
ຊີເຄມ ແລະ ຮາໂມ ພໍ່ຂອງລາວເປັນກົນອຸບາຍ ຍ້ອນວ່າລາວໄດ້ກະ
ທຳຜິດຕໍ່ນາງ ດີນາ ນ້ອງສາວຂອງເຂົາໃຫ້ເສຍກຽດ. ໑໔ແລະພວກ
ເຂົາໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ "ພວກເຮົາຈະຍົກນ້ອງສາວພວກເຮົາໃຫ້ແກ່
ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບສິນຕັດບໍ່ໄດ້ ເພາະຈະເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍໜ້າແກ່
ພວກເຮົາ, ໑໕ພວກເຮົາຈະຍອມເຫັນດີກັບພວກທ່ານ ຖ້າພວກທ່ານ
ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາເປັນ ຄືວ່າໃຫ້ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນພວກ
ທ່ານຮັບສິນຕັດ, ໑໖ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈະຍົກລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງ
ພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະຈະຮັບລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງພວກ
ທ່ານມາເປັນເມຍຂອງພວກເຮົາ ແລະຈະຕັ້ງຢູ່ນຳພວກທ່ານເປັນ
ພວກດຽວກັນ. ໑໗ແຕ່ວ່າ ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຟັງຄວາມຂອງພວກ
ເຮົາ, ບໍ່ຮັບສິນຕັດ ພວກເຮົາຈະພາກັນເອົາລູກສາວຂອງພວກເຮົາ
ໄປແລະຈະຍົກຍ້າຍໜີເສຍ". ໑໘ແລະຄຳທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາເປັນ
ທີ່ພໍໃຈແກ່ ຮາໂມ ແລະແກ່ ຊີເຄມ ລູກຊາຍຂອງ ຮາໂມ. ໑໙ແລ້ວ
ຊາຍໜຸ່ມນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າທີ່ຈະກະທຳການນັ້ນ ເພາະລາວໄດ້ຮັກ
ລູກສາວຂອງ ຢາໂຄບ ຫຼາຍ ແລະລາວເປັນທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຫຼາຍກວ່າ
ຄົນທັງປວງໃນຄອບຄົວຂອງພໍ່ລາວ.

໒໐ຮາໂມກັບຊີເຄມລູກຂອງຕົນໄດ້ພາກັນອອກໄປທີ່ປະຕູເມືອງແລະ
ໄດ້ບອກຊາວເມືອງນັ້ນວ່າ: ໒໑"ຄົນທັງຫຼາຍນັ້ນເປັນມິດກັບພວກເຮົາ

[໒໘]ລູກສາວນັ້ນໄດ້ແລ່ນໄປເລົ່າເລື່ອງນີ້ໃຫ້ຄົນໃນຄົວເຮືອນແມ່ຂອງ
ຕົນຟັງ. [໒໙]ອັນໜຶ່ງນາງ ເຣເບກາ ມີອ້າຍຜູ້ໜຶ່ງຊື່ ລາບານ ແລະ ລາບານ
ໄດ້ແລ່ນອອກໄປຫາຄົນນັ້ນທີ່ນ້ຳສ້າງ. [໓໐]ແລະຕໍ່ມາເມື່ອ ລາບານ ໄດ້
ເຫັນຕຸ້ມຫູແລະກ້ອງແຂນທີ່ຂໍ້ແຂນນ້ອງສາວແລະເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳທີ່
ນາງ ເຣເບກາ ນ້ອງສາວໄດ້ເວົ້າວ່າ "ຄົນນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ອຍຢ່າງນີ້"
ລາບານ ໄດ້ໄປຫາຄົນນັ້ນ ແລະເບິ່ງແມ ຄົນນັ້ນໄດ້ຢູ່ກັບຝູງອູດທີ່ນ້ຳ
ສ້າງ. [໓໑]ລາບານ ໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຊີນທ່ານຜູ້ໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຢໂຮ
ວາ ຈົ່ງເຂົ້າມາເຖີດ ເປັນຫຍັງທ່ານຢືນຢູ່ພາຍນອກ ເຫດວ່າຂ້ອຍໄດ້
ຈັດແຈງເຮືອນແລະບ່ອນສຳລັບຝູງອູດຢູ່".

[໓໒]ຄົນໃຊ້ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ເຂົາໄດ້ປົດຕ່າງອູດ ໄດ້ເອົາເຟືອງກັບ
ຫຍ້າໃຫ້ອູດກິນ ແລະເອົານ້ຳໃຫ້ຄົນໃຊ້ລ້າງຕີນກັບຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້
ມານຳລາວ. [໓໓]ເຂົາໄດ້ຍົກອາຫານມາຕັ້ງຕໍ່ໜ້າໃຫ້ລາວກິນ ແຕ່ລາວ
ໄດ້ກ່າວວ່າ "ຂ້ອຍຈະບໍ່ກິນຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ບອກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງ
ຂ້ອຍທີ່ຖືກມອບໝາຍມານັ້ນໃຫ້ທ່ານຟັງກ່ອນ" ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ
"ເຊີນເວົ້າເຖີດ". [໓໔]ແລ້ວລາວໄດ້ກ່າວວ່າ "ຂ້ອຍເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງ ອັບ
ຣາຮາມ. [໓໕]ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ນາຍຂອງຂ້ອຍຢ່າງ
ຫຼວງຫຼາຍ, ທ່ານກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້
ທ່ານມີຝູງສັດນ້ອຍໃຫຍ່, ມີເງິນ, ມີຄຳ, ມີພວກຂ້າໃຊ້ຊາຍຍິງ ແລະ
ຝູງອູດຝູງລາ. [໓໖]ນາງ ຊາຣາ ເມຍຂອງນາຍຂ້ອຍໄດ້ກຳເນີດລູກ
ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ນາຍຂ້ອຍເມື່ອນາງເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ແລະສິ່ງຂອງທັງປວງ
ຂອງທ່ານກໍໄດ້ມອບໃຫ້ລູກຊາຍນັ້ນ. [໓໗]ນາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍ
ສາບານວ່າ "ເຈົ້າຢ່າໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງຈາກລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງພວກກາ
ນາອານ ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່ນີ້ມາເປັນເມຍຂອງລູກຊາຍເຮົາ.

ແລະທ່ານໄດ້ຍອມຮັບເອົາ. [໑໒]ເອຊາວ ໄດ້ກ່າວວ່າ "ໃຫ້ເຮົາທັງສອງ
ພາກັນເດີນທາງໄປເຖີດ ແລະ ອ້າຍຈະນຳໜ້າເຈົ້າໄປ". [໑໓]ຢາໂຄບ
ໄດ້ກ່າວວ່າ "ນາຍເຈົ້າຂ້າ ທ່ານຮູ້ຈັກວ່າພວກເດັກນ້ອຍກໍຍັງອ່ອນ
ຢູ່ແລະຝູງສັດທີ່ມີລູກນ້ອຍທີ່ຍັງກິນນົມຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ ຖ້າຈະເລັ່ງຮີບ
ໄລ່ໄປພຽງວັນດຽວ ສັດທັງປວງຈະຕາຍເສຍໝົດ. [໑໔]ຂໍເຈົ້ານາຍຂອງ
ຂ້ານ້ອຍໄປກ່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເຖີດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຄ່ອຍໆໄປ
ຕາມກຳລັງຂອງຝູງສັດທັງຫຼາຍນີ້ ແລະພວກເດັກນ້ອຍຈະທົນໄດ້ ຈົນ
ກວ່າຂ້ານ້ອຍມາເຖິງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ ເຊອີ". [໑໕]ເອຊາວ ໄດ້
ກ່າວວ່າ "ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ອ້າຍປະຄົນທີ່ມານຳອ້າຍບາງສ່ວນກັບເຈົ້າ"
ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວວ່າ "ມີຄວາມຈຳເປັນອັນໃດຫຼື? ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້
ຄວາມກະລຸນາໃນສາຍຕາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍເທີ້ນ". [໑໖]ແລະໃນ
ວັນນັ້ນ ເອຊາວ ໄດ້ກັບໄປຕາມທາງຂອງຕົນເຖິງ ເຊອີ.

[໑໗]ຢາໂຄບ ໄດ້ໄປເຖິງ ຊຸກໂກດ ແລະໄດ້ປຸກເຮືອນຫຼັງໜຶ່ງສຳຫຼັບຕົນ
ເອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ສ້າງຄອກໃຫ້ຝູງສັດຢູ່ ເຫດສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນ
ຊື່ທີ່ນັ້ນວ່າ ຊຸກໂກດ.

[໑໘]ແລະເວລາໄດ້ອອກມາຈາກເມືອງ ປາດັນອາຣຳ ແລ້ວ ຢາໂຄບ
ໄດ້ມາເຖິງ ບ້ານ ເຊເລມ ເມືອງ ຊີເຄມ ໃນປະເທດ ການາອານ ແລະ
ໄດ້ຕັ້ງເຕັນອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມືອງນັ້ນ. [໑໙]ທ່ານໄດ້ຊື້ເອົາທີ່ງນາສ່ວນໜຶ່ງ
ທີ່ທ່ານຕັ້ງເຕັນອາໄສນັ້ນຈາກພວກລູກ ຮາໂມ ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງ ຊີເຄມ
ເປັນເງິນ100 ຫຼຽນ. [໒໐]ແລະທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນ ແລະເອີ້ນ
ຊື່ວ່າ ເອນເອໂລເຮ ອິດສະຣາເອນ.

ດື່ມດ້ວຍ. ໔໗ແລ້ວຂ້ອຍໄດ້ຖາມນາງວ່າ ‘ນາງເປັນລູກຂອງຜູ້ໃດ’ ນາງ
ໄດ້ກ່າວວ່າ ‘ຂ້ອຍເປັນລູກຂອງ ເບທູເອນ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງນາໂຮ
ທີ່ນາງ ມິລະກາ ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ທ່ານ’ ແລ້ວຂ້ອຍໄດ້ເອົາຕຸ້ມຫູ
ວົງແຫວນໃສ່ທີ່ດັງ ກັບສາຍແຂນໃສ່ທີ່ຂໍ້ແຂນຂອງນາງ. ໔໘ຂ້ອຍຈຶ່ງ
ກົ້ມຫົວລົງກາບໄຫວ້ນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ ແລະໄດ້ສັນລະ
ເສີນພຣະເຢໂຮວາ ພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາຮາມ ນາຍຂອງຂ້ອຍ ທີ່ໄດ້
ນຳພາຂ້ອຍໄປໃນທາງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຈະເອົາລູກສາວຂອງນ້ອງຊາຍ
ນາຍຂອງຂ້ອຍມາເປັນເມຍໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງທ່ານ. ໔໙ແລະດຽວ
ນີ້ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຈະສະແດງຄວາມເມດຕາ ແລະຄວາມຈິງແກ່
ນາຍຂອງຂ້ອຍ ຂໍເຊີນບອກຂ້ອຍ: ແລະຖ້າບໍ່ແມ່ນ, ກໍເຊີນບອກຂ້ອຍ
ເຖີດເພື່ອຂ້ອຍຈະຫັນໄປທາງຂວາມືຫຼືຊ້າຍມື”. ໕໐ລາບານກັບ ເບທູ
ເອນໄດ້ຕອບວ່າ “ການນີ້ມາແຕ່ພຣະເຢໂຮວາ ພວກເຮົາຈະເວົ້າຮ້າຍ
ຫຼືດີກັບເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້. ໕໑ເບິ່ງເຖີດນາງເຣເບກາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານຈົ່ງເອົານາງ
ໄປແລະກັບເມືອເຖີດ ແລະໃຫ້ນາງເປັນເມຍລູກຊາຍນາຍຂອງທ່ານ
ຕາມຄຳທີ່ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ບອກໄວ້ແລ້ວ”. ໕໒ແລະຢູ່ມາເມື່ອຄົນໃຊ້
ຂອງ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຍິນເຂົາເວົ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວລາວໄດ້ໝູບລົງທີ່ດິນ
ກາບໄຫວ້ນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ. ໕໓ແລ້ວຄົນໃຊ້ໄດ້ນຳເອົາ
ເຄື່ອງເງິນ, ເຄື່ອງຄຳ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ນາງ ເຣເບກາ ແລະລາວ
ໄດ້ເອົາໃຫ້ແກ່ອ້າຍແລະໃຫ້ແກ່ແມ່ຂອງນາງດ້ວຍ. ໕໔ເຂົາໄດ້ຮັບກິນ
ແລະດື່ມ ທັງຄົນໃຊ້ກັບຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ມານຳລາວແລ້ວເຂົາໄດ້
ນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນເວລາເຊົ້າ ແລະລາວໄດ້ກ່າວວ່າ
“ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍລາກັບເມືອຫານາຍຂອງຂ້ອຍເຖີດ”. ໕໕ອ້າຍກັບແມ່ຂອງ
ຜູ້ສາວໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂໍໃຫ້ນາງຢູ່ກັບພວກເຮົາຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງກ່ອນ ຢ່າງ
ໜ້ອຍກໍຈັກ 10 ວັນແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ນາງໄປ”. ໕໖ແລ້ວຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວແກ່

“ໃຫ້ເຮົາໄປເທີ້ນ ເພາະຮຸ່ງເຊົ້າຂຶ້ນມາແລ້ວ” ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວຕອບ
ວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ທ່ານໄປ ນອກຈາກທ່ານຈະອວຍພອນໃຫ້
ຂ້ານ້ອຍ”. ໒໗ທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ຖາມ ຢາໂຄບ ວ່າ “ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?” ທ່ານໄດ້
ຕອບວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຊື່ ຢາໂຄບ”. ໒໘ທ່ານນັ້ນໄດ້ກ່າວວ່າ “ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະ
ບໍ່ໄດ້ເອີ້ນວ່າ ຢາໂຄບ ອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ວ່າຈະເອີ້ນວ່າ “ອິດສະຣາເອນ”
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນເໝືອນເຈົ້າຊາຍຜູ້ມີອຳນາດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະມະ
ນຸດ ແລະໄດ້ໄຊຊະນະ”.

໒໙ຢາໂຄບ ໄດ້ຖາມຄົນນັ້ນວ່າ “ຂໍທ່ານບອກຂ້ານ້ອຍແດ່ວ່າທ່ານຊື່
ຫຍັງ” ທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ບອກວ່າ “ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຊື່ຂອງເຮົາ?”
ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ ຢາໂຄບ. ໓໐ຢາໂຄບ ໄດ້ເອີ້ນຊື່ທີ່ນັ້ນ
ວ່າ “ເປນິເອນ ເຫດວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະພັກພຣະເຈົ້າແລະຊີວິດ
ຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່”. ໓໑ແລະເມື່ອ ຢາໂຄບ ຂ້າມທີ່ ເປນິເອນ ໄປ
ຕາເວັນກໍກຳລັງຂຶ້ນ ທ່ານໄດ້ຍ່າງຂາເຢກໄປເພາະເຈັບກະໂພກ.
໓໒ເພາະເຫດນີ້ພວກລູກຫຼານ ອິດສະຣາເອນ ບໍ່ກິນຊີ້ນເອັນຊື່ງຢູ່ຂໍ້
ຕໍ່ກະໂພກນັ້ນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ເພາະທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ຈັບຕ້ອງກະໂພກ
ຂອງ ຢາໂຄບ ທີ່ເອັນກະໂພກນັ້ນ.

ບົດທີ 33

໑ຢາໂຄບ ໄດ້ເງີຍໜ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ແລະເບິ່ງແມ ເອຊາວ ກຳລັງມາພ້ອມ
ກັບຄົນ 400 ຄົນ. ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ແບ່ງເດັກນ້ອຍໃຫ້ຢູ່ກັບນາງ
ເລອາ, ກັບນາງ ຣາເຊນ ແລະກັບສາວໃຊ້ສອງຄົນເປັນໝູ່ຕ່າງກັນ.
໒ແລະທ່ານໄດ້ໃຫ້ສາວໃຊ້ສອງຄົນກັບລູກຂອງເຂົາໄປກ່ອນ, ໃຫ້ນາງ

ຊາກ ກໍໄດ້ຮັບຄວາມເລົ້າໂລມໃຈພາຍຫຼັງແມ່ຂອງຕົນໄດ້ຕາຍແລ້ວ

*24:60 “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມີລູກຫຼານເປັນແສນເປັນລ້ານ” ຫຼືວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມີລູກຫຼານເປັນ
ຫຼາຍພັນລ້ານ”*

ບົດທີ 25

໑ອັບຣາຮາມ ໄດ້ເອົາເມຍອີກຄົນໜຶ່ງຊື່ ເກທູຣາ. ໒ແລ້ວນາງໄດ້ໃຫ້
ກຳເນີດລູກຊາຍແກ່ທ່ານຊື່: ຊິມຣານ, ໂຢກຊານ, ເມດານ, ມີດີອານ,
ອີຊະບາກ ແລະ ຊູອາ. ໓ໂຢກຊານ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຊື່: ເຊບາ ແລະ
ເດດານ. ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ເດດານ ຊື່: ອັດຊູຣິມ, ເລຕູຊິມ ແລະ
ເລອູມມີມ.໔ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງມີດີອານຄື: ເອຟາ, ເອເຟີ,ຮາໂນກ,
ອາບີດາ ແລະ ເອັນດາອາ ຄົນທັງປວງນີ້ເປັນລູກຫຼານຂອງນາງ ເກ
ຕູຣາ.

໕ອັບຣາຮາມ ມອບຊັບສິ່ງຂອງທຸກຢ່າງທີ່ຕົນມີຢູ່ໃຫ້ແກ່ ອີຊາກ ໖ແຕ່
ພວກລູກຊາຍຂອງເມຍທັງຫຼາຍຂອງ ອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມ ໄດ້
ເອົາຂອງຂວັນໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະທ່ານໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາອອກໜີໄປ
ເສຍຈາກ ອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງຕົນ ໄປທາງຕາເວັນອອກເຖິງປະເທດ
ທິດຕາເວັນອອກ ເມື່ອທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່.໗ແລະນີ້ຄືວັນແຫ່ງປີທັງຫຼາຍ
ຂອງຊີວິດ ອັບຣາຮາມ ຄື 175 ປີ. ໘ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຖອດຈິດວິນຍານ
ອອກ ແລະຕາຍໄປເວລາອາຍຸສູງຫຼາຍ ທ່ານເປັນຄົນເຖົ້າແລະອາຍຸ
ຍືນ ແລະທ່ານຖືກໂຮມໄວ້ກັບພວກຂອງຕົນ. ໙ອີຊາກ ແລະ ອິດຊະ
ມາເອນ ລູກຊາຍຂອງຕົນໄດ້ເອົາສົບທ່ານໄປຝັງໄວ້ໃນຖ້ຳ ມັກເປລາ
ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ມຳເລ ໃນນາຂອງ ເອຟະໂຣນ ລູກຊາຍຂອງ ໂສຮາ ພວກ

໖ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄດ້ກັບມາຫາ ຢາໂຄບ ກ່າວວ່າ “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້
ໄປເຖິງ ເອຊາວ ອ້າຍຂອງທ່ານແລ້ວ ແລະ ເອຊາວ ກໍພວມຈະມາ
ພົບທ່ານແລະມີຄົນມານຳ 400 ຄົນ”. ໗ຢາໂຄບ ໄດ້ຢ້ານຫຼາຍແລະ
ທຸກໃຈຫຼາຍ ແລະໄດ້ແບ່ງຄົນທັງຫຼາຍທີ່ມາກັບທ່ານ, ຝູງສັດນ້ອຍຝູງ
ສັດໃຫຍ່ແລະຝູງອູດອອກເປັນສອງກອງ. ໘ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ “ຖ້າ ເອ
ຊາວມາຕີກອງທີ່ໜຶ່ງແລ້ວກອງທີ່ເຫຼືອນັ້ນຈະຫຼົບໜີໄປໄດ້”.໙ຢາໂຄບ
ໄດ້ກ່າວທູນວ່າ “ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາຮາມ ປູ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ພຣະເຈົ້າຂອງ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະພຣະເຢໂຮວາຜູ້ໄດ້ສັ່ງ
ແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ‘ຈົ່ງກັບໄປທີ່ເມືອງຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າແລະເຮົາ
ຈະກະທຳການດີແກ່ເຈົ້າ’: ໑໐ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສົມຄວນຈະຮັບພຣະຄຸນທັງ
ປວງ ແລະຄວາມຈິງທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໂຜດປະທານ
ແກ່ຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນ
ນີ້ມີແຕ່ໄມ້ເທົ້າ ແລະບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມີເປັນສອງກອງ.໑໑ຂໍພຣະອົງ
ໂຜດຊ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງອ້າຍຂ້ານ້ອຍ ຄືຈາກມືຂອງ
ເອຊາວ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຢ້ານເພິ່ນຈະມາຕີຂ້ານ້ອຍ ແລະທັງແມ່ກັບ
ລູກທັງຫຼາຍດ້ວຍ. ໑໒ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ “ເຮົາຈະກະທຳການດີ
ແກ່ເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນແລະຈະກະທຳໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທະວີ
ມາກຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງເມັດດິນຊາຍໃນທະເລຊຶ່ງຫຼວງຫຼາຍຈົນບໍ່ສາ
ມາດນັບໄດ້”.

໑໓ແລະໃນຄືນວັນນັ້ນທ່ານໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ຄັດເອົາຂອງທີ່
ມີຢູ່ໃຕ້ມືຂອງຕົນມາຕັ້ງໄວ້ເປັນຂອງຂວັນຕ້ອນແກ່ ເອຊາວ ອ້າຍ
ຂອງຕົນ. ໑໔ແບ້ແມ່ 200 ໂຕ, ແບ້ຜູ້ 20 ໂຕ, ແກະແມ່ 200 ໂຕ,
ແກະຜູ້ 20 ໂຕ. ໑໕ອູດໂຕແມ່ກັບລູກນ້ອຍກິນນົມຢູ່ 30 ໂຕ, ງົວແມ່

ຂອງຕົນ ເພາະວ່ານາງເປັນໝັນ ແລະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ໂຜດໃຫ້ແກ່
ອີຊາກ ຕາມຄຳອ້ອນວອນນັ້ນ ແລະນາງ ເຣເບກາ ເມຍຂອງທ່ານ
ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ. ໒໒ລູກຝາແຝດໃນທ້ອງຂອງນາງໄດ້ບຽດສຽດກັນ ແລະ
ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ “ຖ້າດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງຕົວເຮົາຍັງເປັນຢູ່?”* ນາງໄດ້ໄປ
ອ້ອນວອນຖາມພຣະເຢໂຮວາ. ໒໓ແລະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວແກ່
ນາງວ່າ “ໃນທ້ອງຂອງເຈົ້າມີສອງຊົນຊາດ ແລະປະຊາຊົນສອງພວກ
ຈະແຍກກັນຕັ້ງແຕ່ເກີດຈາກທ້ອງເຈົ້າ ແລະພວກໜຶ່ງຈະມີແຮງຫຼາຍ
ກວ່າອີກພວກໜຶ່ງ ແລະຜູ້ເປັນອ້າຍຈະຮັບໃຊ້ນ້ອງ”. ໒໔ແລະເມື່ອເຖິງ
ເວລາຈະກຳເນີດລູກ ເບິ່ງແມ ມີລູກຝາແຝດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງນາງ.
໒໕ແລະຜູ້ທີ່ເກີດມາກ່ອນຕົວແດງມີຂົນເຕັມຕົວຄືເສື້ອທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນ
ສັດ ແລ້ວເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ເອຊາວ. ໒໖ແລ້ວນ້ອງໄດ້ເກີດມາ
ແລະມືຂອງລາວໄດ້ຈັບເອົາສົ້ນຕີນຂອງ ເອຊາວ ໄວ້ ແລະເຂົາໄດ້
ເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ຢາໂຄບ. ແລະ ອີຊາກ ມີອາຍຸໄດ້ 60 ປີ ເມື່ອນາງໄດ້
ໃຫ້ກຳເນີດພວກເຂົານັ້ນ. ໒໗ເດັກນ້ອຍທັງສອງນີ້ໄດ້ຈະເລີນໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ເອຊາວ ເປັນນາຍພານທີ່ຊຳນານ, ເປັນຄົນແຫ່ງທົ່ງນາ ແລະ ຢາໂຄບ
ເປັນຄົນງຽບໆແລະຢູ່ໃນເຕັນອາໄສ. ໒໘ອີຊາກ ໄດ້ຮັກ ເອຊາວ ເພາະ
ໄດ້ກິນເນື້ອທີ່ລາວຈັບມາໄດ້ ແຕ່ວ່ານາງ ເຣເບກາ ໄດ້ຮັກ ຢາໂຄບ.

໒໙ຢາໂຄບ ພວມຕົ້ມແກງຜັກຢູ່ ເອຊາວ ກັບມາຈາກທົ່ງນາ ແລະ
ລາວອິດອ່ອນເມື່ອຍແຮງຫຼາຍ. ໓0ເອຊາວ ໄດ້ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ
“ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍກິນແກງຜັກແດງແດ່, ເພາະຂ້ອຍອິດເມື່ອຍຫຼາຍ” ເຫດ
ສະນັ້ນ ເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ ເອຊາວ ວ່າ ເອໂດມ. ໓໑ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວວ່າ
“ຂາຍສິດທິອ້າຍກົກໃຫ້ຂ້ອຍກ່ອນໃນວັນນີ້”. ໓໒ແລ້ວເອຊາວໄດ້ກ່າວ
ວ່າ “ເບິ່ງແມ ຂ້ອຍເກືອບຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ແລະສິດທິອ້າຍກົກນັ້ນຈະ

ເຫຼົ່ານີ້ກໍແມ່ນຝູງສັດຂອງເຮົາແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າເຫັນຢູ່ນີ້ກໍ
ແມ່ນຂອງເຮົາ ແລະວັນນີ້ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງໃດໄດ້ແກ່ພວກລູກສາວ
ຂອງເຮົາ ແລະແກ່ລູກທັງຫຼາຍທີ່ເຂົາໄດ້ເກີດອອກມານັ້ນ? ໔໔ບັດນີ້
ເຈົ້າຈົ່ງມາເທີ້ນ ໃຫ້ເຮົາທັງສອງພາກັນເຮັດຄຳສັນຍາເພື່ອເປັນພະ
ຍານລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ”. ໔໕ຢາໂຄບ ໄດ້ເອົາຫີນກ້ອນໜຶ່ງປັກ
ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນເສົາສຳຄັນ. ໔໖ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນວ່າ
“ຈົ່ງໂຮມເອົາກ້ອນຫີນມາເທີ້ນ” ເຂົາໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນເຮັດເປັນກອງ
ແລະເຂົາໄດ້ກິນອາຫານເທິງກອງຫີນນັ້ນ. ໔໗ລາບານ ໄດ້ເອີ້ນຊື່ກ້ອນ
ຫີນນັ້ນວ່າ ເຢກາສາຮາດູທາ ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ເອີ້ນວ່າ ຄາລີເອັດ.
໔໘ລາບານ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ວັນນີ້ກອງຫີນນີ້ເປັນພະຍານລະຫວ່າງເຮົາ
ທັງສອງ”. ເຫດສະນັ້ນ ຈິ່ງໄດ້ເອີ້ນຊື່ກອງຫີນນັ້ນວ່າ ຄາລີເອັດ ໔໙ແລະ
ມີສະປາ ເພາະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂໍໃຫ້ພຣະເຢໂຮວາເຝົ້າຮັກສາ
ລະຫວ່າງເຮົາທັງສອງ ເມື່ອພວກເຮົາພັດພາກຈາກກັນໄປ. ໕0ຖ້າ
ເຈົ້າຫາກຂົ່ມເຫັງລູກສາວຂອງເຮົາ ຫຼືຖ້າເຈົ້າຫາກເອົາເມຍອື່ນອີກ
ນອກຈາກລູກສາວຂອງເຮົາ: ເຖິງບໍ່ມີຄົນຢູ່ນຳພວກເຮົາ, ຈົ່ງຮູ້ເຖີດ
ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານລະຫວ່າງເຮົາທັງສອງ”. ໕໑ລາບານ ໄດ້
ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ “ເບິ່ງແມ ກອງຫີນນີ້ ແລະເສົາຫີນນີ້ທີ່ເຮົາ
ໄດ້ປັກຕັ້ງໄວ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ. ໕໒ກອງຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານ
ແລະເສົາຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງຂ້າມກອງຫີນນີ້ໄປ
ຫາເຈົ້າ ແລະເຈົ້າກໍຈະບໍ່ລ່ວງຂ້າມກອງຫີນ ແລະເສົາຫີນນີ້ມາຫາເຮົາ
ເພື່ອເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ກັນແລະກັນ. ໕໓ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາ
ຮາມແລະພຣະເຈົ້າຂອງ ນາໂຮ ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງພວກເພິ່ນຕັດ
ສິນລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ”. ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງ
ຜູ້ທີ່ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຕົນຢຳເກງ. ໕໔ຢາໂຄບ ໄດ້ຖວາຍບູຊາຢູ່ເທິງພູ

ໂລກຈະໄດ້ພຣະພອນຍ້ອນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,໕ເຫດວ່າອັບຣາຮາມ
ໄດ້ເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ຖືຮັກສາຄຳບັງຄັບ, ຄຳສັ່ງ, ກຳ
ນົດກົດໝາຍ ແລະຂໍ້ບັນຍັດທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ.

໖ແລ້ວ ອີຊາກ ໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງ ເກຣາ: ໗ຄົນທັງຫຼາຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນໄດ້
ຖາມເຖິງເມຍຂອງທ່ານແລະທ່ານໄດ້ບອກວ່າ "ນາງເປັນນ້ອງສາວ
ຂອງຂ້ອຍ" ເພາະທ່ານຢ້ານທີ່ຈະເວົ້າວ່າ "ນາງເປັນເມຍຂອງຕົນ"
ເພາະຢ້ານວ່າ "ຄົນທັງຫຼາຍໃນບ່ອນນີ້ຈະຂ້າເພິ່ນເສຍຍ້ອນນາງ ເຣ
ເບກາ" ເຫດວ່ານາງມີໜ້າຕາງາມໜ້າຊົມ. ໘ແລະຢູ່ມາເມື່ອ ອີຊາກ
ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນດົນນານ ອາບີເມເລກ ກະສັດພວກ ຟີລິດສະຕິນ ໄດ້ສ່ອງ
ເບິ່ງໃນປ່ອງຢ້ຽມຈຶ່ງເຫັນ ແລະ ເບິ່ງແມ ອີຊາກ ກັບນາງ ເຣເບກາ
ເມຍຂອງຕົນພວມຢອກກັນຫຼິ້ນຢູ່. ໙ກະສັດ ອາບີເມເລັກ ໄດ້ຮ້ອງ
ອີຊາກມາແລະກ່າວວ່າ "ເບິ່ງແມ ນາງເປັນເມຍຂອງທ່ານແທ້ໆ
ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບອກວ່ານາງເປັນນ້ອງສາວຂອງທ່ານ?" ອີຊາກ
ໄດ້ກ່າວແກ່ກະສັດວ່າ "ເພາະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄິດວ່າ, ຢ້ານຂ້ານ້ອຍຈະ
ຕາຍໄປຍ້ອນນາງ". ໑໐ກະສັດ ອາບີເມເລກ ໄດ້ກ່າວວ່າ "ທ່ານໄດ້
ເຮັດສິ່ງໃດແກ່ພວກເຮົາ? ເບິ່ງແມ ຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໃນພວກປະຊາຊົນ
ນີ້ອາດຈະເຂົ້າໄປນອນນຳເມຍຂອງທ່ານ ແລະທ່ານຈະນຳຄວາມ
ຜິດມາສູ່ພວກເຮົາ". ໑໑ແລ້ວກະສັດ ອາບີເມເລກ ໄດ້ບອກສັ່ງແກ່
ຄົນທັງປວງວ່າ "ບຸກຄົນໃດທີ່ຈັບຕ້ອງຄົນຜູ້ນີ້ຫຼືເມຍຂອງທ່ານ ຜູ້ນັ້ນ
ຈະຖືກໂທດປະຫານຊີວິດຢ່າງແນ່ນອນ". ໑໒ແລ້ວ ອີຊາກ ໄດ້ເຮັດນາ
ຫວ່ານເຂົ້າທີ່ດິນນັ້ນ ແລະເກັບກ່ຽວເຂົ້າໄດ້ 100 ເທົ່າໃນປີນັ້ນ ພຣະ
ເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ທ່ານ. ໑໓ທ່ານໄດ້ຮັ່ງມີທະວີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ຈົນກາຍເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ. ໑໔ເພາະທ່ານໄດ້ມີຝູງສັດນ້ອຍຝູງສັດ

ໂຄບ ວ່າ "ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງໄປແລ້ວນີ້ ເຈົ້າໄດ້ລັກໜີໄປຈາກເຮົາ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຮົາຮູ້ ແລະໄດ້ເອົາລູກຍິງຂອງເຮົາໄປເໝືອນດັ່ງຊະ
ເລີຍທີ່ຈັບໄດ້ດ້ວຍດາບ. ໒໗ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປົບໜີມາຢ່າງລັບ
ລີ້ ແລະໄດ້ລັກໜີຈາກເຮົາໂດຍບໍ່ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກ? ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ເຮົາຈະໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ດ້ວຍການເຕັ້ນລຳ, ຕີຕະ
ພອນແລະດີດພິນຄູ່. ໒໘ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຮົາຈູບລູກຊາຍຍິງທັງຫຼາຍ
ຂອງເຮົາ, ເຈົ້າໄດ້ກະທຳດັ່ງນີ້ເປັນການໂງ່. ໒໙ເຮົາມີອຳນາດໃນມືທີ່
ຈະທຳອັນຕະລາຍແກ່ເຈົ້າໄດ້ ແຕ່ວ່າໃນຄືນວັນນີ້ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ 'ຈົ່ງລະວັງ, ທ່ານຢ່າເວົ້າດີຫຼືຊົ່ວແກ່ຢາໂຄບ'.
໓໐ແລະບັດນີ້ເຈົ້າຕ້ອງການໄປເພາະຄິດຮອດເຮືອນພໍ່ຂອງເຈົ້າຫຼາຍ
ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າໄດ້ລັກຮູບພະທັງຫຼາຍຂອງເຮົາໄປດ້ວຍ?" ໓໑ຢາ
ໂຄບໄດ້ຕອບແລະກ່າວແກ່ ລາບານ ວ່າ "ເພາະຂ້ານ້ອຍຄິດຢ້ານວ່າ
ທ່ານຈະຍຶດເອົາລູກສາວຂອງທ່ານດ້ວຍກຳລັງຄືນຈາກຂ້ານ້ອຍ
ເສຍ. ໓໒ສ່ວນຮູບພະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານນັ້ນ ຖ້າພົບຢູ່ນຳຄົນໃດກໍຕາມ
ຢ່າໃຫ້ຄົນນັ້ນມີຊີວິດ,ຕໍ່ໜ້າຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາທ່ານຈົ່ງກວດເບິ່ງ
ສິ່ງຂອງທີ່ເປັນຂອງທ່ານຢູ່ທີ່ນີ້ແລະຈົ່ງເອົາໄປເທີ້ນ". ເພາະ ຢາໂຄບ
ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກວ່ານາງ ຣາເຊນ ໄດ້ລັກເອົາຮູບພະທັງຫຼາຍນັ້ນ. ໓໓ແລ້ວ
ລາບານ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຕັນອາໄສຂອງ ຢາໂຄບ, ໃນເຕັນນາງ ເລ
ອາ ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຕັນນາງ ຣາເຊນ. ໓໔ອັນໜຶ່ງນາງ ຣາເຊນ ໄດ້
ເອົາຮູບພະນັ້ນເຊື່ອງໄວ້ໃນຕ່າງອູດ ແລະໄດ້ນັ່ງທັບຢູ່ເທິງ. ລາບານ
ໄດ້ຊອກຄົ້ນຈົນທົ່ວເຕັນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງໃດ. ໓໕ແລ້ວນາງ ຣາເຊນ
ໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ "ຂໍເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຢ່າໄດ້ຮ້າຍທີ່ຂ້ານ້ອຍ
ລຸກຂຶ້ນຕ້ອນຮັບທ່ານບໍ່ໄດ້ ເຫດວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງເປັນປະຈຳເດືອນ
ຢູ່" ແລະທ່ານໄດ້ຊອກຫາ ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ພົບຮູບພະທັງຫຼາຍນັ້ນ.

ເຮົາສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ເຊື້ອສາຍ
ຂອງເຈົ້າມາກທະວີຂຶ້ນເພາະເຫັນແກ່ ອັບຣາຮາມ ຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາ”
໒໕ແລ້ວ ອີຊາກ ໄດ້ກໍ່ສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ອ້ອນວອນອອກ
ນາມຊື່ພຣະເຢໂຮວາ, ໄດ້ຕັ້ງເຕັນອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະພວກຂ້າໃຊ້
ຂອງ ອີຊາກ ໄດ້ຂຸດນ້ຳສ້າງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

໒໖ກະສັດ ອາບີເມເລັກ ກັບ ອາຮູສາດ ສ່ຽວຂອງຕົນ ແລະ ພີໂກນ
ນາຍທະຫານຂອງຕົນ ໄດ້ອອກຈາກເມືອງ ເກຣາ ໄປຫາ ອີຊາກ.
໒໗ອີຊາກ ໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ “ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງມາຫາເຮົາ?
ເຫດວ່າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ກຽດຊັງເຮົາ ແລະໄດ້ໄລ່ເຮົາໄປເສຍຈາກ
ທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ”. ໒໘ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຢ່າງ
ແນ່ນອນແລ້ວວ່າ ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ຄິດວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຄຳສາບານລະຫວ່າງພວກເຮົາ ຄືພວກເຮົາ
ກັບທ່ານ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຄຳສັນຍາກັບທ່ານ ໒໙ຄືທ່ານຈະບໍ່
ເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ພວກເຮົາເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈັບຕ້ອງທ່ານ
ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງໃຫ້ທ່ານ ເວັ້ນແຕ່ການດີເທົ່ານັ້ນແລະໄດ້ສົ່ງທ່ານ
ໄປເປັນຢ່າງສັນຕິ ບັດນີ້ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນແກ່ທ່ານແລ້ວ”.
໓໐ອີຊາກ ໄດ້ເຮັດງານລ້ຽງສູ່ພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ພາກັນກິນ
ແລະດື່ມ.໓໑ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄຳສາບານຕໍ່ກັນ
ແລ້ວອີຊາກໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ລາໄປຢ່າງສັນຕິ.
໓໒ແລະຢູ່ມາໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງ ອີຊາກ ໄດ້ມາແລະ
ໄດ້ບອກທ່ານວ່າດ້ວຍນ້ຳສ້າງທີ່ເຂົາໄດ້ຂຸດນັ້ນວ່າ “ພວກຂ້ານ້ອຍ
ໄດ້ພົບນ້ຳແລ້ວ”. ໓໓ແລະທ່ານໄດ້ເອີ້ນຊື່ນ້ຳສ້າງນັ້ນວ່າ ເຊບາ ເຫດ
ສະນັ້ນເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າ ເບເອນເຊບາ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

ເບິ່ງໜ້າຂອງລາບານແລະເບິ່ງແມບໍ່ຄືແຕ່ກ່ອນທີ່ມີຕໍ່ຢາໂຄບ.໓ແລະ
ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ “ເຈົ້າຈົ່ງກັບໄປທີ່ແຜ່ນດິນ
ປູ່ຍ່າຕາຍາຍແລະຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າເທີ້ນ ເຮົາຈະສະຖິດຢູ່ກັບ
ເຈົ້າ”. ໔ຢາໂຄບ ໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເອີ້ນນາງ ຣາເຊນ ກັບນາງ ເລອາ
ມາຫາຕົນໃນທົ່ງຫຍ້າທີ່ລ້ຽງຝູງສັດ, ໕ແລະໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ
“ເຮົາໄດ້ເຫັນສີໜ້າພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຮົາບໍ່ຄືແຕ່ກ່ອນ ແຕ່ວ່າ
ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຮົາໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເຮົາ. ໖ເຈົ້າທັງສອງຮູ້ແລ້ວວ່າເຮົາ
ໄດ້ບົວລະບັດພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍໝົດເຫື່ອແຮງຂອງເຮົາແລ້ວ.
໗ແລະພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຫຼອກລວງເຮົາ ແລະໄດ້ປ່ຽນຄ່າຈ້າງຂອງ
ເຮົາ10ເທື່ອແລ້ວ;ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວໄດ້ທຳອັນ
ຕະລາຍແກ່ເຮົາ. ໘ເມື່ອພໍ່ໄດ້ເວົ້າຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ສັດທີ່ສີດ່າງຈະເປັນຄ່າ
ຈ້າງເຈົ້າ’ ໃນເວລານັ້ນສັດທັງປວງມີລູກເປັນສີດ່າງ, ແລະເມື່ອພໍ່ໄດ້
ເວົ້າຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ສັດທີ່ສີລາຍຈະເປັນຄ່າຈ້າງເຈົ້າ’ ໃນວັນນັ້ນສັດທັງ
ປວງມີລູກເປັນສີລາຍ. ໙ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກເອົາຝູງສັດຂອງພໍ່ພວກເຈົ້າ
ປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ. ໑໐ແລະຢູ່ມາເມື່ອຝູງສັດນັ້ນປະສົມພັນເຮົາໄດ້
ເງີຍໜ້າເບິ່ງ ແລະເຫັນໃນຄວາມຝັນ ແລະເບິ່ງແມ ແກະຜູ້ທີ່ປະສົມ
ພັນກັບແກະແມ່ນັ້ນເປັນສີລາຍ ເປັນສີດ່າງ, ເປັນສີດາວ. ໑໑ແລະເທ
ວະດາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເຮົາໃນຄວາມຝັນວ່າ ‘ຢາໂຄບເອີຍ’
ເຮົາໄດ້ຕອບວ່າ ‘ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ ເຈົ້າຂ້າ’. ໑໒ພຣະອົງໄດ້ບອກວ່າ
‘ເຈົ້າຈົ່ງເງີຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະເບິ່ງສັດໂຕຜູ້ທັງປວງທີ່ປະສົມພັນກັບໂຕ
ແມ່ ເປັນສີລາຍ, ເປັນສີດ່າງ, ເປັນສີດາວ ເຫດວ່າເຮົາໄດ້ເຫັນການ
ທັງປວງທີ່ ລາບານໄດ້ເຮັດຕໍ່ເຈົ້າ. ໑໓ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າແຫ່ງ ເບດ
ເອນ ບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ເອົານ້ຳມັນຖອກ*ໃສ່ຫີນສຳຄັນໄວ້ ທີ່ເຈົ້າໄດ້
ຕັ້ງຄຳປະຕິຍານສາບານໄວ້ຕໍ່ເຮົານັ້ນ, ບັດນີ້ເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນອອກ

໑໐ແລ້ວເຈົ້າຈິ່ງເອົາໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າກິນ ເພື່ອເພິ່ນຈະອວຍພອນໃຫ້
ເຈົ້າກ່ອນເພິ່ນຕາຍໄປ". ໑໑ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວແກ່ນາງ ເຣເບກາ ແມ່
ຂອງຕົນວ່າ "ເບິ່ງແມ ອ້າຍ ເອຊາວ ເປັນຄົນມີຂົນຫຼາຍ ແຕ່ຂ້ອຍ
ເປັນຄົນຜິວກ້ຽງບໍ່ມີຂົນ: ໑໒ຫາກວ່າພໍ່ຈະຈັບຕົວຂ້ອຍ ແລະຈະຄິດວ່າ
ຂ້ອຍເປັນຄົນຫຼອກລວງເພິ່ນ ແລ້ວຂ້ອຍຈະນຳຄວາມສາບແຊ່ງມາ
ເທິງຂ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນຄວາມອວຍພອນ". ໑໓ແມ່ໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ
"ລູກເອີຍ ຂໍໃຫ້ຄວາມສາບແຊ່ງຕົກຢູ່ເທິງແມ່ເທີ້ນ ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຟັງ
ຄວາມຂອງແມ່ ແລະໄປເອົາລູກແບ້ນັ້ນມາໃຫ້ແມ່". ໑໔ແລ້ວ ຢາໂຄບ
ໄດ້ໄປຫາລູກແບ້ນັ້ນມາໃຫ້ແມ່ ແລ້ວແມ່ໄດ້ເຮັດອາຫານເນື້ອສົດ
ແຊບໆຕາມພໍ່ຂອງທ່ານມັກກິນ. ໑໕ແລ້ວນາງ ເຣເບກາ ໄດ້ເອົາເສື້ອ
ຜ້າຢ່າງດີຂອງ ເອຊາວ ລູກກົກຂອງຕົນຊຶ່ງຢູ່ນຳນາງໃນເຮືອນ ນາງ
ໄດ້ໃຫ້ ຢາໂຄບ ລູກຫຼ້າຂອງຕົນນຸ່ງຫົ່ມ ໑໖ນາງໄດ້ເອົາໜັງຂອງລູກ
ແບ້ປົກມື ແລະຄໍອັນລຽບກ້ຽງຂອງລາວ ໑໗ແລ້ວນາງໄດ້ເອົາອາຫານ
ເນື້ອສົດແຊບໆກັບເຂົ້າຈີ່ທີ່ຕົນໄດ້ຈັດແຈງໄວ້ນັ້ນ ໃສ່ໃນມື ຢາໂຄບ
ລູກຊາຍຂອງຕົນ.

໑໘ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພໍ່ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ "ພໍ່ເອີຍ" ພໍ່ໄດ້
ຕອບວ່າ "ພໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້ລູກເອີຍ ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ໃດ?" ໑໙ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວແກ່
ພໍ່ວ່າ "ຂ້ອຍແມ່ນ ເອຊາວ ລູກຊາຍກົກຂອງທ່ານ, ລູກໄດ້ກະທຳ
ຕາມພໍ່ໄດ້ສັ່ງໄວ້ ຂໍເຊີນລຸກຂຶ້ນນັ່ງກິນເນື້ອທີ່ລູກຫາມາໄດ້ນີ້ ເພື່ອ
ຈິດໃຈຂອງທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລູກ". ໒໐ອີຊາກ ໄດ້ຖາມລູກວ່າ
"ລູກເອີຍ ເຈົ້າເຮັດຈັ່ງໃດຈິ່ງໄດ້ເນື້ອມາໄວແທ້ໆ?" ລາວໄດ້ຕອບວ່າ
"ເພາະພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ໂຜດນຳມາໃຫ້ລູກ".
໒໑ແລ້ວ ອີຊາກ ໄດ້ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ "ລູກເອີຍ ເຊີນຫຍັບເຂົ້າມາ

"ລຸງຂໍຮ້ອງ, ຖ້າລຸງຫາກຍັງເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງເຈົ້າ ເພາະລຸງໄດ້ຮຽນຮູ້
ດ້ວຍປະສົບການແລ້ວວ່າ ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນລຸງຍ້ອນ
ເຈົ້າ". ໒໘ລາບານ ໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຈົ້າຈະເອົາຄ່າຈ້າງເທົ່າໃດ? ໃຫ້ບອກ
ມາ ແລ້ວລຸງຈະໃຫ້". ໒໙ຢາໂຄບ ໄດ້ຕອບທ່ານວ່າ "ທ່ານກໍຮູ້ແລ້ວວ່າ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບົວລະບັດທ່ານຢ່າງໃດ ແລະຝູງສັດຂອງທ່ານໄດ້ບັງເກີດ
ຢ່າງໃດຍ້ອນຂ້ານ້ອຍ. ໓໐ເຫດວ່າກ່ອນຂ້ານ້ອຍໄດ້ມານັ້ນທ່ານມີແຕ່
ໜ້ອຍດຽວ ບັດນີ້ທ່ານມີຝູງສັດທະວີຂຶ້ນຫຼວງຫຼາຍ ແລະພຣະເຢ
ໂຮວາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ທ່ານຕັ້ງແຕ່ຂ້ານ້ອຍມາຢູ່ນຳ ແລະບັດນີ້ເມື່ອ
ໃດຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການເພື່ອຈັດຫາລ້ຽງຄອບຄົວຂອງຂ້ານ້ອຍ
ໄດ້?" ໓໑ລາບານ ໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາຈະເອົາສິ່ງໃດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ?"
ຢາໂຄບໄດ້ຕອບວ່າ "ທ່ານບໍ່ຕ້ອງເອົາສິ່ງໃດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ຖ້າທ່ານ
ຈະເຮັດສິ່ງນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ລ້ຽງຮັກສາຝູງສັດຂອງ
ທ່ານຕໍ່ໄປອີກ. ໓໒ວັນນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະໄປທີ່ຝູງສັດທັງຫຼາຍຂອງທ່ານ
ແລະຈະເລືອກຄັດເອົາທຸກໂຕທີ່ມີສີລາຍ, ສີດາວ ແລະສີດຳໃນຝູງ
ແກະ ແລະທຸກໂຕທີ່ມີສີລາຍ, ສີດ່າງ ໃນຝູງແບ້ ສັດທັງຫຼາຍນີ້ຈະເອົາ
ເປັນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍ. ໓໓ດັ່ງນີ້ຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ານ້ອຍຈະ
ເປັນຄຳຕອບຂອງຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອພາຍໜ້າມາ ຄືເວລາທ່ານຈະມາ
ກວດເບິ່ງຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຝູງແບ້ຂອງຂ້ານ້ອຍທຸກໂຕທີ່ບໍ່ມີ
ສີລາຍ, ບໍ່ມີສີດ່າງ ແລະໃນຝູງແກະທຸກໂຕທີ່ບໍ່ມີສີດຳ ຈະຖືວ່າເປັນ
ຂອງລັກເອົາມາ". ໓໔ລາບານ ໄດ້ຕອບວ່າ "ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດຕາມ
ຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າເທີ້ນ". ໓໕ແລະໃນວັນນັ້ນທ່ານຢາໂຄບໄດ້ຄັດ
ເລືອກເອົາແບ້ເຖິກທີ່ມີສີລາຍ, ສີດາວແລະແບ້ໂຕແມ່ທີ່ມີສີດ່າງ, ສີ
ດາວ ທຸກຕົວທີ່ມີສີຂາວໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະລູກແກະທີ່ສີດຳໃນຝູງແກະ
ນັ້ນອອກ ແລະມອບໄວ້ໃນມືຂອງລູກຊາຍຂອງຕົນ. ໓໖ແລະທ່ານ

ເອຊາວ ອ້າຍຂອງຕົນໄດ້ກັບມາຈາກການລ່າເນື້ອ. ໓໑ເອຊາວ ໄດ້ເຮັດ
ອາຫານເນື້ອສິດແຊບໆ ແລ້ວໄດ້ເອົາມາໃຫ້ພໍ່ຂອງຕົນ ແລະໄດ້ກ່າວ
ແກ່ພໍ່ວ່າ “ຂໍເຊີນພໍ່ລຸກຂຶ້ນ ແລະກິນເນື້ອທີ່ລູກຊາຍຂອງພໍ່ຫາມາ ເພື່ອ
ຈິດໃຈພໍ່ຈະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລູກ”. ໓໒ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຕົນໄດ້ຖາມລາວ
ວ່າ “ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?” ເອຊາວ ໄດ້ຕອບວ່າ “ຂ້ອຍແມ່ນ ເອຊາວ ລູກຊາຍ
ກົກຂອງທ່ານ”. ໓໓ເມື່ອນັ້ນ ອີຊາກ ໄດ້ສະດຸ້ງຕົກໃຈຕົວສັ່ນຫຼາຍ ແລະ
ໄດ້ກ່າວວ່າ “ແລ້ວແມ່ນໃຜຜູ້ທີ່ໄດ້ຈັບເນື້ອ ແລະໄດ້ເອົາມາໃຫ້ພໍ່ ແລະ
ພໍ່ໄດ້ກິນໝົດແລ້ວກ່ອນເຈົ້າມາ? ແລະເຮົາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ
ແລ້ວ ເພາະສະນັ້ນລາວຈະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະພອນ”. ໓໔ເມື່ອ ເອຊາວ
ໄດ້ຍິນພໍ່ເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ລາວໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍສຽງອັນດັງແລະຂົມ
ຂື່ນຫຼາຍ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ “ພໍ່ເອີຍ ຂໍອວຍພອນໃຫ້ລູກດ້ວຍ
ເທີ້ນ”. ໓໕ພໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ “ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ມາດ້ວຍກົນອຸບາຍ
ແລະໄດ້ຫຼອກລວງເອົາຄວາມພອນຂອງເຈົ້າໄປແລ້ວ”. ໓໖ເອຊາວ
ໄດ້ກ່າວວ່າ “ລາວມີຊື່ວ່າ ຢາໂຄບ ກໍຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫຼື? ລາວ
ໄດ້ຫຼອກລວງ*ໃຫ້ຂ້ອຍເສຍຫາຍສອງເທື່ອແລ້ວ: ລາວໄດ້ເອົາສິດທິ
ອ້າຍກົກຂອງຂ້ອຍໄປແລ້ວ ແລະເບິ່ງແມ ບັດນີ້ໄດ້ເອົາຄວາມພອນ
ຂອງຂ້ອຍໄປດ້ວຍ” ແລ້ວ ເອຊາວ ໄດ້ຖາມວ່າ “ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັກສາ
ຄວາມພອນເອົາໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍແດ່ຫຼື?” ໓໗ອີຊາກ ໄດ້ຕອບແລະໄດ້ກ່າວ
ແກ່ ເອຊາວ ວ່າ, “ບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງລາວໄວ້ເປັນນາຍຂອງເຈົ້າ ແລະພີ່
ນ້ອງທັງປວງຂອງຕົນ ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງລາວ ແລະໃຫ້
ລາວມີເຂົ້າກັບນ້ຳອາງຸ່ນບໍລິບູນ ລູກເອີຍ ບັດນີ້ເຮົາຈະກະທຳສິ່ງໃດ
ໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ອີກ?” ໓໘ເອຊາວ ໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ “ພໍ່ເອີຍ, ພໍ່ມີຄວາມ
ພອນອັນດຽວເທົ່ານັ້ນຫຼື? ໂອພໍ່ເອີຍ ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍເທີ້ນ”
ເອຊາວໄດ້ເປັ່ງສຽງຮ້ອງໄຫ້ອັນດັງ. ແລ້ວ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຕົນໄດ້ຕອບ

ຂອງນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ ແລະໄດ້ປະສູດລູກຊາຍໃຫ້ ຢາໂຄບ
ອີກຄົນໜຶ່ງ. ໘ນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ດ້ວຍການປ້ຳສູ້ອັນແສນ
ລຳບາກ ຂ້ອຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບເອື້ອຍຂອງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊະນະລາວ
ແລ້ວ” ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍນັ້ນວ່າ ເນບທາລີ.

໙ແລະນາງເລອາໄດ້ເຫັນວ່າຕົນເຊົາມີລູກແລ້ວລາວໄດ້ເອົາສີລະປາ
ສາວໃຊ້ຂອງຕົນຍົກໃຫ້ເປັນເມຍ ຢາໂຄບ. ໑໐ນາງ ສີລະປາ ສາວໃຊ້
ຂອງນາງ ເລອາ ໄດ້ປະສູດລູກຊາຍໃຫ້ທ່ານຄົນໜຶ່ງ. ໑໑ນາງ ເລອາ
ໄດ້ກ່າວວ່າ “ກອງທະຫານກຳລັງມາແລ້ວ” ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກ
ຊາຍນັ້ນວ່າ ກາດ. ໑໒ສີລະປາ ສາວໃຊ້ຂອງນາງ ເລອາ ໄດ້ປະສູດລູກ
ຊາຍຄົນໜຶ່ງອີກໃຫ້ ຢາໂຄບ. ໑໓ນາງ ເລອາ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂ້ອຍມີ
ຄວາມສຸກຫຼາຍ ເຫດວ່າລູກຍິງທັງຫຼາຍຈະເອີ້ນຂ້ອຍວ່າໄດ້ຮັບພຣະ
ພອນ” ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຊາຍນັ້ນວ່າ ອາເຊ.

໑໔ໃນລະດູກ່ຽວເຂົ້າ ຣູເບນ ໄດ້ອອກໄປນາ ແລະໄດ້ພົບໝາກຕົ້ນ
ດູດາອີມ ແລ້ວໄດ້ເອົາມາໃຫ້ນາງ ເລອາ ແມ່ຂອງຕົນ, ນາງ ຣາເຊນ
ໄດ້ກ່າວແກ່ນາງ ເລອາ ວ່າ “ຂໍໝາກດູດາອີມຂອງລູກຊາຍເຈົ້າໃຫ້
ເຮົາແດ່ເທີ້ນ”. ໑໕ນາງ ເລອາ ໄດ້ຕອບລາວວ່າ “ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເອົາຜົວ
ຂອງຂ້ອຍໄປນັ້ນຍັງບໍ່ພໍຫຼື? ບັດນີ້ຈະເອົາໝາກດູດາອີມຂອງລູກ
ຊາຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຫຼື?” ນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ຕອບວ່າ “ຖ້າເຈົ້າເອົາ
ໝາກດູດາອີມຂອງລູກຊາຍເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ຜົວຈະນອນນຳເຈົ້າໃນ
ຄືນນີ້”. ໑໖ຢາໂຄບໄດ້ກັບມາຈາກນາໃນເວລາຄ່ຳ, ນາງເລອາໄດ້ອອກ
ໄປຕ້ອນຮັບທ່ານ ແລະໄດ້ບອກວ່າ “ທ່ານຈະຕ້ອງເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ

ບົດທີ 28

໑ອີຊາກ ໄດ້ຮ້ອງ ຢາໂຄບ ມາ ແລະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ, ແລະໄດ້
ສັ່ງບອກວ່າ "ເຈົ້າຢ່າເອົາຍິງຊາວ ການາອານ ມາເປັນເມຍຂອງ
ເຈົ້າ. ໒ຈົ່ງເດີນທາງໄປທີ່ເມືອງ ປາດັນອາຣາມ ເຖິງບ້ານ ເບທູເອນ ຜູ້
ເປັນພໍ່ຂອງແມ່ເຈົ້າ, ແລະທີ່ນັ້ນຈົ່ງເອົາຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກລູກສາວຂອງ
ລາບານ ຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງແມ່ເຈົ້າ ມາເປັນເມຍເຈົ້າ. ໓ແລະຂໍໃຫ້ພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ຊົງຣິດທານຸພາບສູງສຸດອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າ ແລະໃຫ້ເຊື້ອສາຍ
ຂອງເຈົ້າເກີດທະວີມາກຂຶ້ນ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ກາຍເປັນປະເທດໃຫຍ່.
໔ແລະຂໍພຣະອົງໂຜດປະທານຄວາມພອນຂອງ ອັບຣາຮາມ ໃຫ້ເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າດ້ວຍ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າໄດ້
ອາໄສຢູ່ເປັນຄົນຕ່າງດ້າວນີ້ເປັນມໍລະດົກ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ ແລ້ວ".໕ແລ້ວອີຊາກໄດ້ສົ່ງຢາໂຄບ ໄປ ແລະທ່ານ
ໄດ້ໄປທີ່ເມືອງປາດັນອາຣາມ ເຖິງລາບານລູກ ເບທູເອນຊາວຊີເຣຍຜູ້
ເປັນອ້າຍຂອງນາງ ເຣເບກາ ແມ່ຂອງ ຢາໂຄບ ແລະ ເອຊາວ.

໖ເອຊາວ ໄດ້ເຫັນວ່າ ອີຊາກ ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ ຢາໂຄບ ແລະໄດ້ສົ່ງ
ລາວໄປທີ່ເມືອງ ປາດັນອາຣາມ ເພື່ອຈະໄດ້ຫາເມຍທີ່ນັ້ນ ແລະເມື່ອ
ພໍ່ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ ຢາໂຄບ ພໍ່ໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານວ່າ "ຢ່າເອົາຍິງຊາວ
ການາອານ ມາເປັນເມຍ". ໗ແລະເຫັນວ່າ ຢາໂຄບ ໄດ້ຟັງຄວາມພໍ່
ແມ່ຈຶ່ງໄດ້ໄປທີ່ເມືອງ ປາດັນອາຣາມ ແລ້ວ. ໘ເມື່ອນັ້ນ ເອຊາວ ໄດ້ເຫັນ
ວ່າ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຕົນບໍ່ຊອບໃຈກັບລູກຍິງທັງຫຼາຍຂອງຊາວ ການາ
ອານ. ໙ແລ້ວ ເອຊາວ ໄດ້ໄປຫາ ອິດຊະມາເອນ ແລະ ນອກຈາກເມຍ
ທັງສອງຂອງຕົນ ກໍຍັງເອົາເມຍຄົນໜຶ່ງຊື່ ມາຮາລາດ ລູກຂອງ ອິດ

໒໕ແລະຕໍ່ມາເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າແລ້ວ ເບິ່ງແມ ແມ່ນນາງ ເລອາ, ຢາໂຄບໄດ້
ກ່າວແກ່ ລາບານວ່າ "ທ່ານໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດແກ່ຂ້ານ້ອຍ? ເບິ່ງແມ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບົວລະບັດທ່ານເພື່ອຈະໄດ້ນາງ ຣາເຊນ ບໍ່ແມ່ນຫຼື?
ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານໄດ້ຫຼອກລວງຂ້ານ້ອຍ?" ໒໖ລາບານ ໄດ້ຕອບວ່າ
"ໃນເມືອງເຮົານີ້ບໍ່ເຄີຍຍົກໃຫ້ນ້ອງສາວເອົາຜົວກ່ອນເອື້ອຍກົກ. ໒໗ຂໍ
ໃຫ້ຄົບເຈັດວັນຂອງນາງຜູ້ນີ້ແລ້ວ ແລະເຮົາຈະຍົກນາງຜູ້ນັ້ນໃຫ້ເປັນ
ເມຍເຈົ້າເໝືອນກັນ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະຕ້ອງບົວລະບັດເຮົາສຳລັບນາງຜູ້ນີ້
ອີກເຈັດປີຕື່ມ. ໒໘ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ກະທຳຢ່າງນັ້ນ ແລະໄດ້ຄົບ
ເຈັດວັນນາງຜູ້ນີ້ ແລະ ລາບານ ໄດ້ຍົກນາງ ຣາເຊນ ລູກສາວຫຼ້າໃຫ້
ເປັນເມຍຂອງ ຢາໂຄບ ດ້ວຍ. ໒໙ລາບານ ໄດ້ເອົາສາວໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຊື່
ບິນຮາໃຫ້ເປັນສາວໃຊ້ຂອງນາງຣາເຊນລູກສາວຂອງຕົນ.໓໐ຢາໂຄບ
ໄດ້ເຂົ້າໄປຫານາງ ຣາເຊນ ດ້ວຍແລະໄດ້ຮັກນາງ ຣາເຊນ ຫຼາຍກວ່າ
ນາງ ເລອາ, ຢາໂຄບ ໄດ້ຢູ່ບົວລະບັດ ລາບານ ອີກເຈັດປີຕື່ມ.

໓໑ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ເຫັນວ່ານາງ ເລອາ ເປັນທີ່ກຽດຊັງແລ້ວ ພຣະອົງ
ໄດ້ໃຫ້ນາງ ເລອາ ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ, ແຕ່ວ່ານາງ ຣາເຊນ ເປັນໝັນ. ໓໒ນາງ
ເລອາ ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ ໄດ້ປະສູດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກນັ້ນ
ວ່າຣູເບນ ເຫດວ່ານາງໄດ້ກ່າວວ່າ "ເພາະເຫດພຣະເຢໂຮວາໄດ້ເຫັນ
ຄວາມທຸກໃຈຂອງຂ້ອຍ ບັດນີ້ຜົວຈະຮັກຂ້ອຍ". ໓໓ນາງ ເລອາ ໄດ້
ຕັ້ງທ້ອງອີກ ໄດ້ປະສູດລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ "ເພາະ
ເຫດພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຍິນວ່າ ຂ້ອຍເປັນທີ່ກຽດຊັງ ພຣະອົງໄດ້ປະ
ທານຜູ້ນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍອີກ" ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຊາຍນັ້ນວ່າ ຊີເມໂອນ.
໓໔ນາງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງອີກ ໄດ້ປະສູດລູກຊາຍອີກ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ "ເບິ່ງ
ເຖີດ ຄັ້ງນີ້ ຜົວຈະຕິດພັນກັບຂ້ອຍ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ປະສູດລູກຊາຍ

ເຈົ້າແລະເປັນປະຕູແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ”. ໑໘ຢາໂຄບ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ
ໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນໝອນໜູນຫົວໄວ້ນັ້ນປັກຕັ້ງຂຶ້ນ
ເປັນເສົາສຳຄັນ ແລະເອົານ້ຳມັນຖອກເທິງຫີນນັ້ນ. ໑໙ທ່ານໄດ້ເອີ້ນ
ຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ ເບດເອນ ແຕ່ເດີມເມືອງນັ້ນຊື່ວ່າ ລູເຊ. ໒໐ຢາໂຄບ
ໄດ້ຕັ້ງຄຳປະຕິຍານສາບານໄວ້ວ່າ “ຖ້າພຣະເຈົ້າຢູ່ນຳຂ້ານ້ອຍ, ປົກ
ປັກຮັກສາໃນທາງທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ, ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີອາຫານກິນ ແລະ
ໃຫ້ມີເສື້ອຜ້ານຸ່ງຫົ່ມ, ໒໑ຈົນຂ້ານ້ອຍກັບມາທີ່ເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ານ້ອຍ
ອີກຢ່າງສັນຕິແລ້ວ; ພຣະເຢໂຮວາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,
໒໒ແລະກ້ອນຫີນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປັກຕັ້ງຂຶ້ນເປັນເສົາສຳຄັນຈະເປັນວິ
ຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສິ່ງສາລະພັດທີ່ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ຂ້າ
ນ້ອຍ, ແນ່ນອນຂ້ານ້ອຍຈະແບ່ງເປັນສິບສ່ວນ ແລະເອົາສ່ວນໜຶ່ງມາ
ຖວາຍແກ່ພຣະອົງ”.

28:13 “ພໍ່ປູ່” ນີ້ຕາມພາສາເຮັບເຣີກໍແປອອກວ່າ “ບັນພະບຸລຸດ”

28:21 ”ຢ່າງສັນຕິ” ຫຼືວ່າ “ໂດຍສະຫວັດດີພາບ”

ບົດທີ 29

໑ຢາໂຄບໄດ້ເດີນທາງມາເຖິງແຜນດິນຂອງຊາວຕາເວັນອອກ. ໒ແລະ
ທ່ານໄດ້ເບິ່ງອອກໄປ ແລະເບິ່ງແມ ມີນ້ຳສ້າງຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ມີຝູງສັດ
ສາມຝູງນອນຢູ່ໃກ້ນ້ຳສ້າງນັ້ນ ເພາະວ່າຝູງສັດເຄີຍກິນນ້ຳຈາກສ້າງ
ນັ້ນ ແລະມີກ້ອນຫີນໃຫຍ່ອັດປາກສ້າງນັ້ນໄວ້. ໓ຝູງສັດທັງປວງ
ໄດ້ມາໂຮມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະມີຄົນມາກິ້ງກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກ

ສ້າງຕັກນ້ຳໃຫ້ຝູງສັດກິນ ແລ້ວໄດ້ເອົາຫີນອັດປາກສ້າງອີກດັ່ງເກົ່າ.
໔ຢາໂຄບ ໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ “ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍມາແຕ່ໃສ?”
ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກເຮົາແມ່ນຊາວເມືອງ ຮາຣານ”. ໕ຢາໂຄບ
ໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ “ພວກທ່ານຮູ້ຈັກ ລາບານ ລູກຂອງ ນາໂຮບໍ?”
ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກເຮົາຮູ້ຈັກທ່ານ”. ໖ຢາໂຄບ ໄດ້ຖາມວ່າ
“ລາບານ ຍັງຄ່ອຍສະບາຍບໍ?” ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ສະບາຍຢູ່
ແລະເບິ່ງແມລູກສາວຂອງທ່ານຊື່ນາງຣາເຊນ ພວມພາຝູງແກະມາ”.
໗ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ ຕາເວັນຍັງຢູ່ສູງບໍ່ເປັນເວລາທີ່ຈະໃຫ້
ຝູງສັດມາໂຮມກັນ, ຈົ່ງຕັກນ້ຳໃຫ້ສັດກິນ ແລະໃຫ້ໄປກິນຫຍ້າອີກ”.
໘ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກເຮົາເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ ຈົນກວ່າຝູງສັດ
ທັງປວງໄດ້ມາໂຮມກັນແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກິ້ງກ້ອນຫີນຈາກປາກ
ສ້າງ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເອົານ້ຳໃຫ້ຝູງແກະກິນໄດ້”.

໙ເມື່ອພວກເຂົາຍັງເວົ້າກັນຢູ່ນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ພາຝູງແກະຂອງພໍ່ຕົນ
ມາຮອດ ເພາະວ່ານາງເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ. ໑໐ແລະຢູ່ມາເມື່ອ ຢາໂຄບ
ໄດ້ເຫັນນາງ ຣາເຊນ ລູກສາວຂອງ ລາບານ ຜູ້ເປັນອ້າຍແມ່ຂອງຕົນ,
ແລະຝູງແກະຂອງ ລາບານ ຜູ້ເປັນອ້າຍແມ່ຂອງຕົນນັ້ນ, ຢາໂຄບ
ໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ ແລະໄດ້ກິ້ງກ້ອນຫີນຈາກປາກສ້າງນັ້ນອອກ ຕັກ
ນ້ຳໃຫ້ຝູງສັດຂອງ ລາບານ ຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງແມ່ຕົນກິນ. ໑໑ແລະ ຢາ
ໂຄບ ໄດ້ຈູບນາງ ຣາເຊນ ແລະໄດ້ຍົກສຽງຂຶ້ນຮ້ອງໄຫ້. ໑໒ຢາໂຄບ
ໄດ້ບອກນາງ ຣາເຊນ ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຕົນເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ນາງ ແລະເປັນ
ລູກນາງ ເຣເບກາ ແລ້ວນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ແລ່ນໄປບອກພໍ່ຂອງຕົນ.
໑໓ແລະເມື່ອ ລາບານ ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ຢາໂຄບ ລູກນ້ອງສາວຂອງ
ຕົນມາ ເພິ່ນໄດ້ແລ່ນອອກໄປຕ້ອນຮັບທ່ານ ແລະໄດ້ກອດຈູບທ່ານ